

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/20, helmikuu-maaliskuu 2020, 19. vuosikerta, irtonumero 2 €

Ay-liikkeen sitouduttava ostovoiman vahvistamiseen !

Sote terveysjäteille? s. 3
Teknologiaateollisuuden päänavaus s. 4
Keskustapuolue kuilun partaalla s. 5
Ei tippaakaan s. 6
Stadi säästää nerokkaasti s. 8
HOK-Elannon vaalit s. 10
Viron uusi itsenäisyys 1991 s. 12
Venäjän perustuslaki uudistus s. 17
Pariisin sopimusta rikotaan s. 20



Kuva: Heikki Mämmikkö

Postin väki kokoontui 12.11.-19 Postin pääkonttorille torjumaan palkkojen kymmenien prosenttien leikkausta. PAU:n pariviikkoinen lakko ja muiden liittojen tuki toivat tulosta. Lakko näkyi.

Sipilän piiskaamana v. 2016 sovittiin KIKY. Vuoden -17 alusta tulivat työajan pidennykset. Vuoden -17 lopulla sovittiin kahdelle vuodelle 3,2 % korotus. Heikennysten ohella tulos oli duunarille tappiollinen. Tänäpä saatiin 3,3 % ja KIKY-tunnit pois, mutta jouduttiin hyväksymään KIKY:n korvaavia heikennyksiä. Käytiin lakkoja. Mekaanisessa metsäteollisuudessa se kesti lähes kuukauden. Vuosina 1990-2018 palkkojen osuus kansantulosta laski 18,3 mrd. Yksityiset voitot kasvoivat 25 mrd. Nykyisillä sopimuksilla palkkatulojen osuus heikkenee edelleen. Ay-liikkeellä on paljon tehtävää.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

Sivut 2-3

- Uusliberalismista demokraattiseen kehitykseen.
- Miksi kuolonuhrikeskuksia?
- Muutosvoimat ristiriitojen maailmassa (2)
- SOTE-palveluja siirretään terveysjäteille
- Pitääkö maalata pirtua seinälle

Sivut 4-5

- Teknologiaateollisuuden päänavaus
- Keskustapuolue Kuilun reunalla
- Mekaanisen metsäteollisuuden lakko päättyi

Sivut 6-7

- Joulukertomus Ateenasta
- Ei tippaakaan
- Tarpeemme metsistä
- Talouslaskulla pelastetaan pankit mutta ei ilmastoa
- Avohakkuut eivät tue luonnon monimuotoisuutta

Sivut 8-9

- Stadi säästää nerokkaasti
- Kalevi Wahrman 70 vuotta
- Terveyspalveluiden keskittäminen ja ilmastomuutos
- Muutos on välttämätön
- Vanhukset vaivana

Sivut 10-11

- HOK-Elannon vaalit
- Sperbankin hallituksen jäsen Esko Aho
- Arvo Tuomisen Putin-kirja
- Kapitalismin ylipappi on puhunut.

Sivut 12-13

- Viron uusi itsenäisyys 1991
- Tuntematon sotilas herättää edelleen keskustelua
- Onko rahaa vai eikö ole

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista (3/1)
- Kommunismi tulee mutta koska?
- Kuinka muuttaa maailmaa

Sivut 16-17

- Muistamattomuuden tärkeydestä Euroopan tulevaisuudelle
- Historian uudelleenkirjoitusta
- Venäjän perustuslakimuutos
- Holokaustin opetus

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan olmoituksia

Sivu 20

- Pariisin rauhansopimusta rikotaan
- Ilmailunäytös vai sirkusesitys
- Törkimys ja terroristi
- Mitä on kommunismi

Veden yksityistäminen bisneksen tekoon estettävä



Kuva: Heikki Mämmikkö

Vesi on tullut maahan avaruudesta ja sitä on rajallinen määrä. Sitä ei pitä antaa kapitalistien keinottelun välineeksi. Kuvassa muonion Pakasaivo

Uusliberalismi kehittyy koko ajan vaarallisempaan suuntaan. Ei riitä kapitalisteille se, että luonnonvaroihin haetaan hallintaoikeuksia sodan keinoin. Samaa aikaan pyritään yksityistämään ja patentoimaan jopa kasvit, eläimet ja juomaveden varannot. Suunnittelemtoman maankäytön, kaivostoiminnan ja veden likaamisen seurauksena monilla alueilla, jopa paikoin Suomessa, puhdas vesi alkaa loppua. Kapitalistit hamuavat kuitenkin suurten voittojen toivossa vesivarantoja energia- ja sote-toiminnan tavoin haltuunsa.

Katso sivu 6

Lähikauppa ja osuustoiminta HOK-Elannon vaalissa



Kuva: Heikki Mämmikkö

Kuvassa Herttoniemen S-market. Muistuttaa latoa, josta lehmille haettiin rahaa. Täältä haetaan rehua ihmisille. Ladot ovat kauniimpia.

Suomen suurimman osuuskaupan, HOK-Elannon edustajiston vaaliin on koottu Kommunistit ja demokraatit -lista. Se haluaa ravistella osuuskauppaa, tarjota vaihtoehtoja kaupalliseen voitontavoittelulle ja avata lisää vaikuttamisen väyliä jäsenille ja työntekijöille. Kommunistit ja demokraatit -listalla on yhteensä 77 ehdokasta: kommunisteja ja muita vasemistolaisia, punavihreitä ja sitoutumattomia, eri järjestöistä ja eri puolilta HOK-Elannon toiminta-alueita. Myös Kansan äänen järjestöjen ehdokkaat löytyvät sieltä. Listan ehdokasnumerot ovat 1 036 - 1 112.

Sivu 10

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Helsinki 24.2.2020

Uusliberalismista siirryttävä demokraattiseen kehitykseen

Niin sanotuista kiky-tunneista on taitettu peistä viime aikoina erites-neuvotteluissa. Kuitenkin todellinen ryöstö työntekijöiltä kapitalistien hyväksi oli kiky-sopimukseen kirjattu tel- ja sosiaalivakuutusmaksujen siirto entistä enemmän työntekijöiden maksettavaksi. On laskettu, että työnantaja hyötyy tästä siirrosta neljän vuoden aikana yli 6 miljardia euroa. Vaikka kyseessä on valtava tulonsiirto työntekijöiltä työnantajille, ei kysymys ole ollut millään tavoin esillä tes-pöydissä. Tätä taustaa vasten työnantajien valitus lakkojen kohuuttomista kustannuksista asettuu naurettavaan valoon – lakkojen kustannuksissa on kyse taskurahoista työnantajapuolelle tehtyen myönnytysten rinnalla.

Suomalainen poliittinen keskustelu on ylipäätään hakoteillä puhuttaessa taloudesta, työllisyydestä ja muista olennaisista yhteiskunnallisista asioista. Halutaan unohtaa ja painaa villaisella lähivuosisikymmenten tapahtumat ja ne seikat, jotka ovat johtaneet nykyiseen ahdinkoon. Toisen maailmansodan jälkeen Suomessa vallitsi säännellyn kapitalismin aika. Pääomat olivat säädeltyjä, valtion rooli taloudessa oli merkittävä, hyvinvointivaltiota rakennettiin ja julkisia palveluita kehitettiin. Terveyskeskusjärjestelmän ja peruskoululaitoksen rakentaminen ovat eräitä esimerkkejä tästä politiikasta.

Asiat alkoivat muuttua suunnilleen samoihin aikoihin kuin presidentti Urho Kekkosen saatettiin haudan lepoon. Alettiin valmistautua Euroopan unionin jäsenyyteen ja avoimeen talouteen, jossa pääomat, työvoima ja palvelut ja ihmiset liikkuvat vapaasti. Yritys- ja pääomaverotusta ryhdyttiin keventämään rajusti 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Tuolloin myös luovuttiin vuosikymmeniä harjoitetusta aluepolitiikasta, jolla pyrittiin kehittämään koko Suomea tasapuolisesti ja turvaamaan maamme eri alueiden elinkelpoisuus mm. yliopistojen ja tuotantolaitosten perustamisella maakuntiin.

Sanalla sanoen alettiin valmistautua uusliberalismin aikaan. Holkerin sinipunahallitus, Ahon porvarihallitus sekä presidentti Koivisto olivat päävastuussa siitä katastrofista, jonka pääomamarkkinoiden avaaminen, markan päästäminen kellumaan ja muut toimenpiteet Suomelle tuolloin aiheuttivat. Tämän tuhoisan politiikan seurauksista kärsimme yhä edelleen tänä päivänä. Suurtyöttömyys on hiljalleen hyväksytty pysyväksi ilmiöksi. Sadattuhannet ihmiset ovat pysyvästi viimesijaisen perusturvan kuten toimeentulotuen varassa, vaikka se on alun perin tarkoitettu tilapäiseksi turvaksi ahdinkoon joutuneille.

Voidaan sanoa, että kokoomus, keskusta ja sosialidemokraatit ovat puolueina pääsyyllisiä 1990-luvun alun syvään lamaan, jonka seurauksista kärsimme yhä. On hyvä muistaa, että 50 000 yritystä meni konkurssiin ja muodostui puolen miljoonan ihmisen työttömien pysyvä armeija. Vielä Urho Kekkosen ja säädellyn kapitalismin kaudella vain 60 000 työttömän ennätyksellistä määrää pidettiin sellaisena, että se antoi aihetta hätätilahallituksen muodostamiseen. Tänä päivänä suurtyöttömyys on vaivihkaa hyväksytty kapitalismiin olennaisesti kuuluvana ”luonnollisena” asiana.

Työläisten toimeentulosta ei voida loputtomasti leikata kapitalistien hyväksi. Ostovoimaa ja kysyntää leikkaamalla talous sakkaa varmasti. Sillä ei myöskään luoda uusia työpaikkoja tai tuoda jo menetettyjä työpaikkoja takaisin. Ainoa keino on luopua jo 30 vuotta vallinneesta uusliberalismista ja ensi vaiheessa palata huomattavasti nykyistä säännellympään kapitalismiin. Näin turvataan demokraattinen kehitys ja ylläpidetään sosialismin pitkän tähtäimen näköalaa.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Miksi tarvitaan kuolonuhrikeskuksia?

Suomeen säädettiin Jyrki Kataisen hallituksen toimesta (2011) laki poikkeusolojen sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnasta (PONK). Laki tuli voimaan maaliskuun alussa 2012, mutta sitä ei silloin asetettu toimeenpanovalmiuteen. Aiemmin oli muodostettu terveydenhuollon toimintaa koskeva poikkeusolojen neuvottelukunta. Tultaessa tämän vuosituhannen toiselle vuosikymmenelle, hallitustasolla katsottiin tarpeelliseksi perustaa laajempialainen instanssi ”..suunnittelemaan sosiaali- ja terveydenhuollon hoitamista poikkeusoloissa.” Tällainen tarve katsottiin perustelluksi, koska ”yhteiskuntaa koskevat uhat ovat monipuolistuneet.”

Olisi elettävä niin, että sotilaalliset konfliktit eivät meitä uhkaisi. Irti militarisoinnista ja palautettava luottamukselliset suhteet itänaapuriin.

Vähäiselle uutisoinnille jäi Juha Sipilän hallituksen päätös, jolla tuoloinen valtioneuvosto asetti yhdesä viimeisimmistä istunnoistaan (14.3.2019) tämän PONK-elimien toimintavalmiuteen nimeämällä siihen jäsenet ja määrittelemällä neuvottelukunnalle tehtäviä monipuolisesti parantamaan ”... kansallista, alueellista ja paikallista valmiutta suurista asiakas- ja potilasmääriä aiheuttavissa tilanteissa.” Neuvottelukuntaa johtaa sosiaali- ja terveysministeriön kansliapäällikkö ja jäseniä on muiden muassa useista ministeriöistä, sairaanhoitopiireistä, Punaisesta Rististä, puolustusvoimista ja kirkkohallituksesta.

Yksi neuvottelukunnan tehtävistä on suunnitella ja toteuttaa Suomeen kuolonuhrikeskuksia. Niitä katsotaan tarvittavan esimerkiksi suuria uhrimääriä aiheuttavien luonnonkatastrofien, tuhoisan terrori-iskun, taikka sotilaallisen konfliktin seurauksena. Luontevaa olisi si perustaa näitä keskuksia suurien sairaaloiden, kuten yliopistosairaaloiden ja sairaanhoitopiirien keskussairaaloiden yhteyteen. Kuolonuhrikeskusten sijoittelusta ei tunnu nyt vielä olevan (ei löydy googlaamalla) tarkempaa suunnitelmaa. Vain Puolustusvoimien edustaja on esittänyt, että näitä keskuksia on syytä perustaa kattavasti kautta maan.

Muutosvoimat ristiriitojen maailmassa (2)

Viime numerossa arvioimme ajallemme olevan ominaista, että monet yhteiskunnalliset kysymykset näyttäytyvät meille hyvin ristiriitaisina. Useille on vaikeaa nähdä yhteiskunnallisten ilmiöiden todellinen sisältö niiden ulkokuoren (muodon) takaa. Uusliberalismin oloissa työväenliike on heikko. Se ei kykene ylläpitämään työväenluokan maailmankatsomukseen liittyvää tieteellisen tiedon järjestelmää ja valistusta. Tämä aiheuttaa työkansan keskuudessa mielipiteiden hajaantumista ja epätieteellisten subjektiivisten näkemysten voimistumista.

Populismia myös työväenliikkeessä

Samasta syystä esiintyy poliittista populismia, joita edustavat perussuomalaiset. Työkansan heikon vastustuksen vuoksi uusliberalismi on kyennyt luomaan tilanteen, jossa työkansan toimeentulon alentaminen on muuttunut kapitalisteille kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Tästä ovat lähtöisin kaikki ongelmat mm. toimeentulon- sekä sosiaali- ja perusturvan alueilla. Kansa kokee olosuhteiden vaikeutuneen, mutta ei näe keinoja tilanteen muuttamiseksi. Hajanaisesta työväenliikkeestä ei ole apua.

Populistit esittävät ongelmien perussyiksi huonoja virkamiehiä ja poliitikkoja, haittavelu ilmastomuutoksella, maahanmuuttajien hyönsämistä, Venäjää, korruptoitunutta ay-liikettä ym. Tämä on helppoa eikä vaadi tavalliselta ihmiseltä työtä eikä vaivaa. Mutta samat kysymykset synnyttävät mei-

dänkin lähipiirissä jännitteitä.

Työkansa on yksi

Osoitimme viime numerossa miten suhtautuminen Venäjään, ay-liikkeeseen ja uusliberalismiin jakaa väkeämme. Samoin tapahtuu myös suhtautumisessa ilmastomuutokseen ja maahanmuuttoon. Meidän tulisi nähdä, että nykyisten kansainvaellusten aiheuttajina maailmassa ovat globaalin uusliberalismin rinnakkaisilmiöt: uuskolonialismi, sen aiheuttamat sodat, ilmaston muutos, maanviljelyn vaikeudet ym. Eivät ainakaan kommunistit voi ajatella niin, että ”oma kansa ensin” ja sen jälkeen muualta tulleet. Me haluamme muutosta, joka johtaa sosiaaliselle kehityslinjalle. Emme hae hyvinvointia yhdelle pienelle alueelle, vaan proletaarisen internationalismin periaatteiden mukaisesti kaikille maailman työtekeville.

Perussuomalainen ja äärioikeistolainen näkemys ovat tässä asiassa täysin yhteismitallisia. Tullee muistaa, että maahanmuuttajille myönnetty Euro ei missään olosuhteissa kanavoidu suomalaisen työttömän tilille. Todellinen työväenliike käy kamppailua tulonjaosta työläisten ja kapitalistien välillä, ei työtätekevien palkansaajaryhmien välillä. Suhtautumisemme maahanmuuttajiin on täysin sama kuin muuhinkin työtätekeviin. Vastuullamme on suomalaisen työttömän, uskovan tai perussuomalaisten kannattajan suhteen aivan sama valistustyö kuin vaikkapa muualta tulleen musliminkin osalta.

Onhan selvää, että nykyaikana vaikkapa sen sotilaallisen katastrofin oloissa kuolonuhreja syntyy siinä määrin läjäpäin, ettei se viime sotien käytäntö hevospeleillä kaatuneiden kuljettaminen ”kotiseurakunnan multiin” enää ole käyttökelpoinen konsti. NykYTEKNIKALLA käytävän sodan tuhot ovat joukkotuhoa ja se vaatii joukkohautoja ja tehokasta ja ripeää toimintaa.

Tässä voi tietenkin jollekin herätä kysymys, että mikä mahtaa olla se tilanearvio, mikä saattaa valtiovallan käynnistämään tällaisia varotoimia juuri nyt? Toisaalta onhan tässä maassa käynnissä moniakin erilaisia uhkakuvia korostavia toimintoja. Puolustusvoimat vahvistaa valmiuttaan reilusti yli kansantalouden kantokyvyn menevillä hävittäjähankinnoilla. Varusmiehille on tämän vuoden ensimmäisen saapumiserän palvelukseen astumisen yhteydessä tarjottu ensimmäisen kerran vapaaehtoisuuteen perustuvaa lisäkoulutusta kaatuneiden asetovereiden asiallisesta huolehtimisesta. Ja itärajan valvontaan koetaan olevan lisätarvetta siinä määrin, että niille alueille siirretään helikoptereita valvonnan tehostamiseksi.

On tietenkin hyvä, että varaudutaan kaikkeen, mutta sitä toivoisi kuitenkin enemmän panostusta sen suuntaisen kehityksen aikaansaamiseksi, ettei niitä katastrofeja kohdattaisi. Eli torjutaan ilmastomuutosta ihan toisissaan luonnonkatastrofien taltuttamiseksi ja eletään niin, etteivät terrori-iskut eivätkä sotilaalliset konfliktit olisi meitä uhkaamassa.

Unto Nikula
Rovaniemi

Ilmaston muutos puhuttaa

Tiedotusvälineiden raportit eri puolilta maailmaa kertovat ilmastomuutoksen ihmisten elämään aiheuttamista ongelmista. Aniharvat asian parissa toimivat tutkijat tai sään ilmiöistä riippuvaliset elinkeinon harjoittajat kieltävät ilmastomuutoksen olemassaolon. Asia kielletään persujen piirissä. Ihmeellistä on, että se torjutaan joidenkin kommunistien taholta. Niin selkeät tieteelliset näytöt ja perusteet sen tueksi ovat olemassa. Tämä koskee yhtä lailla SKP:n, KTP:n ja Kansan äänen järjestöjen väkeä. Syynä tähän lienee, että pääomapiirit saavat asiasta varmaa tietoa ja pyrkivät sopeuttamaan kapitalismia ilmastomuutoksen olosuhteisiin. Kustannukset he pyrkivät kaatamaan työkansan harteille. Kansan äänessä olemme vuosikaudet kertoneet tästä kehityksestä. Väki kuitenkin huomaa ilmiön vasta nyt, kun aletaan puhua kustannuksista. Nähdään asian muoto, mutta ei sisältöä.

Väärä suhtautuminen asiaan estää meitä toimimasta oikein. Emme voi kieltää ilmastomuutosta. On rakennettava työkansan oma ilmasto-ohjelma. Tässä ei ole välimuotoa. Ei kelpaa arvio, että ”Suomi tuottaa niin pienen osan maailman päästöistä, että tehköön muut edellä.” Me tähtäämme sosialismiin ja meidän ratkaistavaksi jäävät luokkayhteiskunnan raskaimmat ongelmat.

KÄ/toimitus

Maakunnan perustason sote-palveluja ollaan siirtämässä terveysjäteille

Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymän hallitus on käynnistänyt valmistelut sosiaali- ja terveydenhuollon perustason palveluiden ulkoistamiseksi ja yksityistämiseksi. Tämä tapahtuisi perustamalla yhteisyritys, jossa päätösvalta 51 % osake-enemmistöllä olisi kilpailutuksen voittaneella terveysjätillä ja vähemmistöosakkuus 49 %:lla hyvinvointiyhtymällä/kunnilla. Päätöksestä on ennakoitavissa, että sote-kenttä jaettaisiin terveysjätien Mehiläisen ja Terveystalon kesken siten, että Lahti, Kärkölä ja Iitti kuuluisivat Mehiläiselle, kun taas loput Päijät-Hämeen kunnat Terveystalolle. Heinola ja Sysmä jatkaisi nykyisellä konseptillaan.

Lopullisen päätöksen maakunnan terveyspalvelujen ulkoistamisesta ja yksityistämisestä tekee Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymän yhtymäkokous kesäkuussa 2020.

Terveysjätien takana yrityksiä, sijoittajia ja vakuutusyhtiöitä:

Mehiläisen suurimmat omistajat ovat CVC Capital Partnersin rahastot 57 % (Luxemburg), Lähi-Tapiola, Keskinäinen työeläkevakuutusyhtiö Varma, Valtion Eläkerahasto ja

Keskinäinen eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen.

Terveystalon suurimmat omistajat ovat Keskinäinen työeläkevakuutusyhtiö Varma, Rettig Group, Hartwall Capital, Pohjola Vakuutus Oy ja OP-Henkivakuutus Oy.

Terveysjätien monopoli perustuslain vastainen

Maamme hallituksen hallitusohjelmassa on linjattu, että maakunnat tuottavat palvelut pääosin julkisina palveluina. Yksityisten toimijoiden

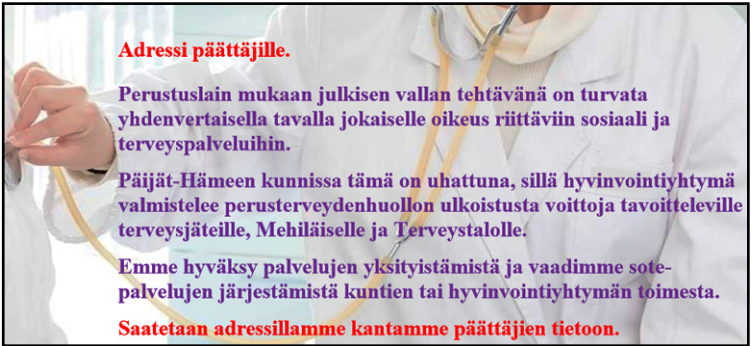
ja kolmannen sektorin palvelut voivat täydentää palvelutarjontaa. Päijät-Hämeeseen suunniteltu peruspalvelujen täydellinen ulkoistaminen ja terveysjätien monopoli toimii vastoin kansalaisten turvaksi perustuslaissa säädettyä oikeutta riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta otti edellisen eduskunnan istuntokaudella lukuisten perustuslakiasiantuntijoiden kuulemisten pohjalta kantaa (22.2.2019) silloisen Sipilän hallituksen sote-uudistusesitykseen. Se painotti julkisen vallan (hyvinvointiyhtymä) veloitetta turvata asukkaille riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut. Suora lainaus perustuslakivaliokunnan lausunnosta:

”Maakunnan perustuslain 19 §:stä seuraava velvollisuus on ylläpitää riittävästi omaa tuotantoa sen varmistamiseksi, että se voi kaikissa tilanteissa turvata jokaiselle riittävät ja yhdenvertaiset sosiaali- ja terveyspalvelut. Kun perustuslain 6 §:n ja 19 §:n 3 momentin kokonaisuus edellyttää, että julkisen vallan on turvattava lailla yhdenvertaisella tavalla jokaiselle oikeus riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin, lain-säädännössä (sote-lainsäädäntö) on varmistettava, että järjestämistä vastuussa olevalla maakunnalla on sekä riittävät taloudelliset voimavarat, että muutoinkin riittävästi henkilöstöä, tiloja ja laitteistoja koskeva kapasiteetti tuottaa riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut.”

Yhteisyritys, jossa julkinen toimija omistaa vähemmistöosakkuuden (49 %) ja terveysjätti enemmistöosakkuuden (51 %), luetaan yksityisyritykseksi. Tällöin maakuntaan ei jäisi julkista palveluntuottajaa sosiaali- ja terveyspalvelujen perustason palveluille, kuten perustuslaki edellyttää.

Päijät-Hämeen hyvinvointiyhtymä on osoittanut täydellistä piit-



Adressi luovutetaan asiasta päättävälle Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymän yhtymäkokoukselle, joka pidetään kesäkuussa 2020. Muistakaa, että myös Helsingissä uhataan yksityistää joitain suurimpia terveyskeskuksia. Asia koskee pian meitä kaikkia.

taamattomuutta perustuslakiasiantuntijoiden- ja eduskunnan perustuslakivaliokunnan kannanottoihin. Oman laillisuustulkintansa se perustaa yhden oikeustieteen lisensiaatin maksettua lausuntoon.

Hyvinvointiyhtymän perustelut kyseenalaisia

Yhdysvaltalainen filosofi ja tiedemies **Noam Chomsky** on määritellyt vakiotekniikan yksityistämisesä: ”Lopeta rahoitus. Pidä huoli, että hommat eivät enää toimi ja ihmiset tulevat vihaiksi. Luovuta sitten omistus yksityiselle pääomalle.”

Juuri näin on Päijät-Hämeessäkin toimittu. Lahti tiennäyttäjänä kunnat ovat harjoittaneet vuosien ajan sosiaali- ja terveyspalvelujen alibudjetointia. Palvelujen saatavuuden hitaus ja toimimattomuus johtuu näistä säästötoimista ja siitä, että nyt monopolia havittelevat terveysjätit ovat tähänkin saakka vastanneet suurelta osin palvelutuotannosta ostopalveluina.

- Hyvinvointiyhtymän keskeinen perustelu palveluiden yksityistämiselle on ollut terveysjätien paremmat digi -palvelut, ikään kuin tieto- ja viestintäteknologiayritykset eivät kehittäisi ja myisi samoja pal-

veluja julkiselle palveluntuottajalle.

- Terveysjätien monopolia on perusteltu kilpailutuksen välttämällä hankinnoissa. Hankintalain kiertäminen onkin yksityistämisen kyseenalaisimpia perusteluja niin demokratian kuin markkinoiden toimivuuden ja palvelujen kehittämisen kannalta. Käytännössä terveysjätit tulisivat keskussairaalan sijaan ohjaamaan potilaat terveysjätien omiin erikoissairaanhoidon yksiköiden kalliisiin jatkotutkimuksiin ja -hoitoihin.

- Terveysjätien tehtävänä on yksinomaan tuottaa voittoa omistajilleen. Hyvinvointiyhtymän taholta onkin myönnetty, ettei terveysjätien monopoli olekaan mikään säästöprojekti. Järjestelyssä hyvinvointiyhtymälle ja sen myötä veronmaksajille jää ainoastaan maksajan rooli pystymättä vaikuttamaan asiakasmaksuihin, palvelujen hintaan ja tarjontaan, saatavuuteen ja laatuun.

- Julkisen sektorin lisäksi terveysjätien monopoli raivaa tieltään pienet- ja keskisuuret sekä kolmannen sektorin palveluntuottajat.

- Yksityistämisellä tavoitellaan myös heikennyksiä terveydenhoitohenkilökunnan työehtoihin ja työsuhteisiin.

Seppo Korhonen

Vaadimme terveysjätien monopolin hylkäämistä

Me adressin allekirjoittaneet vetoamme Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymän johtoon ja yhtymän ylintä päätäntävaltaa käyttävään yhtymäkokoukseen, että yhtymä keskeyttää välittömästi perustason sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelujen ulkoistamisen ja yksityistämisen valmistelun ja että yhtymäkokous hylkää terveysjättivetoisten yhteisyritysten perustamishankkeet.

Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymän sosiaali- ja terveyspalvelujen palvelutuotantoa tulee kehittää pääosin julkisina palveluina, kuten maamme hallitus on sote-uudistuksen tavoitteeksi asettanut. Mikäli yhtymä vetoomuksessamme huolimatta päättää ulkoistaa peruspalvelutuotannon terveysmonopoleille, toivomme päätöksen laillisuuden vietäväksi hallinto-oikeuden arvioitavaksi.

Adressin tekijät:

Seppo Korhonen, ammatillinen opettaja (AmO), eläkkeellä

Björn ”Pökö” Blomqvist, kirvesmies, eläkkeellä
Elina Helassalo, terveydenhoitaja
Päivi Aminatta Houma, lähihoitaja
Vuokko Kautto, yhteiskuntatieteiden maisteri
Ritva Anitta Korhonen, eläkkeellä
Liisa Kärki, verovalmistelija, eläkkeellä
Satu Lehtola, työsuojeluvaltuutettu, toimistosiihteri
Anna-Katriina Lius, historian ja yhteiskuntaopin opettaja
Sinikka Ruuska, lähihoitaja
Pirjo Salmela, laitoshuoltaja

PITÄÄKÖ MAALATA PIRUJA SEINÄLLE?

Hallituksella on kovat ajat edessä, mutta meillä muillakin näyttää tulevat ajat olevan sitä kovemmat. Siihen on syytä varautua jo nyt ilman tarvetta maalata piruja seinälle. Nimittäin kaikki merkit viittaavat siihen, että piru pitää huolen hamaan tulevaisuuteen saakka, että kaikki menee sinun ja minun kannalta väärään suuntaan.

Optimismin vallassa voi ennustaa, että vuoteen 2029 mennessä talous kasvaa vain 7 prosenttia. Sillä 2020-luvulla on odotettavissa jonkinasteinen taantuma. Finanssimaailman kupla odottaa puhkeamista ja ylituotanto puhalttaa yritysten niskaan. Niihin varautuminen vähentää palkallisia työtunteja.

Mutta ennusteet ovat aina ennusteita. Siksi hommat voivat toteutua paremmin, mutta myös huonommin. Yleensä ennusteet tehdään kapitalistien tavoitteiden saavuttamisen tueksi. Loistavan esimerkin tarkoitushakuisista ennusteista antavat viralliset väestöennusteet. Vähäisellään vaivalla jokainen voi nähdä niiden mielettömyyden. Se siitä. Tässä ja nyt talouden kehitystrendeissä pyritään mahdollisimman lähelle

todellisuutta. Mitkään tosiasiat eivät puolla sitä, että pitkän aikavälin talouden kehitys olisi kasvuhakuista, päinvastoin. Kyse onkin siitä, kuinka suurella nopeudella kapitalismin piru laskettelee talouden ja työllisyyden alamäkeä.

1980-luvulla tuotanto kasvoi 50,5 prosenttia seuraavalla vuosikymmenellä 34,7, sitten 22,1 mutta 2010-luvulla enää 11,7 prosenttia. Vauhti on ollut hurja. Siitä johdun työtunnitkin ovat vähentyneet kovaa vauhtia. Tänä näyttää siltä, että vauhdikas alamäki jatkuu ja tuotannon kasvu jää johonkin 7 prosentin tienoille. Saas kattoo!

Mikään ei viittaa siihen, että jossain vaiheessa tapahtuisi käänne parempaan. Päinvastoin. Näköalat kylmäävät, kun työn kysyntä vähennee koko ajan. Samalla työväenliikkeen olemattoman poliittisen tiedon vuoksi kansa tottuu kurjuuden lisääntymiseen. Vasta raju, todellinen pula-aika, ravistelee ihmisiä hereille.

ooo

Uusien työehtosopimusten neuvottelut ovat käynnistyneet. Ensimmäinen suuri sopimus on Teknologiateollisuuden ja Teollisuusliiton välillä. Tässä pitää tarkentaa, että Teollisuusliitto on työväen ay-liitto. Se on siis työläisten liitto, vaikka sen nimestä työläiset on-

kin poistettu. Poisto tuntuu luontealta, kun liiton sisällä jäsenistön ja johdon palkkaerot ovat huikeat ja jo sellaisenaan ristiriidassa työläisten etujen kanssa.

Juurut kertovat, että noiden liittojen välillä uudesta työehtosopimuksesta on neuvoteltu ainakin viisi kuukautta. Jos se on totta, niin kummallista jälkeä on syntynyt. Duunarit eivät itse asiassa saaneet mitään, työntajat saivat koko potin. Ilmeisesti osivat näppärästi käyttää hyväkseen synkkiä näköaloja ja uutta työaikalakia.

Meille on annettu kuva, että erimielisyys palkoista on ainoa asia, joka Teollisuusliiton työehtosopimusta on hiertänyt. Se on täyttä puppua. Kahden vuoden sopimuksessa palkkaa korotetaan ensin 1.3.2020, ellei paikallisesti ole muuta sovittu 1,3 prosenttia ja seuraavana vuonna 1,4 prosenttia. Kun näistä vähennetään verot, käteen jää molempina vuosina enintään prosentti. Lisäksi työntäjä käyttää työntekijöiden palkkoihin yritystai työpaikkakohtaisesti 0,6 %. Sen työnantaja jakaa liittojen ohjeistuksen mukaisesti. Miten siinä käy sen piru tietää.

Uusi työaikalaki astui voimaan tämän vuoden alusta. Siinä täyttyvät kaikki työntäjien toiveet. Työntekijöitten kannalta

on vaikea löytää, jos yleensä löytää, mitään hyvää. Yhtenä esimerkkinä voisi ottaa ylityökorvaukset. Aiemmin vuoden 2019 loppuun saakka vuorokauden kahdesta ensimmäisestä ylityötunnista palkkaa korotettiin 50 prosenttia ja seuraavista 100,0 prosenttia. Nyt laki sallii sen, mitä esimerkiksi teollisuusliiton sopimuksessa sanotaan. Mikäli ylityön korvaamisesta ei muuta sovi, lisä maksetaan ylityötunneilta 55 prosentin suuruusena. Jos se toteutetaan, niin duunari, joka tekee aina vain 2 tuntia päivässä ylityötä voittaa. Mutta jos ylityöt jaksottuvat niin, että puolet ylityöistä kestää 3 tuntia vuorokaudessa, silloin hän häviää reippaasti.

Tuon lisäksi on vielä kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäisen mukaan ylityötä on ensin tehtävä 100 tuntia 50 prosentilla. Vasta sen jälkeen tulevilta tunneilta korvaus on 100 prosenttia. Kolmannessa vaihtoehdossa ensimmäiset 50 tuntia korvataan 35 prosentilla. Sen jälkeen 100 tunnilta maksetaan 65 prosenttia ja vasta niiden jälkeen korvaus on 100 prosenttia.

Olkoon miten tahansa on jokseenkin mahdotonta nähdä edes pilkahdusta siitä, että uusi työaikalaki tai Teknologialiiton ja Teollisuusliiton yleissopimus toisivat edes jotain parannusta palkkatyöläisten os-

tovoimaan, yleensä elämään. Lop-pupelissä käy päinvastoin.

ooo

Katsottakoon mihin tahansa, talouden kehitykseen, työaikalain muutoksiin tai Teknologiateollisuuden ja Teollisuusliiton testiä, niin työntajat ovat niissä pe-leissä voittaneet puhtaasti 5 nolla. Kuinka jatkossa käy jää nähtäväksi, sillä naisvaltaiset liitot vaativat joka vuosi kymmenen vuoden ajan teollisuusliittojen palkankorotusten päälle 1,8 prosenttia.

Niin sitä pitää. Katsotaan miten käy. Se on varmaa, että parku tulee olemaan kova; ei ole raha! Se ei ole totta. Korjaamalla tulonsaajien viiden korkeimman tulo-luokan veroprogressio, valtio saisi lisää tuloja vähintään 6 miljardia euroa. Ongelmana on se, että kaikki poliittiset päättäjät ay-joh-tajia myöten kuuluvat tuohon suurituloisten porukkaan. Tuo sakki ei kuulu iloiisiin veronmaksajiin.

Maalaamatta piruja seinälle kaikki merkit viittaavat siihen, että itse kapitalismin piru pitää huolen hamaan tulevaisuuteen saakka, että kaikki menee sinun ja minun kannalta väärään suuntaan. Suuri kysymys kuuluukin: onko meistä, sinusta ja minusta, uhkaavan tuhon suunnan muuttajiksi?

Kai Kontturi

Teknologiaateollisuuden päänavaussopimus

KIKY:n talkootunnit historiaan

Teknologiaateollisuuteen (entinen metalliteollisuus) saatiin uusi työehtosopimus aikaiseksi monen mutkan jälkeen. Valtakunnan sovittelija jätti osapuolille, Teollisuusliitolle ja Teknologiaateollisuus ry:lle kaksikin sovintoesitystä. Ensimmäisen hylkäsi Teollisuusliitto olemattoman palkankorotuksen vuoksi. Toisen esityksen Piekkala antoi 18.12.2019. Seuraavana päivänä osapuolet tapasivat valtakunnan sovittelijan toimistolla ja saivat vuorokauden lisäaikaa vastauksen antamiseen. 20.12.-19 molemmat osapuolet hylkäsivät Piekkalan sovintoesityksen. Esityksessä palkankorotukseksi olisi tullut 2,4 prosenttia kahdelle vuodelle. Työnantajain teknologiaateollisuus ry:n mielestä se oli liikaa. Niinpä se hylkäsi esityksen. Teollisuusliiton mielestä 2,4 % oli liian vähän. Niinpä sekin hylkäsi Piekkalan esityksen.

Tämän jälkeen liitot neuvottelivat tammikuun alussa ilman valtakunnan sovittelijaa. Ne saivatkin aikaiseksi sopimuksen, joka molempien liittojen hallinnoissa hyväksyttiin. Työnantajat hyväksyivät sen yksimielisesti. Teollisuusliiton hallitus äänesti ja äänin 22-5 tuli sopimus hyväksytyksi. Sopimuskausi alkoi 4.1.2020 ja on voimassa 30.11.2021 asti. Sen piirissä on noin satatuhatta työntekijää.

Palkankorotuksen taso heikko

Sopimuksen palkankorotus on yhteensä 3,3 prosenttia. Korotukset toteutetaan siten, että v. 2020 palk-

koja korotetaan 1,3 prosenttia, v. 2021 korotus on 1,4 prosenttia. Lisäksi työnantaja korottaa palkkoja vuoden 2020 palkankorotusten jälkeen 0,6 prosenttia yritys ja työpaikkakohtaisesti.

Paikalliset neuvottelut

Niin kuin teknologiaateollisuudessa on tapana ollut jo vuosia, neuvotellaan palkankorotuksista paikallisesti molempina vuosina pääluottamusmiehen kanssa. (Jos pääluottamusmiestä ei ole palkankorotus jaetaan yleiskorotuksena). Tarkoituksena on löytää yrityksen tarpeita vastaava palkkaratkaisu. Sen rinnalla on tavoitteena tukea palkanmuodostuksen kannustavuutta, oikeudenmukaista palkkarakennetta ja palkkaporrastusta sekä tuottavuutta. Sovittavia asioita ovat palkankorotusten ajankohta, toteutustapa ja suuruus. Mikäli paikallista ratkaisua ei saavuteta, palkankorotus toteutetaan yleiskorotuksena viimeistään 1.3.2020 ja 1.2.2021 alkaen.

Yrityskohtaisen 0,6 prosentin paikallisen erän työnantaja jakaa liittojen ohjeistuksen mukaisesti. Erän tarkoituksena on oikaista palkkavääristymiä. Erän jakoperusteista ja käytöstä tiedotetaan pääluottamusmiehelle viimeistään 26.2.2021. Paikalliset palkkaneuvottelut ovat edellisten TES kierrosten jälkeen päättyneet lähes joka yrityksessä siihen, että on todettu, ettei paikallisesta ratkaisusta päästä yksimielisyyteen ja palkankorotukset on toteutettu yleiskorotuksena. Usein myös yrityskohtainen erä on ohjeis-

tuksen vastaisesti sovittu jaettavaksi yleiskorotuksena. On menty "perälauteen." Harvassa ovat ne yritykset, joissa on sovittu suuremmista korotuksista. Niitä kuitenkin on edellisten sopimusten jälkeen löytynyt. Niitä yrityksiä, joissa pääluottamusmiehet olisivat suostuneet pienempiin korotuksiin, ei ole ollut.

Taulukkopalkkoja korotetaan niin ikään tänä vuonna 1,3 prosenttia ja ensi vuonna 1,4 prosenttia. Samoin lisää ja muita korvauksia korotetaan samoilla prosenteilla. Keskituntiansiota korotetaan työntekijän palkankorotuksen verran.

Piekkalan 2,4 prosentin esitys hylättiin - prosentiksi sovittiin 3,3

Mitä tapahtui Piekkalan esityksen jälkeen? Miten teollisuusliitto sai puristettua 0,9 prosenttia lisää? Miksi työnantajat suostuivat suurempaan korotukseen? Varmasti työnantajaan vaikuttivat jo olleet ja mahdollisesti tulevat painostustoimet. Yhtenä selityksenä on mainittu, että sopimuksen allekirjoituspöytäkirjassa sovittiin liittojen käynnistävän päivä- ja kaksivuorotyötä koskevan työaikakokeilun, jolla vuosittaista työaikaa voidaan paikallisesti sopien pidentää enimmillään 170 tuntia.

Porvarilehdet repivät tästä suuria otsikoita. KIKYn 24 tuntia meni, 170 tuntia tuli tilalle. Tällaisia otsikoita nähtiin. On toki huono asia, että tuon kaltainen kokeilu sopimukseen tuli. Se on kuitenkin paikallisesti ensin sovittava pääluottamusmiehen kanssa ja sen jälkeen



Kuva: Heikki Mannikko

PAU:n väki esiintyi asiansa puolesta eduskuntatalon rappusilla 21.11.2019. PAU:n taistelussa auttoi, että useat muut liitot antoivat konkreettisen tukensa PAU:n tavoitteille. Työehtoshoppailun leviämisen saatiin toistaiseksi estettyä. Nyt sovittu teknologiaateollisuuden päänavaussopimus määrittelee myös PAU:n osalta palkkaratkaisun.

työntekijä itse päättää suostuuko lisätuntien tekoon. Lisäksi paikallisen sopimus on toimitettava liitojen työaikatyöryhmälle tiedoksi ennen sen käyttöön ottoa. Kokeilu toteutetaan sopimuskauden aikana ja se voi jatkua enintään vuoden 2023 loppuun asti.

Vastaava kokeilu oli käytössä teknologiaateollisuudessa vuosina 2007 - 2013. Siitä ei silloin ollut työläisille harmia. Liittoihin tuli aiheesta muutama kysely, mutta missään ei pidennyksistä sovittu. Päätellen siitä, miten työnantajat juuri tästä sopimuksen allekirjoituspöytäkirjan lisäyksestä riemuitsivat, voidaan odottaa, että tällä kertaa useammalla työpaikalla asiasta väännetään. Mutta: Työajan pidentäminen on paikallisesti sovittava. Jos toinen osapuo-

li ei suostu sopimaan, ei sopimusta silloin synny. Tuskinpa löytyy luottamusmiestä, joka työaika suostuu pidentämään.

Tekstimuutoksia

KIKY-talkootunnit siis kuopattiin, työnantajan heikennyesitykset torjuttiin ja sopimustekstiin tuli useita muutoksia. Työpaikalla koulutus-sopimuksella opiskelevalle nimitään vastuullinen työpaikkaohjaaja. Työnantaja kouluttaa ohjaajan tehtävään ja tälle riittävästi aikaa tehtävän hoitamiseen.

Luottamusmiehen ja työsuojeluvaltuutettujen asema paranee siten, että vuokratyöntekijöiden määrä otetaan huomioon luottamusmiesten vapautusaikaa

Jatkuu sivulla 5

Marx-opiston talvitapaaminen 29.2.-1.3.2020

Marx-opisto on Demokraattisen sivistysliiton opintokeskuksen viikonloppukurssi, jolla opiskellaan marxilaista teoriaa ja käytännön toimintaa. Kursi järjestetään kaksi kertaa vuodessa, talvella ja kesällä. Kurssille ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat opiskella taitoja toimia luokkatietoisessa työväenliikkeessä.

Pienistä kommervenkeistä johtuen tilaisuudesta on kaksi ajankohtaa liikkeellä, mutta Marx-opiston talvitapaaminen järjestetään 29.2.-1.3.2020 Hauhon Vähäjärvellä. Leninin syntymän 150-vuotisjuhlan kunniaksi tapaamisessa käsitellään muun muassa Leninin vaikutusta Suomen historiaan sekä Leninin näkemyksiä poliittisesta työskentelystä.

Asiantuntijavieraat

Sosiaalifoorumiaaktivisti ja SKP:n entinen pääsihteeri Heikki Ketoharju tutkailee, mitä tarkoitetaan leninistisellä puolutoiminnalla. Tampereen Lenin-museon entinen johtaja Aimo Minkkinen käsittelee esityksessään Leninin merkitystä Suomen historiassa. Leninistisestä mediatyöstä puolestaan alustaa Tiedonantaja-lehden päätoimittaja Petra Packalén.

Käytännön järjestelyt

Talvitapaamisen osallistumismaksu on 50 €. Osallistumismaksu sisältää opiskelumateriaalit, majoituksen ja ruoat Vähäjärven lomakodissa.

Maahanmuuttajat, työttömät, eläkeläiset sekä muut opintoseteleihin oikeutetut voivat kuitata osallistumismaksun opintosetelillä ilmoittautumisen yhteydessä.

DSL:n opintokeskus korvaa osallistujien matkakulut halvimman julkisen kulkuneuvon hinnan mukaisesti. Kurssin ohjelman ajan on mahdollisuus lastenhoitoon. Lasten majoitus ja ruoat ovat osallistujille maksuttomia.

Marx-opiston talvitapaaminen muodostaa itsenäisen opintokokonaisuuden. Kaikki asiasta kiinnostuneet ovat tervetulleita ja voit siis osallistua, vaikka et olisi aikaisemmin ollut mukana Marx-opiston toiminnassa.

Ilmoittaudu Marx-opiston talvitapaamiseen osoitteessa: www.desili.fi



Luntakin voi löytyä



Keskustapuolue kuilun reunalla

Santeri Alkion totesi aikanaan: ”Kun ylemmät johtajat ryömivät, seuraa alempien lauma säännöllisesti esimerkkiä ja lopuksi ei seis enää pää pystyssä kuin - Sven Tuuva.” Kepu on historiansa aikana käynyt läpi täydellisen muutoksen. Se on taivaltanut alkioalaisuudesta sen vastakohtaksi.

Työväenyhdistyksestä puolueeksi

25.2.2020 tuli kuluneeksi 115 vuotta siitä, kun entisen Maalaisliiton pääideologin Santeri Alkion kotona perustettiin Laihian työväenyhdistys. Alkio oli kiinnostunut köyhälistön pärjäämisestä. Alkio erotettiin kuitenkin Laihian työväenyhdistyksestä kaksi vuotta myöhemmin, koska yhdistys oli liittynyt Sosialidemokratiseen puolueeseen. Maalaisliitto-Keskusta historia alkoi näistä tapahtumista. Alkio oli sosiaalinen - jopa vasemmistolainen - hän asemoi maalaisliiton poliittiseen vasemmistoon, ei-sosialistisena puolueena, mutta edistyskellisen yhteiskunnallisen radikalismien hengessä. Vuoden 1917 eduskuntavaalien jälkeen valtapuolueet olivat Sosiaalidemokraatit ja Maalaisliitto, jotka säätivät edistyspuolueen joidenkin edustajien kanssa Venäjän helmikuun vallankumouksen jälkeen valtalain eli käytännössä itsenäisyysjulistuksen. Helmikuussa 1917 suomettarelaiset (Kokoomus) kutsuivat Kerenskin venäläiset sotajoukot hajottamaan eduskunnan. Vallankaappaus johti kansalaissotaan 1918.

Itsenäisyyden aika

Itsenäisyyden alkuvuosina maalaisliitto oli tiukasti vallankahvasa – välillä murheellisin seurauksin – puolueella oli läheiset suhteet AKS:ään ja IKL:ään ja muihin natsijärjestöihin. Sodanjälkeisinä vuosikymmeninä SKDL ja Maalaisliitto toteuttivat monia yhteiskunnan oikeudenmukaisuutta ja polarisoitumista estäviä uudistuksia.

Teknologia-teollisuuden päänavaussopimus...

Jatkoa sivulta 4

varsinaisesta työstä laskettaessa. **Paikallisesti on voitua sopia** ns. omamaitous menettelystä sairaustapauksissa. Työntekijä on voinut omalla ilmoituksella olla pois kolme vuorokautta. Nyt sama menettely voidaan sopia myös sairaan lapsen hoitoon tai hoidon järjestämiseen.

Kompromissi

Kaikki TES sopimukset ovat jonkinlaisia kompromisseja. Hyvin harvoin toinen osapuoli selkävaihtoa on juhlunut. Työntekijäpuoli ei milloinkaan. Työnantajat v. 1918. Teollisuusliiton puheenjohtajan Riku Aallon mukaan neuvottelujen keskeinen tavoite oli päästä irti kilpailukyky sopimuksen mukaisesta 24 tunnin palkkattomasta työajan lisäyksestä.

KIKY talkootunnit on koettu jäsentemme keskuudessa hyvin vaikeaksi asiaksi, joten on hyvä, että niistä päästiin nyt eroon. Toisaalta saimme sopimusteksteihin parannuksia. Palkankorotustaso nousi liki prosentilla verrattuna valtakunnan-sovittelijan joulukuussa tekemään toiseen sovintoesitykseen. Inflaatio arvioiden mukaan se tarkoittaa sitä, että jäsenten ostovoima parane kahden seuraavan vuoden aikana jonkin verran. Sitä voidaan pitää kohtuullisena kompromissina.



Sipilää kehoitettiin useasti lähtemään. Kuvan tapahtuman 30.3.2019 järjesti Joukkovoima. Siellä todettiin: ”Sipilä se on moro nyt”.

Korruption ja virkapyrkurin puolue

Sodan jälkeisinä vuosikymmeninä puolue harjoitti laajamittaista korruptiota. Se otti rahaa rakennusfirmoilta lukuisten julkisten urakoiden sopimisen yhteydessä. Käytännössä se valtionhoitajapuolueena houkutteli jäseniksi opiskelijoita ja nuorisoa, joille oli luvassa virkapaikkoja ja töitä valtion ja kuntien hallinnossa. Korruptio on jatkunut tähän päivään asti, mistä on tuomittu puolueen kansanedustajia ja muita kepualaisia. Nuorille valtion rahoilla asuntoja rakentanut Nuorisosäätiö on ollut yksi kavallusten tekijä.

Vapaasta pudotuksesta kuilun reunalle

Sipilä on vaalien jälkeen tehnyt lehmänkäännöksiä, joita keskustan aktiivit ovat vain hiljaa ihmetelleet, koska puolueen gallup-kannatus pysyi pitkään huippuluvuissa. Nyt Sipilän sädekehä himmenee - kuten Soinin hohto persuisa - ja monet kansanedustajat, kunnanvaltuutetut ja muut puolueaktiivit alkavat pohtia, miten vaaleissa käy, jos Sipilän vatulointi jatkuu.

Uusliberalismin aika

Uusliberalismin rantauduttua Suomeen 1980-luvun lopulla Kepu omaksui ultraoikeistolaisen lin-

jan, joka alkoi tuottaa kansalle kärsimyksiä Esko Ahon (E, Pula-Ahon) pääministerikaudella ja se on jatkunut seuraavien hallitusten kaudella tähän päivään asti. Matti Vanhasen ja Seppo Kääriäisen ym. syrjäytetty puheenjohtaja-pääministerin Annele Jätteenmäen kepu kannatus alkoi laskea kuin lehmän häntä.

Kataisen-Stubbin hallituskausi

Aluksi viiden puolueen hallituksen hallituskaudella kepu kannatus kasvoi ilman omia ansioita – Kataisen ja Stubbin hallitusten politiikka oli epäsuositua ja päättyi katastrofin. 2012 puoluejohtajaksi valitti Juha Sipilä edusti laitaoikeistoa.

Sipilän pääministerikausi – tulos vaan ei ulos

Pian hallitusohjelman julkistuksen jälkeen alkoi ilmetä kapinahenkeä puolueessa. Keskustanuorten varapuheenjohtaja Katja Asikainen kirjoitti Hesarissa 4.6.2015: ”... hallituksen ohjelma on alkioalaisen ihmisyyssatteen hautaus. Leikkaukset kohdistuvat kaikkein köyhimpiin: opiskelijoihin, työttömiin, eläkeläisiin ja lapsiperheisiin.... Keskus-

tasta on tullut kokoomuksen jatke, pragmaattinen elinkeinoelämän edunvalvoja ja valtionhoitajapuolue, jossa aate näkyy vain puheenjohtajan puoluekokouspuheissa, ei teoissa”. Hallituksen epäsuosio näkyy voimakkaammin kepu kannatuksen romahtamisena.

Rinteen-Marinin hallituskausi

Sipilän johtama puolue koki murskatappion viime eduskuntavaaleissa. Sipilän tilalle valittiin Paavo Värysen entinen avustaja Katri Kulmuni. Kulmuni ei ole kyennyt saamaan puoluetta johtoonsa ja puolue on ollut täysin tuuliajolla. Puolueen saraapit – Väyrynen, Pekkarinen ym - vaativat lähtöä hallituksesta. Puolueessa on vallinnut tyyntä myrskyn edellä -tunnelma.

Lopulta räjähti

Kepun entisen kansanedustajan ja mepin Kyösti Virrankosken raju tilitys puolueen ahdingosta ilmestyi Ilkka-Pohjalaisessa 16.2.2020. Virrankoski eritteli keskustan kannatuksen romahduksen syitä. Sipilän hallitus oli epäilemättä Suomen historian oikeistolaisin hallitus. Se ajoi kovaa uusliberalistista politiikkaa, mikä näkyi markkinavaikeuksien kaikkinaisena edistämisenä. Yhteiskunnalliset palvelut, kuten sote-huolto yrittiin koota kauppavaraksi ja yhteiskunta pyrittiin kahlitsemaan yksityisten osakeyhtiöiden kanssa samanarvoiseksi. Hallitus pyrki soteuudistuksella tekemään kunta-uudistuksen, jolla olisi luotu 18 kuntaa nykyisen 311 kunnan sijaan.

Nykyisille kunnille olisi jäänyt lähinnä opetustoimi. Niiden veroäyri olisi lailla painettu keskimäärin alle 10 %:n. Hallitus olisi siirtänyt pois kunta-alalta budjeteista 17,4 miljardia euroa, 220 000 työntekijää ja 900 hehtaaria toimitiloja,

lähinnä maakunnille. Mutta vanhat velat olisivat jääneet. Virrankosken mukaan missään muualla kunnilla ei ole siirretty sosiaalialan peruspalveluja maakunnille, ei esimerkiksi Ruotsissa eikä Tanskassa.

Taksit, posti, kaupat...

Virrankosken mukaan keskustan kannatusta ovat syöneet myös taksialan ”ultraliberalisointi, Postin tilanne ja kauppojen aukioloaikojen vapauttaminen.” Kapitalismin korostaminen näkyi Virrankosken mukaan erityisesti joissakin lakiesityksissä, kuten pyhä- ja yötyökorvausten poistoajatus, jonka kuulemma ”kaksi kättilöä” sai hallituksen perumaan.

Sama näkyi myös veropolitiikassa, kuten työnantajien hyvittäminen noin yhdellä miljardilla, siirtämällä työeläkemaksua työntekijöille ja heidän verohelpotuksina lopulta valtion maksettavaksi. Keskuksiin on kerätty poliisi-, nimismies-, henkikirjoittaja-, tuomioistuin- ja verotajapalvelut. Näiden virastojen työntekijät ovat seuranneet pian hallintopaikan mukana. Sote-uudistuksen mukana kymmenien tuhansien työpaikkojen imeminen olisi ollut ankara isku maaseudulle. Valtiontalouden tasapainottamisessa Sipilän hallitus sälytti taakan pienituloisille ja lapsiperheille erilaisin indeksileikkurein sekä mm. lapsilisien ja työttömyysetuuksien leikkauksin.

Keskusta hajalla

Sanna Marinin hallitusohjelmassa on keskustan ”kymmenestä kynnyskysymyksestä yksitoista”. Hiukan lievennetty sote, jonka mahdollinen toteutuminen estänee puolueen nousun. Virrankosken analyysi on mielestäni muuten oikea, mutta kansalaissodan jälkeen ja 1930-luvulla oli vielä pahempia hallituksia.

Juhani Tanski

Mekaanisen metsäteollisuuden lakko päättyi

Teknologia-teollisuuteen sovitun ns. päänavaus sopimuksen synnyttyä, neuvottelut muillakin aloilla nytkähtivät eteenpäin. Teollisuusliitto on tähän mennessä (23.2) tehnyt jo yli parikymmentä sopimusta. Palvelualojen ammattiliitto PAM sai työnantajaliitto PALTA:n kanssa sopimuksen kaupan alalle. Paperiteollisuuteen syntyi sopimus lakon ja sovittelun jälkeen.

Yhteistä sopimuksille on palkankorotustaso, joka noudattaa ”päänavaussopimusta” sekä se, että KIKYn talkootunnit poistuivat. Talkootuntien tilalle on tullut sopimukseen muita työajan järjestelyitä ja työnantajain himoitsemia joustoja. Näyttää siltä että v. 2016 solmitun KIKY-sopimuksen työehtoheikennyksiä jää korjattavaksi vielä seuraavillekin sopimuskiertoille.

Lakko mekaanisessa metsäteollisuudessa päättyi

Mekaanisen metsäteollisuuden lakko alkoi tammikuun lopussa ja loppui 23.2. Osapuolet, Teollisuusliitto ja Metsäteollisuus, kävivät valtakunnan sovittelijan toimistolla neuvotteluja moneen kertaan. Valtakunnan sovittelija Piekkala antoi sovintoesityksen, jota työntekijäpuoli ei voinut hyväksyä. Esityksessä KIKY:n talkootunnit olisivat poistuneet, mutta vastaavasti olisi hävinnyt kolme arkipyhää ja pari muuta päivää. 24 tunnin si-

jasta olisikin tehty 40 tuntia! Teollisuusliiton hallitus hylkäsi esityksen yksimielisesti. Työnantajaliitto luonnollisesti olisi sen hyväksynyt.

Uusi sovintoesitys alalle annettiin 22.2. Esitys tuli molemmiin puolin hyväksytyksi ja työtaistelutoimet päättyivät sunnuntaina 23.2. Sopimus noudattaa palkankorotusten osalta päänavaussopimuksen 3,3 prosentin linjaa. KIKY-talkootunnit poistuvat ja työnantajan kohtuuttomat työehtojen heikennysesitykset saatiin torpattua.

KIKY talkootunnit siis poistuvat, mutta työnantajalle tulee mahdollisuus lisätä rajatusti palkallista työaikaa kolmen työpäivän verran. Tätä kirjoittaessa ei ole tiedossa mitä tuo rajattu mahdollisuus tarkoittaa. Sanamuodosta päätellen työnantaja päättää lisätyöajasta, kunhan edellytykset täyttyvät. Seuraavassa numerossa tutkaillaan tarkemmin sopimusta ja sitä edeltänyttä lakkoa.

Useita heikennyksiä pöydällä

Esillä ovat olleet mm liiton jäsenmaksuperinnän lopettaminen, sairausajan palkan alentaminen, palvelusvuosilisän poistaminen, arkipyhäkorvausten poistaminen jne. Taiseltavaa on riittänyt niin tehtaiden porteilla kuin neuvottelupöydissäkin. Heikennykset on saatu estetyksi ainakin sahoilla ja vaneritehtailla. Työnantajalla oli samat vaatimukset

myös kumiteollisuudessa, johon on syntynyt neuvottelutulos perjantaina 20.2. Sitä ei lehden painoon mennessä vielä ole liittojen hallinnoissa käsitelty, eikä vielä tiedetä, tuleeko se hyväksytyksi.

Kunta alan neuvottelut

Kunnalliset virka – ja työehtosopimukset päättyvät 31.3. TEHY:n tavoitteena on palkankorotukset ja palkkatasa-arvon edistäminen, koko hoitohenkilöstön kattava sote-alan työehtosopimus ja KIKY-tuntien poisto tai korvaaminen. KIKY-sopimuksessa alalle tullut määräaikainen lomarahaleikkaus on jo poistunut.

TEHY:n tavoitteen on 1,8 prosenttia yleistä tasoa suurempi palkankorotus seuraavan kymmenen vuoden ajan. Tämä on pienipalkkaiselle ja naisvaltaiselle alalle kohtuullinen vaatimus. Sen toteutuminen edellyttää tukea muilta liitoilta. Yleinen mielipide vaatimuksen takana jo onkin.

Julkisten ja hyvinvointialan ammattiliitto JHL neuvottelee parhaillaan yli kolmeakymmentä työehtosopimusta. Vielä siis riittää sadoilla tuhansilla duunareilla jännitettävää tulevista palkankorotuksista, talkootuntien poistosta jne.

Markku Nieminen

Markku Nieminen

JOULUKERTOMUS ATEENASTA

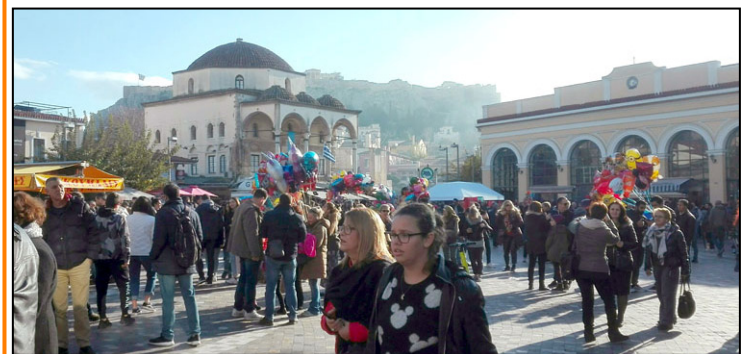
Kävimme Arskan kanssa viime perjantaina iltapäivän ruuhkassa talustelemassa kotikulmiemme valtakadulla Acharnonilla. Ajoväylän liikennevalot olivat harvassa ja kestoaltaan lyhyet. Baanalla kulki haitaritrollikoita, bilikoita ja keltaisia takseja. Jalkakäytävät oli kalettu punaisilla, rupisilla pikkulaatoilla. Dallasimme ihmispaljoudessa. Arskan huonon tasapainon vuoksi etenimme handu handussa. Kadulla yksiklabbinen ja jalaton gubbe sekä muutama vanhus pummasivat kippoihinsa fyrkkaa.

Löysimme yhdestä Acharnonin marketista neukkulaista Sovjetskoje-kuoharia ja venäläistä sipulikirkkosuklaata. Ikraa, ruisvuokaa ja kvassia oli myös kaupan. Kreikan sisällissodan v. 1946-52 jälkeen haneen lähteneet tuhannet vasemmistolaiset ja heidän lapsensa palasivat v. 1991 kotimaahansa Neuvostoliiton hajottua. Kohtasin heitä ollessani v. 1993 perheeni kanssa Iomareissulla Kreetalla. Toisesta suuresta valintamyymälästä slumppasin kilon tuoreita sardelleja ja sitruunoita sekä ison pussin botlareita. Fisut bungasivat 3,5 euroa ja sitrukset 1,3 euroa. Suolistin fisut kämpillä ja jätin ne venttaamaan jääskopeen pannulla paistoa.

Acharnonia pitkin pääsee jallan toiseen suuntaan kulkien Ateenan keskustaan. Omonian aukiolle kertyy matkaa pari kilosaa. Perheemme vaelsi lauantaia kohti keskustaa. Ohitimme lukuisia käytössä olevia keltaisia puhelinkiskoja. Vastaamme asteli kreikkalaisia, aasialaisia, afrikkalaisia ja Lähi-idästä muuttaneita muslimiperheitä. Markkinavetoinen köyhyyden siedätyshoito välitettiin heidän ilmeistään, kuteistaan ja kehokielestään.

Kadunvarrella oli kamppaamoita, kahviloita, minimarketkeja, halpoja kledjukauppoja, vaatekirppareita, rahansiirtopisteitä, dösasteissi ja KKE:n toimisto. Kadulle sijoitetut hedelmä- ja vihannestiskit kertoivat Ateenan olevan yhä hengissä. Nuoret maahanmuuttajakundit istuivat kantakuppilassaan Paris Loungessa koristamassa vesipiippua. Salissa oli vain kaksi naista – vaimoni ja kassaneiti. Useat smogelikaupat vihjailivat joillekin joskus koittavasta paremmasta tulevaisuudesta. Pankkiautomaattien edessä oli pitkiä jonoja.

Pistäydyimme matkalla huiilaamassa kauniissa, vaaleanruskeassa Pyhän Panteleimonin ortodoksikirkossa. Basilikan katoista riippui massiivinen kristallikruunu. Leveän ikonostaasin edessä oleili Kreikan lippu. Kirkon lattiaa peittivät taidokkaat mosaiikit ja puutuolit. Jeesus ja apostolit kuikuilivat meitä tyhjän tempelin kupolin korkeuksista. Vuonna 1930 valmistunut kirkko toi mieleen Ravennan vanhan katedraalin. Giannis Karouzos oli taiteillut pyhätön värikkäitä seinämaalauksia 23 vuotta. Kreikan talouskurituksen aiheuttama rappio ei näkynyt mitenkään tässä hyvin hoide-tussa kristillisessä toimitallassa. Patriarkaatti on voimissaan.



Luostarinaukiolla (Monestarakin aukio) torikauppa käy ja ihmiset liikkuvat. Taustalla Akropolis-kukkula. Kuva: Matti Laitinen

Kirkon edessä olevassa puistossa kaksi skoudea tsekkasi muukalaisiksi epäilemiensä hemmojen henkkareita. Seuraavana päivänä kirkkoaukiolla järjestettiin Ateenan Antifasistisen toiminnan mielenilmaus. Nuoret aktivistit eivät olleet alistuneet kapitalistiselle komennolle. Heillä oli nollatoleranssi Kreikan Kultaisen aamunkoiton natseille. Näillä oli vielä v. 2018 18 paikkaa maan parlamentissa. Kultaisen aamunkoiton paha silmä kohdistui maahanmuuttajiin. Syntagma-aukiolla olisi illalla iso Antifan mekkari.

Seireenien tuoksu vei kolmikkomme läheiseen pizzeriaan lätylle, bisselle ja kuselle. Alakerran veskiin veivät jyrkät kierreportaat. Ateena ei ole vammaiselle esteetön kaupunki. Kadun toisella puolella häämötti -dörtsinsä sulkeneen -ison hotellin eteen viritettyinä kaksi muovista ja pahvista kyhättyä kodittomien yöpymissarkofagia. Talouskriisi pudotti v. 2012 maan keskiluokasta pari miljoonaa ihmistä konkreettiseen köyhytyteen.

Jatkoimme taivallustamme maanantaina kohti Omonian aukiota. Meidän päivinämme Odysseuksen ei tarvitse enää laskeutua manalaan taikojen noutamatkalle ja saadakseen vainajienmaasta reittiohjeet kotimatkaansa varten. Hän voi skujata metrolla kaverineen suoraan Omonian kaupunginosan kaduille, joissa huumehelvetin, prostituution, kurjuudesta johtuvan depiksen ja rikollisuuden aiheuttamat kirkuvat kuolleiden haamut lipuvat heidän ohitse. Omonian aukio oli remontissa. Mellakkapoliisi valvoi ympäristöä. Tienoo oli melkein yhtä deekiksellä kuin Thymirakian kotikulmatkin. Alkoi stikkaa vodaa niskaan. Löysimme Agios Konstantinou-kadun varrelta suojaisten poukaman. Tilasimme pari alfaa ja limun.

Jouluaattona joulutähdet pu-noittivat Acharnonin kadun näyteikkunoissa. Pyöreä kristusleipä ja joulunisu kävivät kaupan. Täyden supermarketin kassoilla oli tonttulaikit päissään. Lapset kävivät putiikeissa pimputtamassa triangelia ja laulamassa. Pyhä Vassilios jakaa lahjat vasta uudenvuodenaattona. Tässäkin maassa rikkaat olisi tiukemmin verolle pantava.

Matti Laitinen
Ateena 24.12.2019

EI TIPPAAKAAN!

Tiedämme hyvin, että suomalainen eliitti käyttää jaloja käsitteitä, kuten "vapaus", "kansainvälisyys" ja jopa "monikulttuurisuus", ajaakseen omia taloudellisia intressejään. Eliitti on äärimmäisen kiero ja taitava, koska se on onnistunut saastuttamaan politiikan siten, että työväenluokka passiivituu ja hiljaa hyväksyy eliitin päätökset suomalaisten elämää koskien, ihan niin kuin se olisi se lopullinen ja oikea vaihtoehto, niin kuin ei olisi muita lähestymistapoja kuin kapitalismin itseksä logiikka. Tietenkin porvaripuolueiden tehtävä onkin ajaa nimenomaan eliitin etuja ja, no, olkoon niin. Se, missä selvästi näkyy eliitin harrastaman aivopesun teho – eli äsken mainitsemani saastuttaminen – on suomalaisissa vasemmistopuolueissa. Jopa osa kommunisteista iloisin monivärisesti tanssii ja pomppii vastuuttomasti, kun työväki janoaa oikeutta. Kuitenkaan tämän kirjoituksen tarkoituksena ei ole tuoda esiin petteureiden voiton iloa, koska eliitin pyrkimyksistä huolimatta ainakin me jyvaskyläläiset annoimme koko Suomelle esimerkin, miten pitäisi toimia, kun meitä yritetään ryöstää

Tammikuu 15. päivä paikallinen lehti (Keskisuomalainen) uutisoi: "Jyväskylä on Suomen ensimmäinen suuri kaupunki, joka valmistelelee vesihuollon osittaista yksityistämistä. Se kuuluu osana kaupungin 100-prosenttisesti omistaman Alva-yhtiöt Oy:n vähemmistöosuuden (30–40 prosenttia) myyntihankkeeseen".

Tämän hankkeen jatkovalmistelu sai joulukuussa kaupunginhallitukselta vihreää valoa (tallallisesti valittu metafora, koska minusta vihreä on Suomen työväen vihollisen tunnusväri). Jyväskylän kaupungin hallituksen enemmistössä ovat Vihreät, Kokoomus, SDP, Vasemmistoliitto ja Keskusta. Toisin sanoen, kaupunginjohtaja, demari Timo Koivisto ja nuo puolueet olivat sitä mieltä, että kannattaa harkita vesihuollon yksityistämistä. Tämä ajattelutapa on hyvin yleinen nyky-Suomessa: kaikki on bisnestä, kaikki on kauppatavaraa, jopa ihmisten elämä.

Kaupunkilaiset vastustivat veden yksityistämistä

Minulla oli kuitenkin se tunne, että en ollut yksin sitä mieltä, että vesihuollon yksityistäminen ei olisi asia, jonka me kansalaiset nolisimme mukisematta. Kutsuin sosiaalisessa mediassa jyvaskyläisiä osoittamaan mieltä: "Olette varmaan jo lukeneet, että Jyväskylän kaupunki on käynnistänyt hankkeen, jonka tarkoituksena on vesihuollon osittainen yksityistäminen. Se on aivan järkyttävää! Meidän on pysäytettävä tämä yritys yksityistää meidän Suomen arvokkain luonnonvara. Ei pelleillä tämän asian kanssa! En tiedä, miten te aiotte reagoida tähän asiaan, mutta minä aikakin olen huomenna perjantaina 17.1. klo 12.00 Jyväskylän kompassilla pitämässä vaikka yhden ukon mielenosoitusta. Tervetuloa mukaan." Tämä kutsu ja sen leviäminen somessa oli lähtölaukaus sadoille mielipiteille, jotka valtasivat somen ja sanomalehdet. Yhtäkkiä oli selvää, että me jyvaskyläläiset olimme valmiita nousemaan barrikadeille. Kaupunginhallituk-

sen reaktio oli uskomaton. He pyysivät "työrauhaa"! Siis, he yrittivät hilljontaa meitä. Kaupungin johtajisto käynnisti byrokratiakoneiston ja yritti viestiä, että tarkoitus ei ole yksityistää, koska myytävä osuus olisi "vain" 30-40%.

Mukana veronkiertoa harjoittava konsulttiyhtiö

Sen lisäksi he olivat palkanneet kansainvälisen konsulttiyhtiön KPMG:n, jonka tarkoitus oli analysoida yksityistämisen kannattavuutta. Sille oli luvattu lisäpalkkio, jos yksityistämisen toteutuisi. Tämän konsulttiyhtiön liikevaihto (virallinen) on noin 30 miljardia dollaria, sen pääkonttori on Alankomaissa ja se toimii yli 150 eri maassa. Vuonna 2014 kansainvälisistä tutkivista journalisteista koostuva ryhmä International Consortium of Investigative Journalists paljasti salaisia dokumentteja (Luxemburgin vuodot) eli julkaisi salassa pidettävää aineistoa Luxemburgin veroparatiisissa tapahtuneesta ulkomaisten yritysten veronkevennysohjelmasta. Toinen osa luettelosta (Lux-Leaks 2), joka julkaistiin joulukuun alkupuolella 2014, sisälsi tietoja KPMG:n veronkierrosta. Eli, kansainvälinen mafiaeliitti on mukana houkuttelemassa Jyväskylän kaupunkia rikollisrinkiin.

Tämä vesihuollon yksityistäminen on selvästi kansainvälinen hyökkäys Suomen luonnonvaroja vastaan. Samanlaista ryöstämistä tapahtuu Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

Vesi on meidän

Tammikuun 31. syntyi kansalaisaloite Vesi on meidän - kansalaisaloite vesihuollon yksityistämisen estämiseksi, joka on ehdotus lainvalmisteluun ryhtymisestä. Kolmessa päivässä aloite sai 50 000 allekirjoitusta. Kun viimeksi tarkistin, kannattajia oli jo yli 88 000. Kaupunginjohtajalla ja -hallituksella ei ollut muuta mahdollisuutta kuin järjestää Jyväskylän kaupunginkirjastolla julkinen tilaisuus (6.2), josta Keskisuomalainen-lehti teki suoran lähetyksen.



Helsinki sai Vantaasta veden 106 vuoden ajan

Kansan äänen numerossa 2/2015 jo varoitimme "Nallen" ja Nestlen hankkeista yksityistää vesi. (www.kommunistienliitto.com, pääset artikkeliin)



Miguel López

Käytännössä ei ollut yhtään kansalaista, joka hyväksyisi kaupungin aikomuksen. Keskustelussa toin esille mm. KPMG:n rikollisen taustan. Kaupunginjohtaja yritti kaikin tavoin vakuuttaa, että tarkoitus ei ole yksityistää, ja kun hänellä ei ollut tarpeeksi argumentteja, hän vetosi kaikenlaisiin liike- ja neuvottelusalaisuuksiin.

Helmikuun 10. pamahti ilouutinen: "Jyväskylän kaupunginhallitus päättikin tänään keskeyttää selvityksen Alvan vähemmistöosuuden myynnistä"

Kaupunginhallitus perustelelee päätöstään sillä, että "myyntiesityksellä ei olisi ollut mahdollisuuksia menestyä kaupungin päätöksenteossa". Kaupunginjohtaja Koivisto katkerasti joutui sanomaan, että "Ei makseta enää neuvonantajalle eikä tuhata myöskään mahdollisten tarjoajien aikaa". Hänen näkemyksensä oli, että "Julkinen keskustelu on varmasti vaikuttanut siihen, minkälaiseksi päätöksenteon ilmapiiiri asian ympärillä on koettu. Emme saaneet kaupungin argumentteja millään läpi". Tämä kommentti osoittaa, että virkakoneisto on edelleen sitä mieltä, että olisi ollut hyvä vaihtoehto yksityistää vesihuolto ja ainoa vika oli se, että he eivät osanneet kertoa siitä kansalaisille.

Eliittimafia ei tule luovuttamaan

Voitto oli tärkeä, mutta olen ihan varma, että eliittimafia on jo alkanut valmistautumaan seuraavaan hyökkäykseen, koska niitä on ollut jo aikaisemminkin. Muistan, kun vuosi sitten elintarvikejätti Nestlé teki suoranaisen vaatimuksen vesivarojen yksityistämisestä ja Suomessa Nordean ja Sammon hallitusten puheenjohtaja Björn Wahlroos antoi tukensa ajatukselle. Muuten, Jyväskylän kohun keskellä Wahlroos esiintyi televisiossa sanoen, että puhdas ilma ja puhdas vesi pitäisi saada markkinatalouden piiriin. Itse uskon, että seuraavan kerran, kun veden yksityistäminen tuodaan esille, sitä argumentoidaan jonkinlaisella ekologisella näkökulmalla esim. sanomalla, että paras keino taistella ilmastonmuutosta vastaan ja turvata yleinen etu on luovuttaa veden oikeudet yksityiselle sektorille.

Taistelu jatkuu!
Miguel López

Avohakkuut eivät tue luonnon monimuotoisuutta

Muutama vuosi sitten olin Saariselällä ja Urho Kekkosen luonnonpuistossa vaeltamassa. Siellä luonnon rauhassa ilmestyi äkisti pieni lintuparvi seuraksi. Ne lensivät perässämme puusta puuhun, kunnes pysähdyimme kahvihetkellemme. Kuukkelit, vael-tajan seuralaiset, jäivät taukopaikallemme. Ne söivät kädestämme ja olivat iloisia pienestä aamiaispalastaan. Me jatkoimme matkaamme ja kuukkelit jäivät odottamaan seuraavia kulkijoita.

Kuukkelit ja teeret ovat lintuja, joiden määrä on ollut vähenemään päin. Ruotsi on tehnyt vuosittain talvisia lintulautatutkimuksia 15 vuoden ajan. Lintulajeja on maassa noin 260. Näistä 190 lajia ovat tarkkailun alaisia. Lintumäärien kasvu oli hyvä vuosina 1998-2008. Tämän jälkeen on tilanne heikentynyt metsälintujen kohdalla, mikä johtunee siitä, että metsänhoito on mennyt huonompaan suuntaan. Ruotsissa annettiin avohakkuille vuonna 2018 noin 67000 pöytästä. Näistä oli 121 metsänhoitolain ja 30 ympäristölain huomioimia. Metsäyrittäjillä on kiire kaataa metsää ja sen huomaa kaikkialla Ruotsin tienvarsilla. Niiden olisi huomioitava lajien monipuolisuuden takaaminen ennen hakkuita.

Linnuista ja metsistä

Edellä mainitun tutkimuksen mukaan 43 lintulajia väheni, 31 lisääntyi. Viimeiset listan kärjessä olivat talitiainen, sinitiainen ja yllättävänä neljäntenä vihervarpunen, jota suosi lämmin talvi ja runsaat lepänsiemenet. Kymmenen joukkoon pääsi yllättäen myös tilhi.

Birdlife i Sverige toteaa, että noin 600 000 -1 200 000 lintuparia ovat avohakkuiden kohteena. Myös harvennustyöt ja raivaustyöt vaikuttavat lintujen elämään. Hakkuihin jätetään liian vähän puita, noin 8/ha. Linnut tarvitsisivat 60 puuta/ha ja suuren määrän kaatuneita lahopuita, mikä hyödyntäisi hyönteismaailmaa ja muita pieneliöitä. Metsäyhtiöt ottavat talteen myös risut ja oksat. Luonnontilassa olevassa metsässä on puiden määrä 20-200 puuta/Ha. Suurin ongelma on kuitenkin että hakkuita suositetaan lintujen pesimäaikaan. Se häiritsee tietysti lintuja.

Avohakkuista hieman lisää.

Ruotsissa kaadetaan noin 200 000 ha metsää vuosittain, mikä on noin 0,87 % kokonaismäärästä. Hankala puoli asiassa on, että Ruotsin hakkuut ovat lähes kaikki avohakkuita. Ja avohakkuilla on vaikutuksia niin ilmastoon, kuin maaperään. Nature Geoscience-lehti on artikkelissaan kirjoittanut muun muassa asiasta. Lehti kirjoittaa, että avohakkuut ja tulipalot vaikuttavat negatiivisesti useaan ekologiseen te-

kijään. Vaikutukset näkyivät jopa 80 vuotta tai kauemmin. Palojen jälkeen on vaikutus kauempi. Ne polttavat maaperästä tärkeitä ravintoaineita ja päästävät suuret määrät hiilidioksidipäästöjä. Esimerkiksi sienillä on vaikeuksia saada tarpeeksi ravintoaineita.

Avohakkuiden kanssa on asia sama. Tyhjäksi kaluttu metsämaa päästää suuret määrät hiilidioksidipäästöjä sekä metaania ja typpioksideja. Tänä vuonna Ruotsin 200 000 ha kaadettua metsää olisi vasta vuonna 2048 tasapainossa kasvihuonepäästöjen suhteen. Päästöt olisivat noin 18 miljoonan tonnin luokkaa. Suomi ja Ruotsi eivät laske näitä päästöjä koko maan ilmastovaikutukseen. Maat hakivat EU:sta tukea saada oikeutta lisäpäästöihin. Vastaus oli kielteinen. Hakkuut jatkuvat.

Hakkuutapoja ja määriä tulee muuttaa

Saksalainen ympäristöjärjestö Robin Wood jätti Ruotsin edellisen hallituksen ympäristöministerille protestikirjelmän vanhojen metsien hakkuista. He ovat seuranneet tilannetta 25 vuoden ajan. He olivat hämmästyneitä Ruotsin avohakkuista. Saksassa ei vanhoja metsiä ole ja siellä ei sallita ylipääntänsä 2 ha suurempia hakkuita. Ruotsin arvokkaita, jopa suojeltuja metsiä hakataan noin 5 ha/vuosi. Ruotsin pyrkimyksenä on ollut suojella noin 17 % arvometsistä, mutta tällä hetkellä on vain 2-3% suojeltuja.

Kuten saksalaisetkin ovat havainneet, niin eivät ruotsalaisetkaan halua kulkea yksitoikkoisessa viljelymetsässä, jossa kaikki puut ovat samaa lajia ja saman ikäisiä. Ehkä olisi aika muuttaa hakkuutapoja. Jos metsää otetaan noin 25 % raivaushakkuilla, niin päästään elävään metsään ja päästöt vähenevät huomattavasti. Metsää, jossa olisi kasvillisuuskerroksia, jotka sallisivat monipuolisen elämän eläimille ja kasvistolle.

Vastustajana ovat suuryritykset, jotka sanovat istuttavansa jokaisen kaadetun puun tilalle kaksi puuta. Näin voi olla, mutta metsät muuttuvat heidän halumaansa suuntaan, mikä ei ole meidän suunta.

Esa Salomaa
Ruotsi



Ahneus ja bisnes tuottavat tällaista jälkeä

TARPEEMME METSISTÄ

Reilun sadan vuoden aikana saanoksemme metsistä ja tarve hakea sieltä jotakin on muuttunut merkittävästi. Voitanee sanoa, että nykyinen ymmärryksemme vie meitä 1910 luvulle, cajanderilaiseen metsien moninaiskäyttöön, lisättynä ymmärryksellä koko ekosysteemin herkkyydestä, ilmaston, vesistöjen ja soiden tilasta. Metsiemme tilaa voidaan tarkastella – tarve näkökulmasta – monin tavoin, sahatarvan, paperi- tai sellupuun riittävyys, hiilinieluina, kasvukuutiaina tai viimein energian biotuotoksena. Aina on kysymys meidän tarpeestamme, minkälaisena voimavarana metsiä pidämme, mihin uskomme niiden voiman riittävän?

1910-luvulla uskottiin cajanderilaiseen ”metsien moninaiskäyttöön”, suuremman puuston korjuuseen ja metsien muiden antien tuotokseen, kaskeamisen ja hiilenpolton lopettamiseen. Sahateollisuuden kasvaessa 20-luvulla, lausui porvoolainen ”suursahuri” A. Eklöf, ettei kunnan sahatarvaa löydy enää Salpausselän eteläpuolelta. 30-luvulla paperi- ja selluteollisuuden laajetessa pienempikin puu alkoi ”kuiduksi” kelpaamaan. Avohakkuut ja soiden ojitukset alkoivat, ”jalokala” alkoi pakonsa sisävesistä humuksen lisääntyessä ja teollisuuden vesivoimantarpeen kasvaessa. Metsät nuortuivat.

Puunpolton ja bioenergian tuotannon saadessa teolliset mitat 70-luvulta alkaen, ovat metsämme edelleen nuortuneet, koska viime-

simmästäkin risusta, kannosta tai pahaisimmastakin pusi-kosta on energiaksi. Muutoksen voi havaita lieksalaisessa metsien kulutuksessa, Kevätniemen sahasta ja Honkaraken-teesta, Bibnderholzin kautta bio-öljytuotantoon. Kehityskäva on sangen selkeä. Nuorille metsille on kasvavaa kysyntää, kun kuitupuu vielä lähetetään tyydyttämään valtakunnan kasvavaa sellun vientitarvetta.

Mikä on muuttunut runsaassa sadassa vuodessa? Vastaako puinen puurolusikka ajassamme biohajoavaa muovikassia? Entä vastaako hehkumattomasta haavasta valmistettu tulitikku ja sillä sytetyt koivuhalko biopolttoaineen lisäystä ruohonleikkuriin? Voiko keinotekoinen ”hirsi” korvata alkupe-raisen, kun metsämme ”hoikistuvat”? Kuinka suuren osan marjoista, sienistä, kalasta ja riistasta olemme valmiit korvaamaan ulkoa tuoduilla tuotteilla? Mikä on ”uusien työpaikkojen” hinta?

Korkeimman hallinto-oikeuden päätös Finnpulpin Kuopion hankkeesta ei ollut pelkästään Kallaveden suojelua vaan koko raaka-aineen hankinta-alueen suojelua, indikoiden metsään kohdistuvia



Kuva: Heikki Männikkö

Jos katsomme tarkkaan, huomaamme meren pilkottavan puiden lomasta. Näin ei ollut vielä joitain vuosia sitten. Laaja aukkohakkuu on ”niistänyt” rantaan n. 150 m. leveän puuttoman kaistan. Alueen ympäristössä näitä aukkohakkuita alkaa pian olla enemmän kuin kasvavaa metsää. Hiilinielujen tehtävää alueen metsät tuskin pian täyttävät.

mutakin tarpeita, olevia työpaikkoja ja mahdollisia tulevia työpaikkoja, alueellisia tulovirtoja. Ns. biotuotannossa, olipa kysymys minkä hyvänsä fossiilisen tuotteen korvaamisesta, olisi kiinnitettävä huomio raaka-aineen hankinta-alueeseen, eikä pelkästään lähivesistöön, esim. Pielisjärveen Lieksassa.

Eräänlaista ”metsäpopulismia” edustavat yksinkertaistavat kannat, jotka näkevät vain ”uudet työpaikat” ja epämääräiset ”tuotot” monikansallisilta ”verokikkailijoilta”. Tuleville sukupolville on pienempi paha velkaantunut valtio tai kunta, kuin tuottokykynsä menettäneet maat ja vedet, luonnon monimuotoisuuden katoaminen. Metsään kohdistuvia tarpeita on tulevalakin sukupolvilla.

Hannu Ikonen
Lieksa sd

Talouselaskulla voidaan pelastaa pankit muttei ilmastoa?

Helsingin Sanomat raportoi 29.11. ansiokkaasti Nature-tiedelehdessä julkaistusta ilmastotutkijoiden varoituksesta (1). Seitsemän tutkijaa, joista monet ovat alan johtavia nimiä, tuovat esiin hälyttäviä tietoja, joiden mukaan maapallon biogeofysikaalisen järjestelmän useiden osatekijöiden keikahduspisteet ovat hyvin lähellä, tai ne on jo saavutettu. Keikahduspisteen jälkeen järjestelmä siirtyy hallitsemattomasti toiseen tilaan – esimerkiksi sademetsä muuttuu savanniksi. Tutkijoiden mukaan yhden osajärjestelmän keikahdus voi edistää joidenkin toisten järjestelmien keikahduspisteen saavuttamista, jolloin syntyy dominoilmiö. Se voi siirtää koko maapallon nopeasti toiseen, ihmisten ja useimpien nykyisin elävien lajien selviytymisen kannalta liian kuumaan ja muutenkin huonoon tilaan. Tällainen globaali keikahdus ”uhkaa koko sivilisaatiomme olemassaoloa”.

Yksi tärkeä asia tiedesivun toimittajalta oli kuitenkin unohtunut: tutkijoiden mukaan fossiilisten energianlähteiden käytön jatkaminen on nyt muuttunut täysin mielettömäksi. Yleinen näkemys on ollut, että haluttaessa pitää lämpötilan nousu enintään 1,5 asteessa edes 50 % todennäköisyydellä, päästömahdollisuudet ovat vain 500 gigatonnia. Nykyisillä päästöillä tämä kiintiö hupeenee 12 vuodessa. Koska kuitenkin monet suuret metsäekosysteemit ovat keikahtaneet tai keikahtamassa hiilen sitojista hiilen päästäjiksi ja koska laajat ikirouta-alueet ovat vastaavasti muuttumassa kovaa vauhtia hiilivarastoista päästölähteiksi, 500 gigatonnin päästokiintiö täytyy lähes kokonaan näistä teollisen järjestelmän laukaisemista luonnon

päästöistä. Näin ollen kaikki vielä jatkuva fossiilisten polttoaineiden käyttö merkitsee jätetöntä uhkapeliä, jossa selviytymisen todennäköisyys on reippaasti alle 50 %.

Meidän on siis vähennettävä päästöjä erittäin nopeasti. Taloudellisen kasvun jatkues-sa on teknisin keinoin mahdollista alentaa päästöjä korkeintaan 4 % vuodessa eli noin 33 % kymmenessä vuodessa. Tämä on aivan liian hidasta, joten taloudellisesta kasvusta on pakko luopua ja pienentää virallista taloutta.

Nyt tietenkin väitetään, ettei tämä mitenkään ole mahdollista. Kuitenkin kun on ollut kysymys ulkomaisten pankkien pelastamisesta, talouselasku on voitu toteuttaa Kreikassa ja monissa muissa maissa. Kun tämä tehtäisiin ilmaston pelastamiseksi, voitaisiin talouselaskun aiheuttamat menetykset ja rajoitukset jakaa reilusti niin, että ne kohdistuisivat kovimpina rikkaimpiin ihmisiin.

Talouselasku on siis täysin mahdollista. Suomessakin on sen toteuttamisesta kokemuksia, koska euryoryhmän jäsenenä virallinen Suomi on ollut hallinnoimassa Kreikan talouselaskua. Eihän ”eurooppalaisten arvojen” järjestys voi



Kuva: Heikki Männikkö

Viime vuosikymmenellä ilmestyi uutisotsikoihin tietoja siitä, miten mm. Jamalin niemimaalle Ob ja Jenisei-jokien suistoalueille ikiroudan alueella oli ilmestynyt selittämättömiä kraattereita (KÄ 4/2014). Hyvin nopeasti kraattereiden syyksi alkoi varmistua pahin mahdollinen, ilmaston lämpenemisen aiheuttama metaanikaasun purkautuminen. Ennakkoon odotettu tieto oli hyvin huolelluttava, koska metaani on voimakas ilmastomuutosta nopeuttava kasvihuonekaasu. Edelleen näitä kraattereita on ilmestynyt lisää. Tutkijat pelkäävät, että ikirouta voi saavuttaa pian sulamispisteen ja alkaa päästää suuria määriä metaania ilmakehään.

olla sellainen, että se, mikä on mahdollista pankkien vararikon torjumiseksi, ei ole mahdollista sivilisaation pelastamiseksi.

Olli Tammilehto
22.12.2019

(1) Lenton, Timothy M., Johan Rockström, Owen Gaffney, Stefan Rahmstorf, Katherine Richardson, Will Steffen, and Hans Joachim Schellnhuber. 'Climate Tipping Points — Too Risky to Bet Against'. Nature 575, no. 7784 (November 2019): 592–95. https://doi.org/10.1038/d41586-019-03595-0.

PS. Sananvapauden monopolili Helsingin Sanomat ei suostunut julkaisemaan tätäkään kirjoitusta edes lyhennettynä.

STADI SÄÄSTÄÄ NEROKKAASTI

Dallaan tammikuun viimeisenä päivänä kehitysvammaisen kundini Arskan kanssa handu handussa Mäkelänkatua pitkin kohiti pohjoista. Ilma on vuodenai-kaan nähden hiton lämmin. Katua ei tarvitse hiekoittaa eikä bilikoiden kulkuväylää suolata ja aurata. Kukaan ei lippaile kartsalla. Vanhat lehmukset säästyvät lumi-kuormitukselta. Stadi pistää fyrkkaa jemmaan.

Stadi tukee huippu-urheiluakatemia urheaa

Ohitamme Mäkelänrinteen lukion. Naapurissa bygataan Stadin omistamalle tontille uutta Urhean huippu-urheiluakatemiaa ja asuintaloa opiskeleville urheilijoille. Vieressä toimivaa Mäkelänrinteen uintikeskusta ja lukiota myös laajennetaan. Helsingin kaupunginvaltuusto vahvisti tontin vuokrausperiaatteet 31.12.2059 saakka seuraavasti: "Täysimääräinen vuosisivuokra, joka vastaa elinkustannusindeksin 2018 keskiarvon pistelukua 1948, on 166 039,73 euroa (alv. 0 %). Täysimääräinen vuosisivuokra määrätään pitäen perusteena virallisen elinkustannusindeksin "lokakuu 1951 = 100" pistelukua vastaavaa 8 523,60 euron suuruista perusvuosisivuokraa." Stadi säästää.

Mammuttimaiseen Urheaan pukataan yleis- ja voimatreenialue, peilisaleja, alppimaja, lajisuorituspaikat miesten ja naisten telinevoimistelulle, yleisurheilulle, judolle, painille, rytmiselle voimistelulle ja korikselle. Oheen perustetaan ska- baamisessa hajonneiden tai huolto- toa tarvitsevien urheilusankarien kuntoutus- ja palautumiskeskus.

Urhea-hanke on kirjattu opetus- ja kulttuuriministeriön valtakunnallisesti merkittäväksi huippu-urheilun rakennushankkeeksi. Se bungaa yhteensä 65 miljoonaa euroa. Yhteiskunta tekee kaikkensa hilloa säästämättä urheiluviihdeteollisuuden ja sen viriilien sankarien aseman kohentamiseksi kansallisissa ja kansainvälisissä arvokilpailuissa.

Kehitysvammainen arska käy Pasilan toimintakeskuksessa

Ylitämme Arskan kanssa Mäkelänkadun jalankulku- ja fillarisiltaa pitkin. Pysähdymme Pasilan toimintakeskuksen ovelle. Arska painaa ovisummeria. Kundi aloittaa hommat Pasi-

lassa yhdeksän maissa aamulla. Ensin hän vaihtaa duunikuteet ylleen ja käy kippaamassa lasin vodaa. Sen jälkeen hän siirtyy toimintakeskukseen omien töiden pariin. Aamulla hän pistää pyykkit masiinaan, ripustaa ne kuivumaan ja lajittelee ne. Hän oppinut työnsä tekemällä oppien. Arskan työskentely tapahtuu valvottuna ja ohjattuna. Hän viihtyy parhaiten pienryhmässä tai yksikseen. Henkilökunnan mukaan kundilta löytyy vastuuta tekemisissään.

Iltapäivällä Arska järjesteleepaperisilppurihuonetta kondikseen ja silppuaa Stadin tuhottavia papruja. Monesta tällainen duuni olisi tylsää, mutta tämän kundin mielestä se on nastaa puuhaa. Siinä näkee työnsä tulokset. Toimintakeskusten sisäisiä toimintoja, kuten keittiötöitä, kiinteistönhuollon tehtäviä ja siivoustehtäviä voidaan hoitaa myös työtoimintana. Perjantaina ulkoillaan. Arska työntää pyörätuolilla yhtä kaveriaan. Homma sujuu hyvin, ja hän on huolehtivainen jeesattavastaan. Kundi tienaa työosuusrahaa liksaa duuneistaan 5,0 euroa päivässä. Sillä hän saa kustannettua päivän safkansa Pasilas- sa. Tällainen työtoiminta on jatkunut jo 10 vuotta.

Stadi maksoi v. 2001-2014 työosuusrahaa kaikille kehitysvammahuollon työtoimintaan osallistuville

Sosiaaliviraston toimitusjohtajan päätöksen § 314 14.12.2001 mukaisesti kaikille kehitysvammahuollon työtoimintaan osallistuville maksettiin työosuusraha. Helsingissä työ- ja päivätoiminta oli käytännössä osittain sulautunut yhteen ja näin ollen kaikille asiakkaille on maksettu työosuusrahaa 1 – 7 euroa/toimintapäivä. Asiakkaita oli työ- ja päivätoiminnassa v. 2013 aikana yhteensä 1 087. Työtoiminnasta aiheutui vau- raalle Helsingin kaupungille tuolloin kustannuksia ruhtinaalliset 309 000 euroa vuodessa.

Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunta päätti 2.12.2014 äänin 6-4 (2 tyhjää, 1 poissa) muuttaa kehitysvammaisten työ- ja päivätoiminnasta maksettavan työosuusrahan maksamiskäytäntöjä 1.1.2015 alkaen niin, että sosiaali- ja terveysviraston omassa palvelutuotannossa ja ostopalveluissa työosuusraha maksetaan samoilla perusteilla.

hoivapalvelut heikentyvät. Mitä järkeä kuntien ja niiden palveluiden alasajoissa on?

Hallituksella on kovat ilmas- totavoitteet. Autoilu on eräs silmätikk. Maaseuduilla asuu pienituloisia ihmisiä. Heillä ei ole varaa sähköautoihin, ellei valtio niitä ilmaiseksi jaa. Palveluiden keskitämisen myötä autoilu tulee maaseuduilla kasvamaan. Joukkoliikennettä ei ole, joten omalla autolla ajetaan terveyskeskuksiin, omia- sia katsomaan sairaaloihin, miten kauas missäkin kunnassa Suomen niemellä.

Perusterveydenhuolto joksaisessa kunnassa lähipalvelu- na, omata toimintana ja yhteis- kunta säästää, maaseutu pysyy vi- reänä ja kuntien asukkaat sekä il- masto kiittävät.

Hannu Tiainen
Kihniö

Tätä päätöstä puolsivat sosiaali- ja terveyslautakunnassa: Maija Anttila (sd), Sirpa Asko-Seljavaara (kok), Katriina Juva (vihr), Tuomas Nurmela (kok), Leena Riittinen (vihr) ja Markku Vuorinen (kesk). Päätöstä vastustivat: Joonas Leppänen (vas), Jouko Malinen (sd), Tuomas Tuure (vihr) ja Anna Vuorjoki (vas). Tyhjää äänestivät: Gunvor Brettschneider (rkp) ja Tuula Salo (perus)

Päätöksen mukaan työosuus- rahaa maksetaan 5 €/ päivässä ta- vanomaisissa työtoiminnan tehtävissä työtoimintayksikössä, esim. pakkaus- ja kokoamistehtävät, kä- dentaitoa vaativat tehtävät. Sitä maksetaan 7-12 €/ päivässä vaati- vissa siivous- ja keittiötöissä toimin- tayksikössä tai toimintayksikön jär- jestämänä toimintana yksikön ulko- puolella, esim. puistotyö, kierrätys- tehtävät ja muut työhön valmentaa- via tehtävät. Tämän päätöksen myö- tä päivätoimintaan osallistuvat kehi- tysvammaiset menettivät työosuus- rahansa.

Arska menetti työosuusra- hansa

Sain 30.1.2020 Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunnan päätöksen (päätös 24/2.12.2014 § 417), jon- ka mukaisesti työosuusraha mak- setaan asiakkaalle vain työtoimin- tatehtävistä. Pasilan toimintakeskus tarjoaa pääsääntöisesti vain päivä- toimintaa, josta ei työosuusrahaa makseta. Tätä on alettu soveltaa tiu- kemmin Stadissa. Näin ollen työ- osuusrahan maksu Arskan kohdal- ta päättyi Pasilassa 1.1.2020. Stadi

Kalevi Wahrman 70 vuotta: "Tärkeintä on nyt Demokraattisen liikkeen kehittäminen"

Kommunistien Liiton puheen- johtaja Kalevi Wahrmanille tu- li 21.01.2020 täyteen 70vuot- ta. Vuosipäivän merkeissä Kan- san äänen toimitus kävi terveh- timässä Kalevia ja ohessa käytiin pieni keskustelutuokio. Kalevi pi- tää ajankohtaisimpana tehtävänä nyt, että työväenliikkeelle raken- netaan laaja rintama "hyvinvoin- tivaltion" alasajon estämiseksi.

Palvelujen leikkaamisen sijasta niitä pitää kehittää. Tässä kommunisteil- la on myös suuri vastuu. Vain laajalla uusliberalismin vastaisella kansan- rintamalla on siihen riittävästi voi- maa. Samalla se on taktiikka, jolla päästään sosialistiselle kehitysuralle.

Irti NATO:sta ja EU:sta

Jos Suomi pysyy liittoutumattomal- la Paasikivi-Kekkonen ulkopoliittisel- la linjalla, säästetään militarisointiin kohdistuvat varat hyvinvoinnin ra- kentamiseen. "Ei Hyökkäykseen tar- koitettuja hävittäjiä eikä sotalaivoja".

Koti ja kokemus kasvat- tivat työväenliikkeeseen

Kalevi syntyi Porvoon Tolkkien ky- lään työläisperheeseen 1950. Van- hemmat toimivat kansandemo- kraattisessa liikkeessä, jota kautta Kalevi lähti mukaan pioneerien var- haisuorisotoimintaan. Hänet valitiin 60-luvun lopussa Porvoon so- sialististen nuorten puheenjohta- jaksi, missä liikkeen periaatteita oli "pakko" opiskella. Se opiskelu jatkuu edelleen. Hän liittyi 70-luvun alussa SKP:n jäseneksi ja toimi puoluees-

säästää.

Minusta Aarnin faijana Helsingin sosiaali- ja terveys- lautakunnan tekemä päätös pienituloi- sen, työtoimintaan osallistuvan Arskan (eläke 782,48 euroa/ kk) pienen - mutta tärkeän - työosuus- rahan lopettamisesta on käsittämätön toimenpide. Havain- tojeni ja saamieni selvitysten mukaan poikani täyttää yhä kehitysvammaisen ihmisen työtoimin- nalle asetetut kriteerit. "Henkilöllä katso- taan olevan edelly- tyksiä osallistua työ- toimintaan, jos sii- hen osallistuminen on mahdollista esi- merkiksi henkilökoh- taisen avustajan tukemana". (Lähde: Vammaispalvelujen käsikirja)

Vaadin, että Helsingin kun- tavaltuusto kumooa 1.1.2015 voi- maan astuneen kehitysvammais- ten työ- ja päivätoiminnasta mak- settavan työosuusrahan maksamis- käytäntönsä. Vaadin, että Helsingin kuntavaltuusto palauttaa kaikille niille helsinkiläisille kehitysvammai- sille ihmisille oikeuden työosuusra-



"Aamulla Arska laittaa pyykkit masiinaan ja ripus- taa ne kuivumaan ja lajittelee ne. Hän on oppinut työnsä tekemällä oppien."

haan, jotka ovat sen tämän päätök- sen (HEL 2014-013280 T 05 03 03) seurauksena menettäneet.

Kuinka pitkälle ihmisyydestä ja oikeudenmukaisuudesta mei- dän on harhaututtava ennen, kuin alamme kaivata takaisin ko- tiin?

Matti Laitinen
29-vuotiaan, kehitysvammaisen pojan isä

Jos haluat vaikuttaa Arskan ja muiden helsinkiläisten kehitysvammaisten ihmisten työosuusrahan palauttamiseksi, allekirjoita linkistä löytyvä vetoomus. Koossa on jo yli 2 000 allekirjoitusta.

https://www.adressit.com/vetoomus_helsinkilaisten_kehitysvammaisten_tyosuusrahan_palauttamiseksi?fbclid=IwAR3LLqKRn2aoQZoHjPk24pwq-bJfKWW2t-vauO62Yh5WiTL9YTccq42PtCiO



Porvoolaisena Kalle harrastaa veneilyä ja talvikalas- tusta. Tässä verkkoon on tarttunut kuha ja hauki. Huo- matkaa, että oli jättä ja lunta.

sa erilaisissa tehtävissä. Kalevi läh- ti myös kunnallispolitiikkaan mu- kaan: hän toimi kunnanvaltuustos- sa, eri hallintokunnissa ja alioikeu- den lautamiehenä. Rikossovittelijan tehtävät jatkuvat edelleen. Toiminta ystävyyssseuroissa kasvatti kansai- nvälistä ymmärtämistä.

AY-aktiivin uralle

Keskikoulun jälkeen hän siirtyi 17-vuotiaana TELE:lle töihin, mis- sä hänet koulutettiin teleasentajak- si sekä siirto- että välitystekniikan tehtäviin. Aika sattui tilanteeseen, jossa tietotekniikassa kaikki muu- tui ja koulutus oli jatkuvaa. Kale- vi lähti ammattiyhdistysliikkeeseen mukaan ja toimi perustetun Por- voon teleyöntekijöiden osastossa erilaisissa tehtävissä, missä jatkuva koulutus ja opiskelu oli myös vält- tämätöntä. AY-liikkeen muutospro- sessista johtuen hän joutui vaihta- maan osastoa ja on mukana edel-

leen Teollisuus- liiton Itä-Uuden- maan osasto 86 hallituksessa ve- teraanivastaa- vana. Hänen toi- mintansa jatkuu Kansanäänen jär- jestöissä ja DSL:n liittotoimikun- nan jäsenenä.

Jatkuva opiskelu

Opiskelu ja jatku- va uuden tiedon hankkiminen pi- tää mukana "elä-

mässä" ja auttaa oikeiden päätösten tekemisessä. Kaikkea ei voi itse op- pia ja tiedostaa. Siksi on tärkeää olla mukana kollektiiveissa, joihin tietoa ja osaamista kerääntyy laajemmin.

Yhteistyöllä eteenpäin

Vastavoimaksi kovalle uusliberalis- tiselle kapitalismille tarvitaan laaja kansanrintama, jossa kommunistit ovat tasapuolisesti mukana ideolo- gisesti ja organisatorisesti itsenäi- senä joukkona. Hajallaan olevien kommunistien, niin Suomessa kuin muuallakin Euroopassa, tulee kehi- tää yhteinen taktiikka saavuttaak- seen päätavoitteensa, luokattoman kommunistisen yhteiskunnan. Siinä työssä ideologinen työ ja opiskelu ovat olennaisia.

Kansan äänen järjestöt sekä laaja ystävä- ja toveriipiiri yhtyvät onnittelijoiden joukkoon

MUUTOS ON VÄLTÄMÄTÖN

Uudella hallituksella on edessään kovat ajat. Tuotantoennusteet ovat parhaimmillaankin kovin huonot. Alle kahden prosentin talouskasvu vähentää työtunteja, kun työn tuottavuus aina ylittää tuotannon määrän. Se johtuu yritysten välisestä kilpailusta. Se, joka tuottaa enemmän työtuntia kohden on markkinoilla muita vahvempi. Aikaa myöden heikommät putoavat pois pelistä pois.



Tunnettu veronkierron, jossa varat piilotetaan veroparatiiseihin. Periaatteessa sama asia on ”laillinen” veronkierto, jossa suurten palkkaosinko- ja pääomatulojen verotusta reaganilaisittain madalletaan.

Julkinen talous indikoi todellisuutta

Tuottavuuden tuotantoa nopeampi kasvu merkitsee palkallisten työntunten ja verotulojen supistumista. Työttömyyden lisääntymisestä huolimatta tavoiteltu työllisyysaste saat-taa täyttyä yhtäältä työikäisen väes-tön ennakoitua suuremman supis-tumisen ja toisaalta pätkätyöpaik-kojen lisääntymisen ansiosta. Syn-tyy harha, jossa tilanne näyttää to-dellisuutta paremmalta.

Olkoon miten tahansa aina lo-pulta julkisessa taloudessa todelli-suus astuu esiin. Silloin hyvät neu-vot ovat tarpeen. Niitä tulee sekä oi-kealta että vasemmalta. Ja kuten tie-detään, oikealla ovat pääomat omis-tavat kapitalistit ja vasemmalla ka-pitalisteille lisäarvoa tekevät palk-katyöläiset.

Oikeisto peittää yhteiskun-nan jakolinjat

Yhteiskunnassa on kolme keskeis-tä osapuolta, joilla kaikilla on sa-manlaiset tai ainakin samansuun-taiset tehtävät. Oikeisto vasemmis-to näkyy tai ainakin pitäisi näkyä selvimmin yritysten ja palkkatyö-läisten välissä. Julkisessa taloudessa tilanne on mutkikkaampi, kun sillä on yleensä oikeistolaiset virkamie-het vaikka poliittiset päättäjät olisi-vat vasemmistosta.

Oikeisto tekee kaikkensa, että nämä periaatteessa selkeät jakolin-jat eivät näkyisi eivätkä kuuluisi. Si-i-nä he ovat onnistuneet loistavasti. Mutta nyt kuuluu ja yhä useammin soraääniä, joista osa on perin järjek-käitä. Siksi oikeisto soittaa hätäkel-loja leimaamalla niitä eri tavoin. Kes-kiössä ovat sellaiset ilmaisut kuin vi-hapuhe, valheelliset tiedot ja maa-littaminen. Kun näitä tarkastelee valtamediassa ja somessa tulee ha-

kemattakin mieleen vanha sanon-ta, jossa varas huutaa - ottakaa va-ras kiinni!

Leikkaukset palvelujen vaikeuksien taustalla

Uudenvuoden puheessa president-ti **Sauli Niinistö** peräänkuulutti yh-teisvastuuta ja palvelujen merkitys-tä. Hän totesi mm. että yhteiskun-nan on taattava turva ja rauha elä-miseen. Niinistön mukaan yhteis-kuntarakenteemme selkäranka on sen palvelusektori. Kaikille lienee selvää, että presidentti tietää, tai ai-nakin hänen pitäisi tietää, että pal-velusektori ei tuota lisäarvoa, joten sen on toimiakseen saatava tulon-sa muualta.

Palvelusektori sellaisenaan jakaantuu kahteen osaan yksityi-seen ja julkiseen. Näistä julkinen on kooltaan kokonaan omaa luokkaan-sa, joten tässä yhteydessä yksityinen voidaan unohtaa. Sen sijaan koko mielenkiinto kohdistuu julkiseen eli kuntien ja valtion talouteen. Molem-mat ovat suurissa vaikeuksissa. Kun-tien vaikeudet johtuvat niiden tasa-verosta ja valtionosuuksien julmista leikkauksista unohtamatta negatiivisia tuotanto- ja väestörakenteen muutoksia. Sen sijaan valtion ongel-mien suurin syy on harjoitettu vero-politiikka.

Presidentti oli huolissaan yhteiskuntarauhaa häiritsevista vi-hapuheista ja maalittamisesta, mutta niiden syyt eivät häntä kiin-nostaneet. Voidaksemme turvata ih-misten elämisen ja yhteiskuntarau-han on nähtävä väestön jyrkkä ja nopea kurjistuminen.

Uusliberalismi – rahaa on väärässä paikassa

Työttömyys kuuluu elimellisenä osa-na niin kotimaiseen kuin globaaliin kapitalismiin. Kapitalismilla ei ole

näköpiirissä sellaista talouskasvua, joka li-säisi työvoiman kysyn-tää, työtunteja. Kaik-ki merkit viittaavat sii-hen, että työn kysyn-tä supistuu ja palkalli-set työtunnit vähene-vät. Nykymaailmassa työttömyyden ja pitkäaikaisen syrjäytymisen seu-rauksena suhteellinen liikaväestö kasvaa koko ajan.

Vuodesta 1993 harjoitettu ve-ropolitiikka on suosinut suuritu-loisia. Siitä johtuvat julkisen talou-den ongelmat. Uusi talous-, sosiaa-li- ja veropolitiikka tulivat mahdolli-seksi, kun kapitalistisilta mailta pois-tui väestön hyvinvoinnin kannalta vakavat kilpailijat Neuvostoliitto ja kansandemokratiat.

Kilpailun loputtua seurasi kapitalistien kulta-aika. Julkista omaisuutta on siirretty kapitalisteil-le hurjaa vauhtia ja heidän yhteis-kunnallisia velvoitteitaan on vähen-netty. Että Suomi ja suomalaiset voi-sivat paremmin, on asioita katsotta-va uudella tavalla, on hylättävä ho-kema, että ei ole rahaa! Se on pelk-kää pötyä, sillä rahaa on, mutta nyt se on väärissä paikoissa.

Meille vakuutetaan, että jul-kinen talous on vaikeuksissa. Kun menot kasvavat talous on alijäämäi-nen ja velkakin kasvaa. Tilanne on kestävä. Näissä vakuutteluissa määrätietoisesti vaietaan siitä tosi-asiasta, että rahasta ei ole puutetta. Sitä ei vain haluta ottaa yhteiseen käyttöön.

Kapitalisteille verolahjoja

Kun 90-luvun alussa vapautettiin pääomien, tavaroiden ja palvelus-ten liikkeet, monet pk-yritykset ja tavalliset ihmisetkin velkaantuivat. Sen ja tuonnin vapautumisen seu-rauksena 50 000 yritystä lopetti toi-mintansa ja työttömyys räjähti kä-siin. Vanha hyvinvointi muuttui kas-vavaksi kurjuudeksi.

Kaikesta huolimatta tilanne oli otollinen veropolitiikan muut-

tamiselle. Ensin yritysvero, joka ko-ko sodanjälkeisen ajan on ollut 50 %, alennettiin 25 %:iin. Nyt se on enää 20 %. Samalla myös osinko-vero, joka oli progressiivinen ja kor-keimmillaan 71 %, poistettiin koko-naan. Myöhemmin poistettiin vielä varallisuusvero ja yritysten kelamak-sut. Vuonna 2005 osinkovero palau-tettiin, mutta nyt tasaverona. Ensin se oli 28 %, mutta 2016 se oli enää 21,7 %. Kapitalistit ovat saaneet hui-keita verolahjoja.

Veropolitiikan suunta on muutettava

Veropolitiikan muutos on välttämätön. Siihen on valtavasti mahdol-lisuuksia. Ensimmäisenä on syytä tarkastella henkilöverotusta. Vuon-na 2016 veronmaksajia oli 4,8 mil-joonaa. Kuukausitulo oli keskimää-rin 2 372 euroa ja veroaste 22,4 %. Heistä 90,7 % sai tuloja alle 55 000 euroa vuodessa, keskimäärin 1 850 euroa kuukaudessa. Heillä tulohaa-rukka on 1- 4 583 euroa kuukau-dessa ja veroaste oli 18,2 %. Tulon-saajista 9,3 %:n tulojen haarukka oli 55 000 euroa vuodessa, 4 583 euroa kuukaudessa ilman ylärajaa, mutta keskimäärin 7 437 euroa kuukau-dessa. Korkeimmassa tuloluokassa keskimääräinen tulo oli 60 042 eu-roa kuukaudessa ja veroaste 32,5 %.

Veroprosessin uudistami-sessa voidaan jättää alimmat ve-roluokat entiselleen. Nykyisten ylimpien tuloluokkien veroasteet ovat 28,5–38,0 %. Sen jälkeen heil-le jää nettotulota 3 762–37 240 eu-roa kuukaudessa. Progressio voitai-siin uudistaa niin, että veroasteet ovat 35–75 %. Sen jälkeen heillä tu-lot olisivat 3 419–15 010 euroa kuu-kaudessa. Siten heidän elintasonsa

TAULUKKO 1									
Henkilöverotuksen veroprosessin uudistus									
	Tulot €/vuosi	1 - 34.999	35.000 - 54.999	55.000 - 74.999	75.000 - 99.999	100.000 - 149.999	150.000 - 299.999	Yli 300.000	
Verotilasto 2016									
Tulon saajat	4 783 598	3 445 404	891 561	261 291	103 784	54 711	21 483	5 364	
Tulonsaajat %	100,0	72,0	18,6	5,5	2,2	1,1	0,4	0,1	
Vero 1000 e	30 506 595	8 629 602	8 916 444	4 699 666	2 828 475	2 335 843	1 628 831	1 467 734	
Veroaste %	22,4	14,9	23,3	28,5	32,0	36,0	39,0	38,0	
Nettotulo e/kk	1 840	1 194	2 745	3 762	4 826	6 325	9 869	37 240	
Uusi vero 1000 e	36 491 104	8 640 387	8 920 835	5 772 906	3 977 500	3 568 469	2 712 429	2 898 579	
Uusi veroaste %		14,9	23,3	35,0	45,0	55,0	65,0	75,0	
Nettotulo e/kk	1 736	1 194	2 745	3 419	3 903	4 447	5 665	15 010	
Verotulon lisäys	5 984 509	0	0	1 073 240	1 149 025	1 232 626	1 083 598	1 430 845	

Lähteet: Verohallitus ja Tilastokeskus. Lakselat ja taulukot Kai Kontturi

säilyisi varsin komeana. Uudistuk-sessa, jossa lisättäisiin vain suuritu-loisten verotusta, verotulot lisääntyisivät 6,0 miljardia euroa. Tauluk-ko 1.

Yritysveron uudistus toisi 14 mrd euroa

Toiseksi, jos yritysvero palautettai-siin vuoden 1990 tasolle, valtion ve-rotulot lisääntyisivät 14,0 miljardia euroa. **[Taulukko 2].** Yritysverotuk-sen muutoksella ei ole mitään teke-mistä yritysten kilpailukyvyyn kansa, vaikka kapitalistit kovalla äänel-lä niin väittävät. Joka tapauksessa näillä suurituloisten yritysten veron-korotuksilla valtion veropotti kasvai-si 20 miljardia euroa. Näin tuntuviin muutoksiin meillä on varaa. Mut-ta lienee sanomattakin selvää, että nykyvasemmistosta ei löydy sellais-ta tahtoa, jolla asia voitaisiin hoitaa.

Tuskin kukaan edes hurjim-missa unelmissakaan vaatii, että uudistus tehtäisiin kerralla, mutta selkeä veropolitiikan sunnanmuutos on sekä välttämätön että myös mah-dollinen jos poliittista tahtoa riittää. Luulisi, että jo yksin älyttömän kal-liiden hävittäjien hankinta olisi hy-vä ja painava syy verotuksen linjan muutokselle.

Esitys yhteisvastuusta käytäntöön

Näin presidentin peräänkuulutta-ma yhteisvastuu ja yhteiskuntara-kenteemme selkäranka palvelusek-torin saataisiin kunnialla hoidet-tua. Osaltaan se toisi turvaa ja rau-haa väestön elämiseen. Presidentti unohti sanoa, että tämä on ja mitä suurimassa määrin luokkataistelu-kysymys, jossa vastuu lankeaa koko vasemmistolle.

Kai Kontturi

Vanhukset vaivana

Suomen Hypoteekkiyhdistyksen pääekonomisti Juhana Brotherus sanoo Taloussanomissa (17.1) väestön vanhenemisellä olevan suu-rempi vaikutus talouden kasvuun kuin hallituksen toimilla. Nyt se sitten on sanottu suoraan, vanhuksat ovat vain pakollinen kuluerä yhteiskunnassamme. Samaa ruikutusta kuulee tämän tästä. Kuit-tenkaan ei oteta huomioon, kuinka paljon eläkeläiset käyttävät os-tovoimaansa kotimaisille tuotteille. Ja käyttäisivät, jos maassamme ei olisi 400 000 tuhatta köyhää eläkeläistä. Vanhuksilla on myös to-della suuri merkitys työllisyydelle.

Pääekonomisti Juhana Brotheruk-sen kanssa ovat varmaan eri miel-tä terveysalan yksityiset jättiläi-set. Olemme saaneet nähdä uusia vanhusten hoivalaitoksia nou-sevan kuntiin kuin sieniä sateella. Ovat haistaneet rahan hajun van-husten hoidolla. Mutta voi voi, kun on näitä yhteiskunnan asetta-mia lakeja ja asetuksia, jotka estä-vät vanhusten ja hoiva-alan työn-tekiöiden estottoman lypsämisen. Vanhuksia kun pitää hoitaa edes jotenkuten säällisesti ja työnteki-jöillekin pitää maksaa pientä palk-kaa. Jaa siinä sitten osinkoja vaati-ville omistajille.

Oletan Pihlajalinnan, kuin tytärtyhtiönsä Kolmostien Ter-veyden huomanneen, ettei van-hustenhoito kotihoitoineen ole-kaan itsestään selvä kultakaivos

– rahaa ei tipu kuin taivaasta. Mitä tehdä, miten saneerata vanhusten hoitoa omistajille tuottaviksi niin, ettei heti Kolmostien terveys nouse paikallislehden yleisönosastossa ti-kun nokkaan, eikä asiaa setvitä toi-mittajien taholta? Otetaan käyttöön vanha kunnon keino eli alihankkija, joka joutaa tehdä likaisen työn. Löy-tyihän se viimein. Alalle hamuaa uusi yrittäjä 9Lives, joka kertoi alkavan-sa panostaa kotihoitoon ja alueem-me kotihoito on ihan pilottihanke.

Heti kohta kotihoitoa saneerattiin uuteen uskoon erilaisin menetelmin, jotka aiheuttivat vali-tusten tulvan – eikä syyttä. Nyt sit-ten kaikki osapuolet pesivät kä-siään puhtaiksi ja sekasotku oli val-mis. Kun tähän lisätään Kihniön ja Parkanon sopimuskiista, niin mikä on loppupäätelmä? Se, että

sosiaali ja – terveyspalveluilla ra-hastamisesta on tehtävä loppu. Keinottelu ihmisten tärkeimmil-lä palveluilla on aivan jotain käsit-tämätöntä, jonka ei pitäisi kuulua itseään kutsuvalle hyvinvointival-tiolle. On karmaisevan surullista seurata kuinka vanhuksista on teh-ty heittopusseja. Heitä rakastetaan ja ylistetään aina vaalien alla, mut-ta painetaan unholaan vaalien vä-lillä. Onko ihme, jos vanhusten te-kevät itsemurhat ovat hälyttävästi lisääntyneet! Onko ihme, jos esim. kotihoidosta ja muusta vanhusten-hoidosta hakeudutaan pois. Kuinka kukaan selviää järjissään, kun vanhuksia ei saa hoitaa inhimilli-sesti!

Pompottelu vanhuksilla on saatava loppumaan. Vanhuksat, jotka maamme hyvinvoinnin ovat rakentaneet, ansaitsevat arvoisen-sa kunnioituksen ja hyvän hoivan. Se on valtion ja kuntien, meidän kaikkien tehtävä, eikä rahaa tah-koavien pörssiyhtiöiden.

Hannu Tiainen 22.1.2020 Kyykystä ylös yhteislistan val-tuutettu, Kihniö

TAULUKKO 2		
Yritysverot 2016 ja uusi veroaste		
Tekijät	Yritykset	
	mrd.€	%
Tuotos perushintaan	274,1	
Toimintaylijäämä	46,5	
Peritty vero ja veroaste	9,3	20,0
Uusi vero ja veroaste	23,3	50,0
Verotulon lisäys	14,0	150,0

Lähteet: Verohallitus ja Tilastokeskus. Lakselat ja taulukot Kai Kontturi

Lähikaupan ja reilun osuustoiminnan puolesta HOK-Elannon vaalissa

Suomen suurimman osuuskau-
pan, HOK-Elannon edustajiston
vaaliin on koottu Kommunistit
ja demokraatit -lista. Se haluaa
ravistella osuuskauppaa, tarjota
vaihtoehtoja kaupalliselle voiton-
tavoittelulle ja avata lisää vaikut-
tamisen väyliä jäsenille ja työn-
tekijöille. Kommunistit ja demo-
kraatit -listalla on yhteensä 77
ehdokasta: kommunisteja ja mui-
ta vasemmistolaisia, punavihreitä
ja sitoutumattomia, eri järjestöis-
tä ja eri puolilta HOK-Elannon toi-
minta-aluetta. Listan ehdokasnu-
merot ovat 1 036 – 1 112.



Ehdokkaana ovat mm. musiikkituot-
taja **Atte Blom**, opiskelija **Heikki Ek-
man**, kriisityöntekijä **Sadek Elwan**,
HOK-Elannon edustajiston jäsen **Yr-
jö Hakanen**, näyttelijä **Olli Ikonen**,
psykoterapeutti **Pirjo Juutilainen**,
eläkekäsittelijä **Tarja Männikkö**,
tapahtumatuottaja **Aura Kaski-
sydän**, konttorityöntekijä **Talvik-
ki Koivu**, förvaltningsassistent **An-
neli Korhonen**, lastenhoitaja **Ei-
la Pelttari**, kirvesmies **Matti Pii-
rainen**, leipomon luottamusmies
Ville Rahikainen, VTK **Olli Sa-
lin**, muusikko **Tommi Lievemaa**,
pääsihteeri **Tiina Sandberg**, tanssi-

taiteilija **Antti Seppänen**, psykolo-
gi **Tuula Vuori-Salo**, varatuomari
Arjo Suonperä, toimitsija **Arto Vii-
taniemi**, teleasentaja **Kalevi Wahr-
man**, puheenjohtaja **JP Väisänen** ja
myyjä **Iida Ylönen**.

Lähikauppaa ja reilua osuustoimintaa

Listan vaaliohjelmassa esitetään
Alepa-lähikauppojen hintatason
alentamista ja oikeudenmukai-
sempaa ostohyvitysten jakoa. Sii-
nä vauhditetaan siirtymistä uu-
siutuvaan energiaan, jätteiden
vähentämistä, lähiruokaa ja ekolo-

gista rakennemuutosta edistävää
omaa tuotantoa. Osuuskau-
pan on syytä hylätä EK:n kiky-linja, parantaa
työehtoja ja palkata lisää kokoaikai-
sia työntekijöitä. Yö- ja sunnuntai-
töiden lisäämisen sijaan ohjelmas-
sa ehdotetaan kokeiluja työajan ly-
hentämiseksi 6 tuntiin ansiotasoa
alentamatta.

**Kommunistit ja demokraatit
haluavat kehittää kansainvälistä
kauppaa** ilman ylikansallisia välikä-
siä. Hankinnoissa pitää varmistaa,
ettei poljeta työehtoja, käytetä lap-
sityövoimaa eikä pilata ympäristöä.
Ostoboikotit ovat keino, jolla myös
osuuskaupan on syytä osoittaa, ettei
se hyväksy Israelin harjoittamaa Pa-
lestiinan alueiden miehitystä. Lisäksi
ohjelmassa vaaditaan jäsenille lisää
vaikutusmahdollisuuksia ja edusta-
jiston vallan lisäämistä.

Vaali maaliskuun lopulla

Lista on sopinut vaaliliitosta Kom-
munistisen työväenpuolueen kans-
sa. Sen sijaan esitykset Vasemmis-
toliitolle vaaliyhteistyöstä eivät saa-
neet vastakaikua.

**S-osuuskauppavaali on 26.3.-
6.4. Jäsenet voivat äänestää
postitse tai netissä. Vaaliaineisto
postitetaan jäsenille viikolla 13.**

Osuustoiminta irti markkinavoimista
Lähikauppa ja osuustoiminta ovat keskeisiä kysymyksiä kevään
HOK-Elannon edustajiston vaalissa, jotka pidetään 26.3.-6.4. Hel-
singin Osuuskauppa Elanto (HOK-Elanto) syntyi kovan väännön tu-
loksena vuoden 2004 alussa, kun Helsingin Osuuskauppa ja Osuus-
liike Elanto pakotettiin yhdistymään. Osuuskauppatoiminnan tehtä-
vänä on alusta saakka ollut tuottaa jäsenilleen edullisia palveluita ja
jokapäiväisiä kulutustavaroita. Tänään kovan talouspolitiikan olois-
sa tämä tehtävä korostuu entisestään. Tehtävämme on turvata, et-
tä HOK-Elannon toiminta turvataan vastapainona ylikansallisen ra-
han vallalle. Vaadimme, että osuustoiminta pidetään irti markkina-
voimien pelisäännöistä.

1044 Haavisto Juho
1049 Heikkinen Viljo
1072 Lievemaa Tommi
1077 Männikkö Heikki
1078 Männikkö Tarja

1084 Orava Matti
1090 Rahikainen Ville
1105 Tammi Risto
1107 Wahrman Kalevi

Kommunistit ja demokraatit-listan ehdokkaat HOK-Elannon edustajiston vaalissa 2020

1036 Aaltonen Hannu terminaalmies Helsinki; **1037 Ahokas Jukka** lähihoitaja Lapinjärvi; **1038 Ahokas Pekka** lähihoitaja Helsinki; **1039 Ahokas Virpi** lähihoitaja Lapinjärvi; **1040 Blom Atte** tuotantopäällikkö, pensionär Hyvinkää; **1041 Ekman Heikki** opiskelija Vantaa; **1042 Elwan Sadek** kriisityöntekijä Helsinki; **1043 Haapala Elina** tiedottaja, eläkeläinen Tuusula; **1044 Haavisto Juho** dig. kuvankäsittelijä, valokuvaaja Helsinki; **1045 Hakanen Maija** ympäristöasiantuntija, filosofian tohtori Helsinki; **1046 Hakanen Yrjö** toimittaja, valtiot. maisteri Helsinki; **1047 Hannikainen Ari** vartija Helsinki; **1048 Hedman Päivi** terveydenhoitaja Helsinki; **1049 Heikkinen Viljo** kirvesmies Lapinlahti; **1050 Honkanen Pia** parturi-kampaaja, yrittäjä Helsinki; **1051 Ikonen Olli** näyttelijä Espoo; **1052 Juutilainen Pirjo** psykoterapeutti Vantaa; **1053 Järvenpää Elina** diplomi-insinööri, eläkeläinen Helsinki; **1054 Kallioniemi Pekka** eläkeläinen Espoo; **1055 Kangas Kirsti** siivooja, eläkeläinen Helsinki; **1056 Karttunen Jari** pääsihteeri, filosofian maisteri Vantaa; **1057 Karvonen-Motsakov Maija** kielenkääntäjä Espoo; **1058 Kaskisydän Aura** tapahtumatuottaja, seksuaalineuvoja Vantaa; **1059 Kauppinen-Saarikko Merja** kassa-myyjä Helsinki; **1060 Kirjavainen Ritva** eläkeläinen, osastonhoitaja Järvenpää; **1061 Koivisto Toivo** rakennustyömiehen, eläkeläinen Helsinki; **1062 Koivu Talvikki** konttorityöntekijä, teologian tohtori Helsinki; **1063 Kokko Hannele** eläkeläinen Järvenpää; **1064 Korhonen Anneli** förvaltningsassistent, hallintoassistentti Helsinki; **1065 Korhonen Jenni** eläkeläinen Helsinki; **1066 Korvela Marko** toimittaja, muusikko Espoo; **1067 Kuosmanen Minna** kassanjohtaja Järvenpää; **1068 Kurttila Heikki** tekniikan tohtori, eläkeläinen Espoo; **1069 Kähmi Ossi** linja-autonkuljettaja, hum. kandidaatti Vantaa; **1070 Laitinen Jukka** kokki, eläkeläinen Helsinki; **1071 Lappi Jussi-Petteri** postinjakaja, talonmies Helsinki; **1072 Lievemaa Tommi** koulunkäyntiavustaja, muusikko Espoo; **1073 Lilja Juhani** tekniikko Helsinki; **1074 Manner Hannele** eläkeläinen Espoo; **1075 Mononen Outi** erityisopettaja Helsinki; **1076 Mångård Johan** musiker Raasepori; **1077 Männikkö Heikki** työtekniikko, eläkeläinen Helsinki; **1078 Männikkö Tarja** eläkekäsittelijä, eläkeläinen Helsinki; **1079 Niemi Antti** yhteisöpedagogi Helsinki; **1080 Nieminen Jarmo** kirvesmies Sipoo; **1081 Nurminen Olavi** keittiömestari, eläkeläinen Espoo; **1082 Nurminen Pentti** kirvesmies, eläkeläinen Vantaa; **1083 Näsänen Jyrki** elokuvaohjaaja Helsinki; **1084 Orava Matti** kokki, eläkeläinen Helsinki; **1085 Pelttari Eila** lastenhoitaja Helsinki; **1086 Perä Mauri** kirvesmies Vantaa; **1087 Piirainen Matti** kirvesmies Vantaa; **1088 Porspakka Jori** autoilija, eläkeläinen Tuusula; **1089 Putkonen Arja** lähihoitaja Helsinki; **1090 Rahikainen Ville** leipomotyöläinen, luottamusmies Helsinki; **1091 Rasijärvi Eero** eläkeläinen Helsinki; **1092 Rinne Reijo** diplomi-insinööri, valtiot. maisteri Helsinki; **1093 Rontu Laura** meteorologi Helsinki; **1094 Räsänen Senja** eläkeläinen Helsinki; **1095 Saarinen Seppo** eläkeläinen Sipoo; **1096 Salava Hannele** lastentarhanopettaja, eläkeläinen Helsinki; **1097 Salin Olli** valtiot. kandidaatti, eläkeläinen Helsinki; **1098 Saloheimo Mari** filosofian maisteri, tutkija Helsinki; **1099 Sandberg Tiina** ympäristösuunnittelija, pääsihteeri Helsinki; **1100 Seppänen Antti** tanssitaiteen kandidaatti Helsinki; **1101 Siivonen Stacy** eläkeläinen Tampere; **1102 Sundell Markku** eläkeläinen Helsinki; **1103 Suonperä Arjo** varatuomari Espoo; **1104 Sutinen Reijo** putkiasentaja Riihimäki; **1105 Tammi Risto** palopäällikkö Kerava; **1106 Tuominen-Aliferenko Helena** Master of Arts Helsinki; **1107 Wahrman Kalevi** teleasentaja, häradsdomare Porvoo; **1108 Viitaniemi Arto** toimitsija Järvenpää; **1109 Wilenius Bo** pensionär, filosofian maisteri Kouvola; **1110 Vuori-Salo Tuula** psykologi, työnohjaaja Helsinki; **1111 Väisänen Juha-Pekka** käsitetaiteilija, puheenjohtaja Helsinki; **1112 Ylönen Iida** muotoilija (AMK), myyjä Hyvinkää

**Kommunistit ja demokraatit -listan ohjelma HOK-Elannon vaalis-
sa 2020. Tule mukaan vaikuttamaan Helsingin Osuuskauppa Elan-
non toimintaan niin, että se tarjoaa vaihtoehtoon kaupalliselle voiton-
tavoittelulle. Haluamme kehittää edullista, ympäristöystävällis-
tä ja reilua osuustoimintaa, jonka päätöksenteossa kuuluu jäsenten
ja työntekijöiden ääni.**

Iso vaikuttaja

Noin 630 000 jäsenen ja 6 000
työntekijän HOK-Elanto on iso te-
kijä Helsingin seudulla. Sen liike-
vaihto on yli 2 miljardia ja osuus
alueen päivittäistavarakaupasta
43 prosenttia. HOK-Elanto vaikut-
taa 10 kunnan alueella kaupan, ra-
vintoloiden, hotellien ja muiden
palvelujen kehitykseen. Samalla
se muovaa osaltaan muutakin ke-
hitystä.

**HOK-Elannon suuruus antaa
mahdollisuuksia** edistää esimer-
kiksi lähikauppaa, vähentää pääs-
töjä ja säästää energiaa. Mutta se
voi huonoilla valinnoilla myös kes-
kittää palveluja ja lisätä turhaa kul-
utusta. Kilpailuun markkinoista ja
toimipaikoista liittyy riskejä kor-
ruptiosta ja koplauksista kuntien
päättöksentekoon.

Vaikuta vaalissa

Jäsenet eli asiakasomistajat voi-
vat HOK-Elannon vaalissa 26.3.-
6.4. vaikuttaa siihen, ohjaavatko
osuuskauppaa liikevoittojen ta-
voittelu vai asiakasomistajien tar-
peet ja osuustoiminnan periaat-
teet. Vaaleissa valittavasta edusta-
jistosta riippuu, millaisia henkilöitä
valitaan muihin johtoelimiin, mi-
ten heitä valvotaan ja kuinka asia-
kasomistajien ääni kuuluu päätök-
senteossa. Kyse on myös siitä, tyy-
tyykö edustajisto vain kumileima-
simen asemaan vai ottaako se vah-
van roolin osuuskaupan suuntaa-
misessa.

**Kommunistien ja demo-
kraattien ehdokaslista kutsuu
osallistumaan HOK-Elannon vaa-
liin. Tarjoamme mahdollisuuden
vaikuttaa edullisen lähikaupan,
sosiaalisesti vastuullisen, ympäris-
töystävällisen, työntekijöille kun-
nollisen työehdot turvaavan ja rei-
lun osuuskaupan puolesta. Toi-
mimme asiakasomistajien ja työn-
tekijöiden vaikutusmahdollisuu-
sien lisäämiseksi myös vaalien vä-
lillä.**

**Haluamme nostaa esille
osuustoiminnan mahdollisuudet
ja työväenliikkeen ihanteet vaihtoehtona
kapitalismin ja Euroopan unionin
voimistamalle eriarvoisuudelle,
riistolle, keskittymiselle ja suuryhtiöiden
vallalle.**

Edullista lähikauppaa

Alepa-lähikauppojen hintatasoa
tulee alentaa. Se on nyt selvästi S-
marketteja ja Prismoja korkeampi.
Tämä on epäoikeudenmukaista
pienituloisia, lapsiperheitä ja
vanhuksia kohtaan, joille pidem-
mät kauppamatkat ovat hankalia.
Monipuolisilla lähikaupan palve-
luilla on edistettävä alueellista ta-
sa-arvoa. Osuuskau-
pan ei pidä ta-
voitella voittoa korkeilla hinnoilla.

Oikeudenmukaisemmat bonukset

Bonus-järjestelmää on muutetta-
va niin, että se ei suosi suurituloisia,
jotka saavat nyt isoista ostok-
sistaan suhteellisesti suuremman
ostohyvityksen. Työttömien, op-
iskelijoiden, eläkeläisten ja muiden
pienituloisten asemaa on helppo-
tettava lisäämällä välttämättö-
mystarvikkeiden ale-tarjouksia.
Kulttuurin ja liikunnan asiakas-
omistajaetuja on laajennettava.
Kauppojen lehtipisteiden valikoimaa
on laajennettava kulttuuri-,
mielipide- ja työväenlehdillä.

Ilmastoteot ja ympäristö-vastuu

Viime vuosien kehitys osoittaa, et-

tä osuuskaupalla on paljon mah-
dollisuuksia säästää energiaa ja
siirtymä uusiutuvan energian käyt-
töön. Tätä muutosta haluamme
vauhdittaa. HOK-Elanto ja S-ryhmä
voivat myös kehittää omaa tuotan-
toa, joka edistää ekologista raken-
nemuutosta.

**Hävikkiä ja jätteitä tulee vä-
hentää.** Kierrätyksen pitää olla ku-
luttajille helppoa ja varmistaa, et-
tei kaupasta siirry jätteitä kaato-
paikoille.

On syytä edistää lähiruokaa
ja paikallistaloutta helpottamalla
uusien osuuskuntien ja pien-
yritysten mahdollisuuksia tarjota
tuotteitaan. HOK-Elanto voi valin-
noillaan ja markkinoinnillaan hel-
pottaa siirtymistä teollisesta eläin-
tuotannosta yhä enemmän kasvi-
peräiseen ruokavalioon. Myyntiin
ei pidä ottaa geenimuunneltuja
tuotteita, joiden terveys- ja ympä-
ristövaikutuksista ei tiedetä tar-
peeksi.

Työllistäminen ja kunnan työehdot

Isona toimijana HOK-Elanto ja S-
ryhmä vaikuttavat työehtoihin ja
työllisyyteen. Osuuskau-
pan tulee irtaantua EK:n linjasta ja sopia
paremmista työehdoista. Matalia
palkkoja tulee nostaa suhteellisesti
muuta enemmän.

**Palvelujen ja myös työhy-
vinvoinnin parantamiseksi** tar-
vitaan lisää työntekijöitä. Työsuhtei-
den tulee olla ensi sijassa koko-
aikaisia ja vain työntekijän itse sitä
esittäessä osa-aikaisia. On käynnis-
tettävä kokeiluja työajan lyhentä-
misestä 6 tuntiin ansiotasoa alen-
tamatta. Yö- ja sunnuntaityötä tu-
lee rajoittaa. Työntekijöiden tulee
saada edustus osuuskaupan halli-
tukseen.

Reilua kauppaa

Osuuskaupan tulee kehittää rei-
lua ja suoraa kansainvälistä kaup-
paa ilman ylikansallisten yhtiöiden
välkäsiä. Pitää varmistaa, että
hankinnoissa ei käytetä lapsityö-
voimaa, poljeta työntekijöiden oi-
keuksia eikä pilata ympäristöä. S-
Pankin sijoitustoiminnan tulee ol-
la eettisesti kestävä ja välttää ta-
loudellisia riskejä.

**Ostoboikotit ovat keino, jol-
la osuuskaupan on syytä reagoida
laajamittaisiin ihmisoikeuksien
loukkauksiin, kuten Israelin laitto-
maan miehitykseen palestiinalais-
alueilla. Osuuskau-
pan tulee toi-
missaan torjua rasismi ja edistää
maahanmuuttajien työllistymistä.**

Jäsenille lisää vaikutusmahdollisuuksia

Asiakasomistajien vaikutusmah-
dollisuuksia on lisättävä esimer-
kiksi verkossa, järjestämällä alueel-
lisia foorumeja ja vahvistamalla jä-
senten aloitteiden roolia. Edusta-
jiston valtaa tulee lisätä. Hallituk-
seen ja hallintoneuvostoon ei pidä
valita henkilöitä, joka ovat kunnis-
sa päättämässä kauppapaikoista.
Johtajille ei pidä maksaa kohtuut-
tomia palkkoja ja palkkioita.

**Nämä tavoitteet yhdistävät
meitä työväenliikkeessä,** ympä-
ristö- ja muissa kansalaisliikkeis-
sä, eri puolueissa ja niiden ulko-
puolella toimivia. Näiden tavoit-
teiden puolesta haluamme kehit-
tää yhteistoimintaa. Jokainen ääni
työväenliikkeen ja edistysmielisen
osuustoiminnan tavoitteiden puo-
lesta on tärkeä!

**Kommunistien ja demokraat-
tien ehdokaslista**

Sperbankin hallituksen jäsen Esko Aho: Venäjän historian surkein vaihe oli Neuvostoliiton aika

Kansainvälinen työväenliike ja merkittävin saavutus, Neuvostoliitto, ovat jääneet Venäjän kapitalismin palveluksessa olevalle Esko Aholle vieraaksi. ”Venäjä ei taloudellisesti suinkaan ollut pohjalla Neuvostoliiton romahdettua 1990-luvulla, vaan Venäjän surkein aika oli vuosina 1917-1991”, Esko Aho tote- si Helsingin telakalla tammikuun alussa Ruoholahden Suomi-Venäjä-seuran tilaisuudessa. Aho esitelmöi Venäjän tulevaisuuden haasteista. Kyseisiin vuosiin 1917-1991 mahtuu juuri Neuvostoliiton olemassaolo. Aho perusteli väitettään venäläisen taloustieteilijä Jegor Gaidarin kirjalla Imperiumin tuho (2014). Gai- dar kertoo kirjassaan, miten Venäjä oli ennen vuotta 1917 maailman suurin viljan viejä, mutta hetki en- nen Neuvostoliiton romahdusta maa oli viljan suurin ostaja maailmassa.



Hietalahden telakka (Helsinki Shipyard Oy) on vaihtanut monesti omis- taja. EU:ssa kova kilpailu on sitä kurittanut. Usein kauppa itänaapurii- on ollut sen pelastus. Keisarin Venäjä tilasi sieltä torpedohävittäjiä. So- dan jälkeen siellä valmistettiin sotakorvauslaivoja. Nyt se on venäläis- omistuksessa ja valmistaa mm. Jäänmurtajia ja risteilyalusia.

Öljyn kulutus kääntyy laskuun
Keskustalainen Aho on Suomen ex- pääministeri ja hän työskentelee Ve- näjän suurimman pankin, Sperban- kin hallituksen jäsenenä. Aho näki Venäjän haasteena tulevaisuudes- sa öljyn kulutuksen hiipumisen. Ölj- jyn kulutus kasvaa enää 0,6 prosen- tin vuosivauhtia. Se tuo Venäjän ta- louteen Ahon ennustuksen mukaan tiukat ajat. ”Venäjän talous perustuu öljyn, kaasun ja mineraalien vientiin. Venäjän on ryhdyttävä modernisoi- maan talouttaan”, Aho arvioi. ”Kiina ja USA eivät ole todellisia kaup- pakumppaneita Venäjälle, mutta Euroopan Unioni sen sijaan on. Historian vääjäämättömyydellä Venäjä ja Eurooppa tulevat löytämään toisen- sa”, Aho uskoi.

Suomella tilaisuutensa
Esko Aho katsoi pakotteiden ole- van asioita, joiden kanssa talouselä- män tulee elää. ”Poliitikot tekevät päätöksiä, joihin elinkeinoelämä so- peutuu. Pakotteiden puitteissakin voi toimia”, Aho lohdutti. Hän nä-

ki suomalaisella talouselämällä mahdollisuudet jätteiden kierrä- tyksessä Vene- jälle sekä kaape- liyhteyden luo- misessa arktisilla alueilla Aasia- ta Eurooppaan. Helsingin tela- kan toimitusjoh- taja Carl-Gustav Rotkirch lupa- si rakentaa kaapelinlaskua varten erityislaivat. Kaapelihanke on vasta idea-asteella.

Telakalla uudet omistajat
Helsingin telakka sai uudet omista- jat viime keväänä: kaksi venäläistä liikemiestä, jotka ovat sitoutuneet pitämään telakan kilpailukykyisenä. Telakalla on kahden laivan tilaukset sisällä.
Telakka keskittyy jatkossa jäänmurtajiin, pieniin risteilijöihin ja erityislaivoihin. ”Edelleen-

kään suomalai- set pankit eivät luota meihin, eli työntekijöiden palkat joudum- me maksamaan saksalaisten pankkien kaut- ta”, hän sanoi. Suomen meri- teollisuudella on Rotkirchin mu- kaan haasteena tulevaisuuteen uusien omista- jien johdolla.
löytäminen. ”Telakkateollisuus työl- listää 30 000 henkeä.

Tilauksien perusteella tarvitsemme työvoimaa 10 prosent- tia lisää eli noin 3000 työntekijää vuodessa”, Rotkirch kertoi. Aalto-yli- opisto ja Meriteollisuusyhdistys ovat keskusteluyhteydessä koulutuksen takaamisesta telakkateollisuudelle.
Teksti ja henkilökuvat: Leena Hietanen

Kepeästi Putinista ja Neuvostoliitosta: Arvo Tuomisen Putin-kirja on pikakelaus aikamme itään

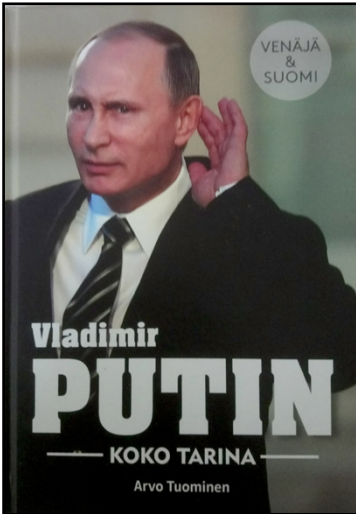
Kirja-arvostelu:
Arvo Tuominen: Vladimir Putin - koko tarina, ss. 240
Kustantaja: readme.fi, 2019, painettu EU:ssa.

Tietokirjailija, dokumentaristi ja toimittaja Arvo Tuominen on roh- keasti tarttunut suureen aiheeseen, Venäjän presidentti Vladimir Putiniin ja Putinin kasvuympäristöön, Neuvostoliittoon. Kirjan teko- tapa ja aiheen suuruus saa suhtautumaan kirjaan hiukan skeptisesti. Tuominen on kerännyt materiaalia oman venäläisen tuttavapiirinsä avulla sekä lukemalla lehtiä ja kirjoja. Lähdeluetteloon on päässyt jo- pa ammattimainen valeutisten levittäjä, Guardianin toimittaja Lu- ke Harding, joka on saanut aivan aiheellisesti porttikiellon Venäjälle.

Helppolukuinen historia- katsaus

Tuominen onnistuu tempaamaan lukijan mukaansa Neuvostoliiton viime vaiheisiin ja Nyky-Venäjän no- peisiin vallanvaihdoksiin. On ma- kuasia, uskooko hänen sukkeluuk- siaan Putinista tai Neuvostoliitos- ta. Ne luovat lukijalle ilmapiirin, että kaikkea kirjoitettua ei kannata ottaa aivan vakavasti ja hyvä niin. Tuomi- nen on sopivaa luettavaa sekä Vene- jän ystäville että vihamiehille. Paik- ka paikoin hän toistaa länsimediaa, kuten Putin on arvaamaton, Putinilla on miljardit piilossa lännessä tai että Venäjä on Ukrainan konfliktissa osa-

puolena.
Monessa asiassa hän taas arvostaa Putinia kuten Tsetsenian kriisin ratkaisijana. Sitä harvoin län- nessä muistetaan. Tsetseniasta on tullut yksi ongelmattomimpia Vene- jän alueita. Tsetsenian johtaja Ramzan Kadyrov jopa matkusti Pu- tinin oikeana kätenä vierailulle Sau- di-Arabiaan. Harva johtaja on saanut itselleen niin lojaalia tasavaltaa kapi- noivien terroristien tilalle.
Tuominen myös muistuttaa Li- byan tuhosta ja Venäjän president- ti Dmitri Medvedevin osuudesta sii- hen. Putin saa kunniaa niin Syyri- an auttamisesta kuin Georgian so- dan ratkaisemisesta, vaikkei hän



Georgian sodan aikaan ollut presi- dentti.
Kommunismi on mörkö
Tuominen piirtää kuvaa Neuvostoliit- tosta Putinin nuoruuden ja lapsuuden kautta. Hänen laverteleva pa- kinatyylinsä mahdollistaa kaiken- laisen triviaalitiedon sisällyttämisen tekstiin, joka helpottaa lukemista. Stalinista hän ei löydä mitään hyvää. Hän antaa tunnustuksen 13 prosen-

tin tasaveron keksimisestä Pu- tinin neuvonan- taja Andrei Illa- rionoville, vaika- se on Neuvos- toliiton lahja Vene- jälle. Tuomi- nen katsoo, että hyvinvointival- tio syntyi vasta- voimana kom- munismille. Voi- han asian niin- kin päin nähdä, jos kommunis- mi on paha asia.
Jotkut virheet ovat marginaalisia, mutta olisi ollut korjattavissa pel- kästään Googlen avulla. Suomalais- venäläisen pojan, Anton Salosen sa- lakuljetus konsulin auton takakon- tissa oli pitkään etusivun uutinen. Suomi ei suinkaan saanut Venäjältä myös hänen äitiään, vaan pojan äi- ti tuli Virosta.
Valtataistelu Venäjällä
Kirjan kiinnostavinta antia on Neu- vostoliiton romahduksen ja sitä seuranneiden vallanvaihdosten ku-



Arvo Tuominen esitteli kirjaansa Suomi-Venäjä seu- ran Ruoholahden osaston kirjailijatapaamisessa mar- raskuussa.
vaukset Venäjällä. Tuominen muis- tuttaa, miten kommunistit olisivat voittaneet vaalit Venäjällä, ellei Boris Jeltsin olisi saanut tukea Amerikasta.
Putinin elämänvaiheet anta- vat mahdollisuuden monen tärke- än seikan esiintuomiseen. Hän työ- kenteli KGB:n upseerina Saksassa Dresdenissä. On hyvä muistuttaa, että Dresdenin pommitukset ovat yksi historian suurimpia siviiliväes- töön kohdistuneita sotarikoksia.
Leena Hietanen

Kapitalismin ylipappi on puhunut

Eilisen 25.1 YLE: n Ykkösaamun lä- hetyksen jälkeen, jonka vieraana oli itse Björn Wahlroos, ei pitäisi olla epäselvää, minkälaisessa yhteiskunnassa elämme. Wahlroos hyökkäisi sumeilematta työläis- ten kimppuun siihen malliin mitä häneltä ja hänen kaltaisiltaan voi odottaa.
Viikolla 4 YLE kertoi toimittaja Min- na Pantzarin tehneen laskelmia Ki- kyn vaikutuksista, josta sai käydä lu- kemassa YLE:n verkkosivuilta. Pant- zarin mukaan sosiaaliturvamak- sujen säilyttäminen yhä enemmän työläisten maksettavaksi toi työn- antajien pussiin arviolta 5.8 miljard- ia euroa. Kun lasketaan työajan pi- dennykset ja lomarahen vähennyk- set, summa kasvoi n. 7 miljardiin eu- roon. Toisaalla taas kerrottiin 2000- luvulla työntäjille eri keinoin an- nettujen helpotusten tuoneen hei-

dän pussiin arviolta 22 miljardia eu- roa. Kuinka paljon viimeisten vuosi- kymmenten saatossa on jaettu osin- koja, viime vuonnakin muistaakseni noin 13 miljardia euroa. Näistä tämä kapitalistien ylipappi visusti vaiken- i.
Mistä tämä kertoo? Siitä kun mikään ei riitä ahneudessa? Kertoo myös kapitalistien avoimesta röyh- keydestä. Röyhkeydelle antaa jalan- sijaa oikeistolainen yhteiskunta, jo- ka päivästä toiseen syöttää eri me- dioiden kautta täyttä pajunköyttä ihmisten hämmästeläviksi. Pelo- tellaan, uhkaillaan (kuten Wahlroos juuri teki) ja maalataan piruja sei- nille sen minkä ehditään. Ammatti- liittoja parjataan ja lytätään joka ta- holta. Ei sanallakaan muisteta ker- toa mitä kaikkea meidän työläisille ja heikoimmassa asemassa oleville on vuosien saatossa AY- liikkeen toi-

minnan ansiosta saatu.
Toisaalta Wahlroosin ulostu- lo saattoi olla se piristysruiske, jo- ta ammattiyhdistysliike ja miksi ei myös vasemmistolainen työväen- liike kipeästi kaipaa. Hyvällä syyl- lä voimme kysyä, mihin maamme ajautuisi Wahlroosin ja hänen juok- supoikiensa oikeistolaisten voimien aikakaudella, jos ay-liike ja vasem- misto jostain syystä saataisiin nu- jerrettua? Nyt ei työläisten ja vähä- osaisten pitäisi liittyä siihen karmai- sevaan kuorolauluun, jolla eduskun- nan oikeisto yhdessä kapitalistien kanssa hyökkää yötä päivää Marinin hallitusta vastaan. Siitä ei hyvää seu- raakaan. Ajatelkaa nyt hyvät ihmiset mi- hin ehdinkoon olisimme ajautumas- sa, jos nyt lähdetään oikeiston kelk- kaan vaatimaan kovaa oikeistolaista politiikkaa? Eikö Sipilän hallitus-

ten jäljet pelota? Näinkö lyhyt on ih- misten muisti?
Totta mooses hallitusta täy- tyy ja pitääkin arvostella. Se on si- tä kansandemokratiaa. Väitän halli- tuksen olevan mielissään kansalaisten aktiivisuudesta ja palauttees- ta, joita se saa. Itse aion olla aktiivi- nen siihen suuntaan ja olenkin ollut muun muassa hävittäjähankintojen suhteen. Myös pääomatulojen vero- tusemointia odottaisin hallitukselta. Kuitenkin toivoisi palautteen ole- van asiallista ja arvosteluissa muis- taa minkälaisessa yhteiskunnassa elämme? Kovassa oikeiston puris- tuksessa on ollut todella vaikea ajaa pienituloisten ja työssäkäyvien asi- aa. Sen olemme jo hallituksen lyhy- en ajan sisällä saaneet todeta.
Oikeiston ja kapitalistien vyö- rytys on niin massiivista, että on

syystä pohtia laajojen kansanjouk- kojen käyttöä vastavoimana paljas- tamaan oikeistolaisen yhteiskun- nan koko kuva. Jos oikeisto yrittää eri keinoin kaataa hallituksen aja- mia helpotuksia kaikille pienituloi- sille tai muuta vastaavaa, olen heti valmis lähtemään kaduille puolus- tamaan hallitusta oikeistoa vastaan.
Se ei myöskään tarkoita sitä, jos hallitus antaa siimaa palveluiden yksityistämislle, heikentää maaseu- dun ihmisten elinoloja jne., niin tot- ta kai kerromme sen vaikka mielen- osoituksin, että nyt on syytä viheltää peli poikki. Ei kuitenkaan niin, että tulisin vaatimaan vaihtoehtona oi- keistolaista hallitusta. Se on jo näh- ty ja yhä maksamme siitä karvaasti.
Hannu Tiainen 26.1.2020 Kihniö

Viron uusi itsenäisyys 1991: Valettu vallankaappaus katkaisi jatkuvuuden Neuvosto-Virosta

Viro itsenäistyi uudelleen elokuussa 1991 Moskovan epäonnistuneen vallankaappausyrityksen seurauksena. Viroa johti tuolloin pääministerinä Edgar Savisaar ja presidenttinä Arnold Rüütel. He olivat Neuvosto-Viron viimeiset ja uudelleen itsenäistyneen Viron ensimmäiset johtajat. Molemmat olivat Viron kommunistipuolueen jäseniä. Heidän johdollaan itsenäistynyt Viro oli Neuvosto-Viron suora jatkaja. Kansainvälinen yhteisö antoi tunnustuksensa Savisaaren ja Rüütelin Viroille ja otti maan YK:n jäseneksi syyskuussa 1991.



Kuva: Leena Hietanen



Edgar Savisaaren virallinen muotokuva talousministerinä 2005. Kuva Viron talousministeriö.

Heti perään järjestettiin Korkeimman neuvoston vaalit maaliskuussa 1990. Kansanrintama voitti saaden 24 prosenttia äänistä eli 45 paikkaa 105:stä kansanedustajasta. Savisaar muodosti hallituksen Kansanrintaman kansanedustajista. Viron Kongressille tämä oli tappio ja se kiristi sisäpoliittista ilmapiiriä. Viron Kongressista tuli kilpailija Viron Korkeimmalle Neuvostolle, vaikkei sillä ollut lainsäädäntö- ja toimeenpanovaltaa. Kongressin johtohahmo Tunne Kelam arvioi, ettei Viron Korkeimmasta Neuvostosta tarvitse välittää, koska valta on luisumassa sen käsistä eikä länsi keskustele sen kanssa.

Kommunistit hajoavat

Viron kommunistipuolueen, EKP:n johto vaihtui kesken itsenäisyysliikkeen. Kesäkuussa 1988 keskustomiteen johtoon nousi Vaino Väljas huonosti viroa osaavan Karl Vainon tilalle. EKP asetui kokouksessaan syyskuussa 1988 tukemaan Viron itsenäisyyttä. Vielä saman vuoden marraskuussa Vaino Väljas johti Viron Korkeimman Neuvoston ylimääräistä istuntoa, jossa hyväksyttiin Viron itsenäisyysjulistus. Erimielisyydet puolueen sisällä johtivat kuitenkin puolueen hajoamiseen EKP:n XX (20.) kongressissa maaliskuussa 1990. Puolueen enemmistö asettui tukemaan Viron itsenäistymistä Neuvostoliitosta. Samalla se arvioi uudelleen puolueen historiallis-poliittisen merkityksen ja päätyi luomaan Viron oman, Neuvostoliiton kommunistisesta puolueesta riippumattoman kommunistisen puolueen. Vähemmistö kongressin osanottajista ei hyväksynyt nationalistien myötäilyä, vaan halusi Viron jäävän osaksi Neuvostoliittoa. He muodostivat puolueen, joka jatkoi Neuvostoliiton kommunistipuolueen linjalla. Sen toiminta kiellettiin elokuussa 1991. Enemmistöläiset muodostivat itsenäisen Viron Kommunistisen puolueen, jonka nimi muutettiin vuonna 1992 Viron demokraattiseksi työväen puolueeksi. Sen jatkaja on tänään Eestimaa Ühendatud Vasakpartei eli Viron Yhdistynyt Vasemmisto. Puolueella ei ole parlamenttiedustusta. Sen kannattajakunta löytyy Viron venäjänkielisistä asukkaista.

Ulkovirolaiset perustuslain luojina

Ulkovirolaiset perustuslain luojina

Itsenäistymisen jälkeen riitely Viron Kongressin ja Kansanrintaman hallitsemien Korkeimman Neuvoston välillä paheni. Suurin erimielisyys koski venäläisten asemaa. Viron Kongressi onnistui kaatamaan Savisaaren hallituksen talvella 1991-92 syntyneen talouskriisin seurauksena. Savisaar joutui julistamaan Viroon hätätilan parlamentin venäläisten äänillä. Se johti siihen, että Viron Kongressi pakotti Savisaaren hallituksen eroamaan tammikuussa 1992.

Viroa ryhtyi johtamaan pääministeri Tiit Vähi, jonka virkamieshallitus oli vallassa helmikuusta 1992 ensimmäisiin parlamenttivaaleihin saakka lokakuussa 1992. Viron Kongressin yhteistyö virkamieshallituksen kanssa oli saumaton. Viroon puuhattiin uutta perustuslakia. Kansanrintama halusi, että se hyväksyttäisiin vaaleihin, joihin osallistuu koko Viron asukaskunta. Viron Kongressi vaati, että vain etniset virolaiset saavat osallistua vaaleihin. Kongressi kutsui maassa asuvia venäläisiä "vieraan valtion edustajiksi".

Perustuslakia valmisteli ulkomaalaisista koostuva kolmijäseninen toimikunta: Hain Rebas Ruotsista, Rein Taagepera USA:sta ja Johan Kristjan Talv Suomesta, Turusta. Kaikki olivat pakolaisten jälkeläisiä, Viron Kongressin ehdokkaita, joten Viron Kongressi pääsi vahvasti vaikuttamaan uuden Viron syntyyn. Uusi perustuslaki hyväksyttiin kansanäänestyksessä 28.6.1992 ilman venäläisten osanottoa. Se noudatti täysin Viron Kongressin luonnosta eli Viro palautti voimaansa vuoden 1938 perustuslain. Sen perusteella 500 000 venäläistä kadotti kansalaisuutensa eivätkä he voineet osallistua syksyn parlamenttivaaleihin.

Nationalistit voittavat

Lokakuun 1992 parlamenttivaaleihin osallistui 17 puolueen ja vaaliliiton ehdokkaat. Kommunistien poliittisia oikeuksia rajoitettiin. Heillä ei ollut oikeutta asettua ehdolle syksyn vaaleissa eikä myöskään venäläisillä. Vasemmistolla ei käytän-

nössä ollut minkäänlaista ehdokasasettelua.

Vaalit voitti Isänmaa-puolue. Se sai äänistä 22 prosenttia. Pääministeriksi nousi Mart Laar. Kansanrintama johtajanaan Edgar Savisaar sai äänistä 12 prosenttia ja oli kolmanneksi suurin puolue. Toisena oli porvarillinen liittoutuma Kindel kodu, Turvallinen koti, joka sai 13,6 prosenttia äänistä.

Uuden perustuslain hyväksymisen yhteydessä ratkaistiin myös tapa valita presidentti. Arnold Rüütel oli edelleen Viron suosituin poliitikko, joten nationalistit pelkäsivät hänen voittavan suorassa kansanvaalissa. Sen takia presidentin vaali päätettiin järjestää kaksivaiheisena. Ensimmäisellä kierroksella kansa sai valita suosikkinsa. Jos kukaan ei saa suoraan enemmistöä, valinta siirtyy parlamentille.

Valettu vallankaappaus

Rüütelin vastaehdokas oli Isänmaa-puolueen Lennart Meri. Äänten hajottamiseksi ehdolle asetettiin Amerikan virolainen Rein Taagepera. Ensimmäisellä kierroksella Arnold Rüütel sai odotetusti eniten ääniä, 41 prosenttia, muttei tarvittavaa ehdontonta enemmistöä. Toisella kierroksella parlamentissa vastakkain olivat Arnold Rüütel ja Lennart Meri, jolloin Lennart Meren valinta Viron uudeksi presidentiksi oli kansallismielisten hallitsemassa parlamentissa selvä.

Viron Kongressi oli voittanut. Se lakkautettiin pian tämän jälkeen tehtävänsä tehneenä. Viro oli siirtynyt kansallisvaltioksi monikansallisella väestöllä. Neuvosto-aika julistettiin laittomaksi ja sosialismin aika miehitykseksi. Puoli miljoonaa venäläistä jäi vaille kansalaisuutta. Mart Laar ja Lennart Meri jatkoivat Edgar Savisaaren ja Arnold Rüütelin hankkimalla kansainvälisellä hyväksynnällä Viron itsenäisyydelle, mutta sisältö oli oleellisesti muuttunut. Sosialistisesta, demokraattisesta Virosta oli tullut apartheid-Viro. Laar ja Meri eivät koskaan kansainvälisesti hankkineet uutta tunnustusta vallankaappaamalleen kansantasavallalle. Nyky-Virossa uusi itsenäisyys aloitetaan laskemaan syksystä 1992. Se opetetaan myös koulujen historian tunneilla. Koulujen historian kirjan on kirjoittanut Mart Laar.

Leena Hietanen (jatkuu)

Lähde:

Sirje Kiin: Eesti Kongressi Ajalugu (Kirjasta Eesti Kongressi siis ja praegu, toimittaja Eve Pärnaste, v. 2000, Tallinna (<http://www.sirjekiin.net/Eesti/Eesti%20Kongressi%20ajalugu.htm>))

Kilpailevat itsenäisyysliikkeet

Neuvostoliitossa oli Mihail Gorbatsov noussut valtaan 1985 ja aloittanut perestroikan. Sen innoittamana Virossa vuonna 1987 Edgar Savisaar, Siim Kallas, Mihkel Tikma ja Tiit Made kehittävät talousohjelman IME, Isemajandav Eesti, jonka avulla Virossa tulisi taloudellisesti riippumaton Moskovasta. Talousuudistusten toteuttamiseksi luotiin poliittinen liike Rahvarinne, Kansanrintama, jonka syntysanat sanottiin 1988. Kansanrintama oli maltillinen pyrkien eroamaan Neuvostoliitosta rauhanomaisesti sekä säilyttämään suhteet Venäjään ja maan venäläisiin. Kansanrintaman johtaja oli Edgar Savisaar.

Neuvosto-Virossa oli toinenkin, kilpaileva itsenäisyysliike, Eesti Kongress (Viron kongressi). Viron Kongressissa yhdistivät voimansa Viron muinaismuistoyhdistykset, Viron kristilliset ja muut antikommunistiset liikkeet. Luonteeltaan se oli taantumuksellinen, nationalistinen ja vastavallankumouksellinen. Viron Kongressin johtohahmoja ovat olleet Eagle Parek, Enn Tarto, Trimivi Velliste ja nykyinen europarlamentaarikko Tunne Kelam.

Merkittävin ero Kansanrintaman ja Viron Kongressin välillä oli suhtautuminen venäläiseen vähemmistöön. Viron Kongressi hyväksyi vain etniset virolaiset itsenäistyneen Viron kansalaisiksi. Maassa asuvilla venäläisillä olisi mahdollisuus hakea myöhemmin kansalaisuutta. Kongressi alkoi kerätä rekisteriä etnisistä virolaisista Yhdys-

valloissa asuvan, virolaisten pakolaisten jälkeläisen, professori Rein Taageperan aloitteesta. Taagepera myös kehotti virolaisia luopumaan kommunistisen puolueen jäsenyydestä. Virolaiset noudattivat hänen kehotustaan joukoittain.

Kansanrintama vältti alkuaikoina kaikenlaista separatismia haluten säilyttää liittovaltiosuhteen Neuvostoliittoon. Viron Kongressi syytti Kansanrintamaa ja Savisaarta siitä, että Kansanrintama oli valmis hyväksymään venäläiselle väestölle niin sanotun O-vaihtoehdon eli antamaan Viron kansalaisuuden automaattisesti.

Varjovalit menestys

Viron Kongressi halusi luoda Virossa kansallisvaltion tukeutuen vuoden 1938 perustuslakiin. Muodollisesti Kongressi hyväksyi jäseneksi ulkovirolaiset myös Neuvostoliiton sisältä, mutta varsinaisesti sen kiinnostuksen kohteena olivat virolaisten pakolaisten jälkeläiset Yhdysvalloissa, Ruotsissa ja Kanadassa. Viron Kongressi järjesti helmikuussa 1990 varjovalit, joita pidettiin myös epävirallisena itsenäisyysäänestyksenä Neuvostoliitosta. Äänestämään rekisteröityi 790 000 virolaista ja yli 60 000 Viron kansalaisuutta tavoittelevaa venäläistä. Vaaleihin osallistui 591 463 äänestäjää, joista 557 163 oli rekisteröityneitä Viron kansalaisia ja 34 345 Viron kansalaisuuden tavoittelijaa. Kongressi valitsi joukostaan 499 edustajaa, joista 38 oli ulkovirolaisia. Vaaleihin osallistui myös Viron kommunistinen puolue ja Kansanrintama, joka myöhemmin teki pesäeron Viron Kongressiin.



Kuvat Heikki Männikko



Edgar Savisaar kirjoitti vuonna 1988 kirjan "Vallankumous jatkuu".



Kuva: Heikki Männikko

EKRE Virossa torjuu "väkevin tunnuksin" maahanmuuton ja monikulttuurisuuden, vaikka näitä muuttajia Virossa tuskin on ainoatakaan. Sitä ei vastusteta, että omat kansalaiset muuttavat halpatyövoimaksi naapurimaihin polkemaan palkkoja ja toisaalta mm. Ukrainasta tuodaan "halpatyövoimaa" omaan maahan. EKRE istuu tänään Viron hallituksessa ja se saa Reformi- ja Isänmaa puolueet näyttämään suvaitsevaisilta.

Savisaaren vaalimökillä oli kansaa, kahvia ja leivoksia 2015

Tuntematon sotilas herättää edelleen keskustelua

Puoli vuotta sitten luin Väinö Linnan "Sotaromaanin". Itsenäisyyspäivänä katsoin Louhimiehen ohjaaman Tuntemattoman sotilaan TV:stä. Silloin syntyi ajatus vertailla kirjaa itse elokuvaan. Vertailuni koskettaa nimenomaan elokuvaversiota. Muutamat elokuvan poistot ovat erikoisia, koska ne ovat varsin tunnettuja kohtauksia aikaisemmista elokuvaversioista. Sellainen oli mm. Petroskoihin saavuttaessa Hietasen pitämä puhe, joka Louhimieheltä puuttuu. Yksi ongelma elokuvassa on, että Linnan Sotaromaanissa "kertoja-äänellä" on hyvin huomattava osa taustojen selvittäjänä. "Kertoja-äänellä" puuttuminen merkitsee, että puolet kirjasta jää kertomatta. Ymmärrettävää tietenkin on, että sen lisääminen elokuvaan on teknisesti vaikeaa. Lisäksi elokuvan pituus pakottaa ohjaajan valitsemaan kirjasta kohtaukset, koska kaikkea ei voi sisällyttää noin 3 tuntiin.

Alun tapahtumia

Paloukkaan kokonaisuudesta on useampikin kirjaan sisältyvä tärkeä kohta poistettu, kuten komppanian komentajan Kaarnan ja Korsumäen välinen sotastrateginen ja poliittinen keskustelu sekä Mäkilän kiiras-tuli varusvarastolla, jokaisen vaatiessa komentajan luvalla uusia varusteita.

Lehdon ammuttua sotavangin, on helppo esittää Hietasen suuttuminen kyseistä tekoa kohtaan, mutta Koskelan närkästymistä ei ole elokuvassa onnistuttu esittämään yhtä kärkevästi kuin kirjassa.

Elokuvan kohtauksessa, jossa Lehto kaatuu, Riitaoja vain pakenee ja kuolee. Kirjassa Riitaoja itseasiassa palaa takaisin Rahikaisen ja Vanhalan jo myöskin paettua ja Lehdon hamutessa kivääriään. Lehdon itsemurhalaukauksesta alkanut vastustajan tulitus pelästyttyä Riitaojan pakenemaan uudestaan, jonka yhteydessä hän sitten kaatuu.

Joukkosidontateltalla

Elokuvassa joukkosidontateltan kohtaus esitetään kuin kiusallisena ja nopeasti ohitettavana, jossa mieluummin näytetään lottaa kuin itse ongelmaa. Ohitus on toteutettu ovelasti yhdistämällä se Kariluodon "isämeidän" kohtaukseen. Kirjassa taas kohtaus toimii kenttäpappin kiirastulena. Eerolan ollessa lähellä loppua, ehdottaa lääkäri papille, että hän suorittaisi Eerolalle "viimeisen voitelun". Saatettuaan Eerolan rajan toiselle puolelle, alkaa toisen puolen sängystä kuulua nyyhkytystä, jota pappi päättää mennä lohduttamaan. Kolmannelta sängyltä alkaakin kulua jeesustelua, jolloin pappi olettaa siinä sängyssä olijan tarvitsevan hengellistä apua ja kiiruhtaa sinne. Papin helvetti repeää, kun jeesustelija osoittautuu morfinihumalan sekoittamaksi haavoittuneeksi, joka alkaa karjumaan se-

kavia. Edellä mainitulla sängyllä aletaan hermostumaan ja huutamaan. Lääkäri ilmestyy pelastamaan tilanteen eikä papilla ole muuta mahdollisuutta kuin vetäytyä teltasta. Ei auttanut pappia sen enempää jeesukset kuin isämeidäkään...

Rokan rankaisuyritys, kapina- ja teloitus-kohtaus

Kirjassa tämän voi nähdä kokonaisuutena, joka alkaa pikkusieluisen upseerin nokitusyrityksenä Rokkaa kohtaan, kehittyä täysmittaiseksi kapinaksi ja "päättyy" teloituskoh-taukseen, jossa pateettiseen loppulausahdukseen verhoetaan sotilaille ladottu uhkaus. Tämä on siitä mielenkiintoinen, että teloituskohtaus kummitelee kirjan myöhemmissä kohtauksissa, mutta myös Linnan myöhemmissä arvioissa jermuilkulttuurin syntymisessä. Toinen kertoja-äänelle jäävä arvio tappion syistä liittyy suomalaisen propagandan falskiuteen, mikä mielenkiintoisella tavalla heijastuu WSOY:n sensuuri-viranomaisen innokkaalla saksimis-halulla.

Lisäksi Linna muistuttaa kapina-kohtauksessa Lahtisen epäonnistumisen kautta siitä, että suomalaisen sotilaan kapinointi ei ole luonteeltaan poliittista, vaan pyörii oman navan ympärillä.

Elokuvassa tässä esiintyy kaksi heikkoutta. Ensinnäkin "kapinointi" esitetään vain Koskelan jaoks kohdalla. Tuolloin jää näytämättä sekä se, että koko komppania oli kapinajalalla, mutta myös se, kuinka komppanian kapina murtui Koskelan saadessa jaoksensa lähtemään liikkeelle. Toisena on teloituskohtaus. Kirjassa pataljoonalle luetaan tiedote jo heidän tietämästään teloituksesta, ennen heidän lähettämistä vastaiskuun. Tuossa yhteydessä kertoja-ääni alleviivaa sitä, etteivät miehet voineet nähdä kyseistä teatterillista näytöstä muuna kuin itseään kohtaan uhkailuna ja samal-

la halveerauksena heidän edellisen kesän saavutuksiaan kohtaan. Elo-kuvassa teloitus ja sotilaille asiasta kertomis-kohtaukset esitetään yhdistettynä, niin että Linnan tarkoitus tulee hyvin vesitettyä.

"Kun isot miehet vetelee tämmöistä perkeleen kelkkaa pitkän mettiä edestakaisin..." Tässä kohtauksessa itseasiassa Lahtinen pitää pidemmänkin monologin, joka oli sen verran raju, että WSOY katsoi paremmaksi saksia sen valtaosin pois. Olisi luultu Louhimiehen esittävän sen alkuperäisessä raivossaan, mutta kuinkas sitten kävikään...

"Poeka"

Elokuvassa Hitlerin visiitti Mannerheimin syntäreille rajoitetaan uutisfilmiin. WSOY oli saksinut kohdan, jossa Linna kettui viimeisen päälle Aatun visiitille sekä hiukan "vanhale umpikierolle maailmankansalaiselle". Vaan kummankohan kettuilun takia WSOY kyseisen kohdan poisti?

Kännäyskohtauksessa kertoja esiintyy sosiopoliittisena kommentaattorina esitellen Koskelan taustaa. Kun kertoja jää pois elokuvassa, niin asiaa tuntemattoman katsojan on vaikea ymmärtää, miksi mies liikuttui niin pahasti punakaartin marssista "pieni Suomen kansa", että hetkeä myöhemmin piti mennä haastamaan riitaa komentokorsuun asti.

Koskelan perheen punaista taustaa olisi voinut valottaa Koskelan käydessä lomilla. Kyseisessä kohtauksessa, joka kuuluu Louhimiehen lisäyksiin, näytetään kyllä kahden "erkonsodassa" kaatuneen veljeksen kuvia. Vaan sitä kuinka rovasti oli antanut Koskelalle anteeksi Koskelan isän ilkkurisen teon, että kehtasikin pysyä hengissä vankileirillä vain voidakseen rovestin kiusaksi ja harmiksi sitten lunastaa puolikuolleenä tältä pappilaan kuuluneen torppansa, ei sitten näytetäkään.

"Perkele. Minä vedänkin vaihteen kakkoselle"

Kirjassa Koskelan saavuttua komentokorsuun hän katsoo jokaista upseeria vihan vallassa, mutta yhden hoilaama "Fahne hoch" ohjasi Koskelan raivon kyseiseen upseeriin. Ilman tuota "Fahne hoch"-ia se olisi voinut olla kuka tahansa huoneessa oleva upseeri, jopa Kariluoto, joka olisi lopuksi joutunut nauttimaan Koskelan luuvitosesta. Elokuvassaan

Louhimies sijoittaa suomalaisen laulun Koskelan kilahtamisen edelle. Mikäli tuolla oli tarkoitus alleviivata sitä "Kyllä minä suomea osaan" ja "Ja taitaa olla parasta, että sinäkin pysytlet siinä", niin mielestäni kirjassa Koskelan raivon kanavoituminen "Fahne hoch"-in hoilaajaan onnistuu ilman ylimääräisiä suomalaislauluja paremmin. Valitettavasti juopottelu-kohtauksen loppupuolella oleva Lammion katkera kateuden-ilmaus Koskelan miehistön suosiota kohtaan jää puuttumaan.

Hietalan "anna nyt yks suomalaisen silakka" kohtaus kirjassa sisältää kertoja-äänien kertoman tarinan, jossa paljastuu Hietalan anovaa ääntä tehokkaammin Mäkilän suomalaisen silakan luovuttajan. Nimittäin sen, että Hietala oli aliupseerikoulussa tukkinut muutaman Mäkilää pilkkaavan irvileuan suut.

"Ja suojele noita suomen herroja ettei ne ..."

Kohtaus, jossa Rokkaa yritetään kurittaa uudestaan, on paikkansa ansainnut, mutta Elokuvassa Honkajoen kurinpalautusyritys on valitettavasti supistettu vain kahteen kohtaukseen: hevosenleikkiin ja Honkajoen rukoukseen. Kirjassa Hevosenleikki kohtaus perustuu upseerien yritykseen ojentaa pataljoonan jermuja pitämällä heitä sulkeisissa niin kauan, kunnes suostuvat suorittamaan käskyt oikein. Jäljelle jäivät vain Honkajoki ja Viirilä, jotka kumpikin kieltäytyivät taipumasta. Viirilä onnistuu vieläpä vetämään maton sulkeisia vaitvien upseerien alta, täyttämällä loppupuolella ensin käskyt niin kuin ne pitää tehdä ja juuri kun herrat upseerit luulivat päässeensä Viirilästä niskan päälle, aloitti Viirilä hevosen leikkinsä uudestaan. Lopulta oli upseerien lopetettava vähin äänin kurinpalautusharjoitukset näiden kahden osalta.

Honkajoen rukous on myös paikkansa ansainnut, mutta yhtä voimakas on se Lammion Honka-



joen uusi kurinpalautusyritys, jossa Honkajoki pistää Lammiota halvalla ihan viimeisen päälle. Viimeisessä kohtaa Honkajoki kääntää Suomen sotilaallisen tilanteen pääläelleen ja vieläpä sellaisin sanakääntein, että Lammiokin tajuaa tulevansa halveeratuksi.

"-Menkää ulos. -Kyllä herra kapteeni. Mutta varoittaisin erästä toisesta tekijästä. Mielestäni pahin uhka on tuo keltainen vaara. -Ulos! Ulos! -Kuten käskette, herra kapteeni."

Honkajoen kääntäessä todellisen sotilaallisen tilanteen ylösalaisin, muistuttaa tuo siitä samanlaisesta tapahtumasta, jossa Aladär Paasosen pidettyä Stalingradin taistelun jälkeen realistista tilannekatsausta eduskunnan poliitikoille, piti pitää toinen tilannekatsaus, jossa loppua jouduttiin muuttamaan muutamien aikaisemmasta pahasti närkästyneen politiikon leppyyttämiseksi. Siinä missä mannerheikki oli pakotettu kyseiseen temppuun, niin Honkajoki teki omansa pirtuut-taan.

Todettakoon myös, että elokuvassa Rokan kurinpalauttamisyrityso-sasta on siististi leikattu pois Rokan murjaisu siitä, että sota tullaan häviämään ja pataljoonan komentajan Sarastien vastatoteamus siitä, kuinka merkkejä kyseisen näkemyksen toteutumisesta ei olisi.

Ville Rahikainen
äiteelle

Laaja valikoima käytettyä marxilaista ym. kirjallisuutta, mm.

Afanasjev: Filosofian alkeet. Kl Edistys 1976. Kunto hyvä.
Afanasjev: Tieteellisen kommunismin perusteet. Kl Edistys 1975.
M.T.Iovtšuk, T.I.Oizerman, I.J.Štšipanov: Filosofian historia, 2 osaa, Progress 1982
Iljenkov: Dialektinen logiikka. Esseitä historian ja teorian alalta. Kl Progress 1984.
Kopnin: Dialektiikka, logiikka, tiede. Kl Edistys 1975.
Oizerman: Filosofian pääsuuntauksukset. Kl Edistys 1977.
Septulin: Dialektiikan kategoriat ja lait. Kl Edistys 1977.
Stepin: Tieteellisen teorian muodostus. Kl Progress 1983.
Trapeznikov: Historian jyrkkiä käänteitä. Kl Edistys 1975.
Marxilaisen filosofian perusteet. Kl Progress 1960-luku.
Marxilais-leniniläisen filoso-

fian perusteet. Kl Progress 1980
Marxismin-leninismen perusteet. Karjalan ASNT:n KL 1960.
J.V.Stalin: Leninismin kysymyksiä. Karjalais-Suomalaisen SNT:n kustannusliike
F.E. Sillanpää: Kootut teokset
Juhani Aho: Kootut teokset
Selma Lagerlöf: Kootut teokset

Postitse toimitettaessa hintoihin lisätään postikulut. Kirjat voi noutaa myös marxilaisen opintopiirin kokouksista, Loimaalta tai Espoosta. Paljon muutakin kirjallisuutta, kysy.

Tilaukset:

Postitse: Juha Kieksi, Kytömaantie 174, 32200 Loimaa,
Sähköpostilla: juha.kieksi@sau-nalahti.fi
Tekstiviestillä: 045 671 3408

Kansan äänen järjestöille on kertynyt suuri määrä erilaista marxilaista ja muuta kirjallisuutta. Ohessa joukko esimerkkejä varastomme valikoimista. Laajempi luettelo löytyy mm. Kommunistien liiton kotisivun kautta os. www.kommunistienliitto.com. Etusivulla valitaan Diva-kirjakauppa. Kirjallisuutta löytyy vielä enemmänkin. Kannattaa kysyä.

Poliittisen kirjallisuuden ohella löytyy suomalaista ja ulkomaista kaunokirjallisuutta, dekkareita, tieteellistä ja historiallista kirjallisuutta.

Onko rahaa vai eikö ole?

Kansalaiset esittävät aiheellisen kysymyksen ja odottavat vastausta. Järkyttävän akuutti rahapula on työnantajilla, kunnilla ja valtiolla. Ei puhuttakaan palkankorotuksista eikä eläkeiden ja sosiaalietuuksien korottamisesta. Tuo työnantajien valituskuoro on esiintynyt vuosikymmeniä. Olin työelämässä 42 vuotta ja koskaan ei työnantajan rahanpuute hellittänyt.

Kuitenkin palkkoja pikkuhiljaa vaan korotettiin ja saatiin paperialalle aivan kohtuulliset palkat, jopa jonkun mielestä liiankin hyvät, koska kateuden kyy esiintyy joskus mielipidepalstoilla. Ammatti-liiton tehtävänä on jäsentensä etujen ajaminen ja Paperiliitolta se on onnistunut hyvin. Palkkojen ja sosiaalietuuksien korottamiseen löytyy rahaa, kunhan lopetetaan eurojen haaskaaminen tyhmiin ja tuottamattomiin kohteisiin. Suomalaisella aiotaan hankkia uusia hyökäysaseita miljardeilla euroilla. Aseilla ei saavuteta turvallisuutta,

mutta lisätään turvattomuutta. Pitää muistaa uuden aseiden jälkeen suunnitella heti uuden aseiden tuhoava väline.

Pitäisi kertoa mistä ja miltä kansanryhmältä aseisiin menevät rahat otetaan- jostain tarpeellistestahan ne ovat poissa. Koska vain Yhdysvallat ja Nato tarvitsevat Suomeen uusia aseita heidän kuuluisi ne myös maksaa, tämä olisi minun mielestäni oikeudenmukaista. Pitäisi kotiuttaa myös Irakis-sa, Malissa ja Afganistanissa olevat suomalaissotilaat. He ovat uuden ajan "panttipataljoona."

Haluaisin keskustelun alle, onko järkevää olla Yhdysvaltojen ystävä, hinta ei vastaa hyötyä. Ostetut ystävät eivät tiukan paikan tullen osoittautu luotetuiksi. Maailmalla ei tällä hetkellä arvosteta Yhdysvaltoja ja Israelia eikä kyseisten vaarallisimpien valtioiden myötäiliöitä.

Reino Velling,
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Historiallisen materialismin perusteista (3/1)

Kansan äänen numerossa 5/19 aloitimme historialliseen materialismiin liittyvän artikkelisarjan, joka tulee muodostamaan pohjan lukikirjaseksi historiallisen materialismin perusteiden opiskeluun. Ensimmäisessä osassa käsitelimme kysymystä ”Mitä on historiallinen materialismi ja mikä on sen tutkimuskohde. Kahdessa seuraavassa numerossa (6-7/19) käsitelimme yhteiskuntataloudellisen muodos-
tuman käsitettä. Totesimme KÄ 5/19 ingressissä työväenliikkeen ha-
jaannuksen yhden perussyyn olevan, että meiltä puuttuu tänään yh-
tenäinen suuntaa luova tieteellinen maailmankatsomus. Marxilai-
suutta ei ole päivitetty vastaamaan tieteen uusia saavutuksia. Sa-
man asian sanoimme myös KÄ:n numerossa 3/18 artikkelissa ”On
palattava Marxiin ja Leniniin (3)”. Siinä torjuimme myös väitteet, et-
tä materialistinen historiankäsitys olisi marxilaisuudelle vieras nä-
kökanta. Tarvitsemme aikaamme soveltuvan dialektisen- ja histori-
allisen materialismin opintoaineiston. Tässä ja seuraavassa KÄ:n nu-
merossa käsittelemme yhteiskunnan perustan ja päälysrakenteen
vuorovaikutusta. Sivuaamme myös merkittävällä tavalla historialli-
sen materialismin tieteellisyyden kysymystä.

3. Yhteiskunnan taloudellinen perusta ja pää- lysrakenne sekä niiden vuorovaikutus

3.1. Perustan ja päälysrakenteen käsite. Perustan määräävä osuus päälysrakenteeseen nähden.

Jokainen yhteiskuntataloudellinen muodostuma eroaa laadullises-
ti muista muodostelmista. Kullekin yhteiskuntataloudelliselle muodos-
telmalle ovat tyypillisiä tietyt laiset yhteiskunnalliset suhteet. Yhteis-
kunnalliset suhteet ovat vuorovai-
kutuksen laji, joita esiintyy vain yhteiskunnissa. Ne syntyvät ihmisen
sosiaalisen toiminnan myötä mm. tuotannossa, politiikassa ja henki-
sessä elämässä.

Yhteiskunnallisten suhteiden lajeja on useita, joista mainit-
takoon taloudelliset, poliittiset, oi-
keudelliset, sosiaaliset, organisaatoriset, moraaliset. Yhteis-
kunnallisissa suhteissa on olennais-
ta erottaa ensisijaiset ja toissijaiset suhteet yhteiskunnallisten suhteiden lainomaisuuksien tunnistami-
seksi.

**Marxismen vastustajat samais-
tavat** marxilaisen yhteiskuntatie-
teen lainalaisuudet luonnonlakei-
hin, mikä on ehdottomasti väärin. Historia ei ole persoonaton proses-
si, vaan siinä on suuri merkitys kan-
sanjoukkojen tajunnalla ja tahdolla. Marxilainen yhteiskunnallisen edis-
tyksen teoria ei kiistä huomattavien henkilöiden roolia historiassa, mut-
ta se hylkää yritykset korvata maail-
manhistoriallisen prosessin objektiiviset lait yksittäisten henkilöiden ta-
junnalla, tahdolla, tavoitteilla tai in-
tohimolla. Todellisuudessa objektiivisesti kypsyneet suuret historialli-
set muutokset kaipaavat ja synny-
tävät välttämättä poliittisia puolueita, ideologeja ja johtajia eikä päin-
vastoin.

Kaikki yhteiskunnalliset suhteet voidaan jakaa materiaalsiin (perusta) ja ideologisiin (päälysrakenne) suhteisiin. Ideologiset suhteet muodostavat materiaalistien suhteiden päälysrakenteen.

3.2. Perustan ja päälysrakenteen käsitteiden muo- toutuminen työväenluokan maailmankatsomuksessa

Marx ja Engels suorittivat elämän-
työnsä työväenluokan tieteellisen maailmankatsomuksen kehittelyn ja tutkimuksen parissa. Esimerkiksi lisäarvoteorian selvittämiseen kului Marxilta 15 vuotta. Myös yhteiskun-
nan perustan ja päälysrakenteen käsitteiden selvittämiseen Marxilta ja Engelsiltä kului myös n. 15 vuotta.

Teoksessaan Saksalainen ideologia (1845-1846) sen ensim-
mäisessä luvussa ”Feuerbach: ma-
terialistisen ja idealistisen katan-

tokannan vastakkaisuus” (Marx-Engels: Valitut teokset 3 osaa, osa 1, Edistys 1973) kritiikkinä Hegeliä ja Feuerbachia vastaan, Marx ja Engels määrittivät jo yhteiskuntaluokkien ja luokkataistelun merkityksen historiassa, mutta eivät puhuneet perustasta ja päälysrakenteesta. Siinä kuitenkin todettiin (sivu 18): ”Ihmisen aivoissa syntyvät utukuvatkin ovat heidän aineellisen, kokeellisesti todettavan ja aineellisista edelly-
tyksistä riippuvaisen elämisprosessin väistämättömiä härmistyksiä, sublimaatioita.”

Tässä Marx ja Engels vielä olettavat, että ihmisen tietoisuus syntyy suoraan materiaalisesta todellisuudesta ilman mitään päälysrakennetta ja siinä vaikuttavien aatteiden dialektista kehitystä. Sitten ”Kommunistisessa manifestissa” to-
detaan: ”Mutta alkää kiistellä kanssamme, kun mittaatte porvarillisen omistuksen poistamista porvarillisten vapaus-, sivistys-, ja oikeus- ym. käsitteiden mukaisesti. Aatteennekin ovat porvarillisten tuotanto- ja omistussuhteiden tuotteita, samoin kuin oikeutenne on vain laiksi korotettu luokkanne tahto, jonka sisältö riippuu luokkanne aineellisista elämänehdosta.” (Valitut, osa 1, sivu 107). Tässä Marx ja Engels jo olet-
tavat porvarilliset sivistys-, oikeus- ym. käsitteet jo päälysrakenteeseen kuuluviksi, vaikka eivät vielä itse termiä ole määritelleetkään.

Ensimmäisen kerran Marx puhuu perustasta ja päälysrakenteesta teoksessaan Louis Bonaparten Brumairekuun kahdeksastoista vuodenvaihteessa 1851-1852. Hän toteaa: ”Eri omistusmuotojen, yhteiskunnallisten olemassaolon ehtojen perustalta nousee kokonainen päälysrakennelma erilaisia ja omalaatuisia tunteita, kuvitelmia, ajattelutapoja ja elämäntietämystä. Koko luokka luo ja muovaa ne aineellisten ehtojen ja vastaavien yhteiskunnallisten suhteiden pohjalta. Yksilö, joka saa ne perinteiden ja kasvatuksen kautta, saattaa kuvitella, että juuri ne muodostavat hänen toimintansa varsinaiset vaikuttimet ja lähtökohdan.” (Valitut, osa I sivu 381). Tässäkään Marx ei varsinaisesti määrittele perustaa ja päälysrakennetta, vaikka hän ilmaisee asiat niiden lopullisiksi muodostuvilla oikeilla termeillä.

Perustan ja päälysrakenteen lopullisen määrittelyn Marx kirjoittaa vuonna 1859 esipuheessaan kirjaansa Kansantaloustieteen arvostelua seuraavasti: ”Elämänsä yhteiskunnallisessa tuotannossa ihmiset astuvat tiettyihin, välttämättömiin, heidän tahdostaan riippumattomiin suhteisiin, tuotantosuh-

tiin, jotka vastaavat heidän aineellisten tuotantovoimiensa määrättyä kehitystasetta. Näiden tuotantosuh-
teiden kokonaisuus muodostaa yhteiskunnan taloudellisen rakenteen, reaalisen perustan, jolle juridinen ja poliittinen päälysrakenne kohoaa ja jota yhteiskunnallisen tajunnan tietynlaiset muodot vastaavat. Yhteiskunnan aineelliset tuotantovoimat joutuvat kehityksensä tietyllä asteella ristiriitaan olemassa olevien tuotantosuh-
teiden kanssa tai, mikä on vain asian juridinen ilmaisu, omistussuhteiden kanssa, joiden puitteissa ne ovat siihen saakka kehittyneet. Tuotantovoimien kehittämismuodoista nämä suhteet muuttuvat niiden kahleiksi. Silloin alkaa yhteiskunnallisen vallankumouksen aika-
kausi. Taloudellisen perustan muuttuessa mullistuu joko hitaammin tai nopeammin koko suunnaton päälysrakenne.” (Valitut, osa I sivu 445)

3.3. Tuotantosuh- teiden kokonaisuus muodostaa yhteiskunnan taloudellisen rakenteen eli perustan

Yhteiskunnan perusta kattaa kaikki ihmisten väliset taloudelliset suhteet, jotka muodostuvat aineellisen tuotannon ja heidän elämänsä uusia-
sintamisen prosessin. Niihin kuuluvat tuotantovälineiden omistussuhteet, eri sosiaalisten ryhmien, luokkien väliset taloudelliset suhteet ja tuotantovälineiden omistussuhteista johtuvat jaon ja vaihdon muodot. Ihmisten väliset tuotannolliset suhteet ovat olemassa objektiivisesti ihmisten tajunnasta ja tahdosta riippumatta. Ne muuttuvat tuotantovoimien kehityksen vaikutuksesta.

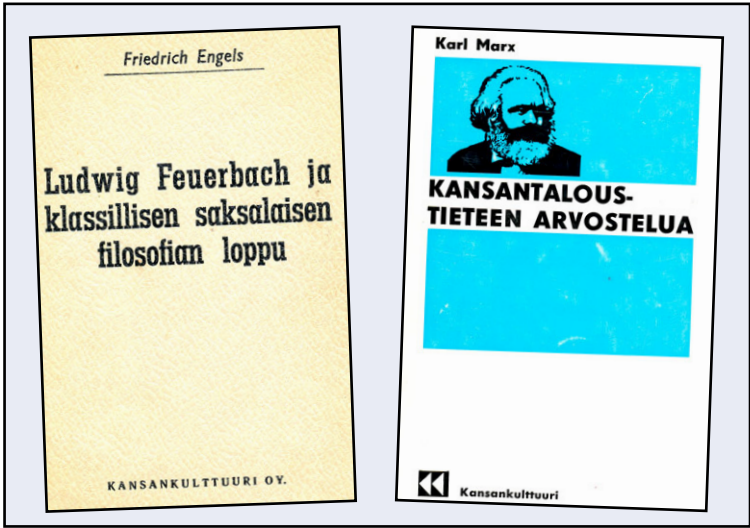
Materiaalistien yhteiskuntasuhteiden käsite on laajempi kuin taloudellisten suhteiden käsite, sillä sisällään myös ihmisten suhteet luontoon, perhesuhteet jne. Yhteistä materiaalistille suhteille on, että ne muotoutuvat läpäisemättä etukäteen ihmisen tietoisuutta ja ne ovat ensisijaisia kaikkiin muihin yhteiskunnallisiin suhteisiin verrattuna.

Esimerkkinä materiaalisesta suhteesta mainittakoon arvo. Arvo on yhtä objektiivinen ja materiaalin kuin käyttöarvokin. Samanaikaisesti arvo ei ole aistimellisesti havaittavissa. Arvo on objektiivinen, materiaallinen tavarantuottajien välinen suhde. Materiaalisuus sosiaalisessa mielessä ei ole samaistettavissa täysin esineellisen materiaalisuuden kanssa.

**Yhteiskunnan taloudellisen rakenteen eli perustan muodostavaan tuotantosuh-
teiden kokonaisuuteen kuuluu omistuksien muodot, niistä seuraavat ihmisten keskinäiset suhteet tuotantoprosessissa ja hyödykkeiden jaon muodot.** Perusta ei voi syntyä ennen kuin aineelliset edellytykset täyttyvät ts. tuotantovoimat ovat kehittyneet riittäväälle tasolle. Perusta mahdollistaa tuotannon järjestämisen ja aineellisten hyödykkeiden jaon. Perusta muodostaa myös pohjan päälysrakenteelle, johon kuuluvat yhteiskunnan oikeudelliset, filosofiset, eettiset, taiteelliset ja uskonnolliset katsomukset.

3.4. Perusta muodostaa pohjan päälysrakenteelle

Perustassa kuvastuu se tuotantotavan puoli, joka määrää välittömästi yhteiskunnan olemuksen, sen aatteet ja instituutiot. Ideologiset suhteet ilmaantuvat läpäistyään en-



Kritiikkinä Feuerbachia ja Hegeliä vastaan Marx ja Engels alkoivat kirjoittaa 1845-1846 teosta ”Saksalainen ideologia”. Sen ensimmäisessä luvussa ”Feuerbach. materalistisen ja idealistisen kasantokannan vastakkaisuus (Valitut 3 osaa, osa 1, sivu 10) Marx ja Engels jo sivusivat kysymystä perustasta ja päälysrakenteesta. Eniten he tässä teoksessa kuitenkin puolustivat materialistista historiankäsitystä. Tätä teosta ei silloin julkaistu ja aiheeseen Engels pääsi vasta 40 vuotta myöhemmin palaamaan kirjoituksessaan ”Ludwin Feuerbach ja klassillisen saksalaisen filosofian loppu”. Mutta jo 15 vuotta ”Saksalaisen ideologian” jälkeen teoksensa ”Kansantaloustieteen arvostelua” esipuheessa Marx määriteli aika selkeästi käsitteet ”Perusta ja päälysrakenne”

sin yhteiskunnallisen tietoisuuden. Päälysrakenteeseen kuuluu kolmenlaisia ilmiöitä: (1) yhteiskunnalliset ideat eli aatteet, mielialat, sosiaaliset tunteet ts. ideologia ja yhteiskunnallinen mentaliteetti, (2) erilaiset järjestöt ja virastot ts. valtio, oikeuslaitos ja kirkko, (3) päälysrakenteelliset ideologiset suhteet.

Päälysrakenteen osat ovat eri tavoin yhteydessä perustaan ja toisiinsa sekä jatkuvassa vuorovaikutuksessa. Jotkut päälysrakenteen osat, kuten valtio, oikeus ja ideologia ovat suorassa yhteydessä yhteiskunnan taloudelliseen järjestelmään, kun taas filosofia, uskonto, moraali ja taide ovat etäämmällä perustasta ja liittyvät siihen väli-
teyden kautta. Kaikki päälysrakenteen osat ovat kuitenkin yhteiskunnan taloudellisen rakenteen heijastumaa ja muuttuvat sen määräävästä vaikutuksesta.

Idealistit ja pääomapiirit kiistävät taloudellisen perustan ensisijaisuuden. Idealistinen sosiologia pitää aatteita, tajuntaa ja yhteiskunnallista elämää ensisijaisena ja taloudellista elämää henkisen ja poliittisen elämän johdannaisena. Eklektisesti ajattelevat sosiologit pitävät taloutta, politiikkaa ja ideologiaa itsenäisinä niin, että ne ovat tasavertaisessa vuorovaikutuksessa ilman, että mikään näistä oli määräävä.

3.5. Esimerkkejä päälysrakenteen muodoista

3.5.1 Poliittinen päälysrakenne:

Yhteiskunnan eri luokkien ja niiden poliittisten puolueiden suhteet valtiovaltaan toisaalta hallitsevan luokan välineenä ja toisaalta sorrettujen luokkien puolustajana ovat poliittisia suhteita. Poliittinen järjestelmä on näiden suhteiden kokonaisuus ts. talousjärjestelmästä johdettu yhteiskunnan poliittinen päälysrakenne.

3.5.2. Juridinen päälysrakenne

Kussakin yhteiskunnassa vallitseva oikeus lujittaa omistussuhteita, jotka ovat talousjärjestelmän perusta ja joille pohjautuu valtion perustuslaki. Tätä kutsutaan juridiseksi päälysrakenteeksi. Oikeuslaitos ja poliittinen valta ovat luonteeltaan histo-

rialisia. Ne eivät ole aina olleet olemassa eivätkä ne tule aina olemaan olemassa.

Valtio-oikeus ja omistusoikeus varmistavat luokkien taloudellisen ja poliittisen herruuden säätämällä yhteiskunnan lait ja oikeuskäsit-
sen. Oikeus on hallitsevien luokkien tahto, jolle on annettu lain muoto. Esimerkiksi perintöoikeuden avulla valtio on eri maissa attanut maaomaisuuksien keskittymistä suuromistajien käsiin (Saksa, Englanti) tai pyrkinyt säilyttämään pienomistuksen (Ranska vuoden 1789 vallankumouksen jälkeen).

3.5.3. Uskonto

Uskonto on merkittävä päälysrakenteen ilmiö. Alkuyhteisössä luonnosta hankittu kokemusperäinen tieto ympäröivästä maailmasta täydentyi myyteillä ja uskomuksilla. Tähän uskonnollis-mytologiseen maailmankatsomukseen kiinnittyi alkuyhteisössä työhön, elämiseen, kulttuuriin ym. perittyä kumuloitunutta tietoa ja toiminta-ohjeita. Tähän maailmankatsomukseen rakentui alku-yhteisön päälysrakenne. Yhteiskunnan jakaannuttua luokkiin, omistajiin ja omistamattomiin, alkoi alku-yhteisön maailmankatsomus hajota. Siitä erottautui uskonto itsenäiseksi instituutioksi, jonka funktioksi muodostui puolustaa hallitsevan yhteiskuntaluokan asemaa. Uskonnota tuli hallitsevan luokan vallan välikappale, jonka avulla alistettuja luokkia pidettiin kurissa ja henkisesti orjuutettuina. Yleismaailmalliset uskonnot (kristinusko, islam, hindulaisuus, buddhalaisuus) korvasivat alkuyhteisöllisen maailmankatsomuksen.

Uskontoinstituution muotoutumiseen liittyi kiinteästi talous. Esimerkiksi Egyptissä ”pakko laskea ennakolta Niilin tulvan ajat synnytti egyptiläisen tähtitieteen ja sen mukana pappiskastin maanviljelyksen johtajana” Marx kirjoittaa. [Marx, Pääoma Osa I s.460]. Germaani-
en vyöryessä entiseen Rooman valtakuntaan vastassa oli kirkko valtio-
ta koossa pitävänä voimana. Kirkko opetti germaaneille kehittyneempiä maanviljelymuotoja ja luostarit pysyivät keskiajalle saakka maanviljelyksen mallilaitoksina.

KOMMUNISMI TULEE – MUTTA KOSKA?

Yleinen käsitys näyttää olevan, että kommunismi on jossain näköpiirissä olevassa lähitulevaisuudessa. Syy siihen lienee, että jokainen tuntee sanan kommunismi. Onhan se esiintynyt politiikassa jo lähes kaksisataa vuotta. Se tavataan sekä poliittisessa- että kauno-kirjallisuudessa. Ennen kaikkea se ilmenee arjessa, kommunististen puolueiden nimissä. Siitä syntyy spontaanisti ajatus, että kommunistiset puolueet rakentavat kommunismia, mutta ei se niin ole.

Kommunistiset puolueet ottivat nimensä Karl Marxin ja Friedrich Engelsin julkaisusta ”Kommunistisen puolueen manifesti”. He tiesivät, että matka kapitalistisesta (rahavallan) diktatuurista proletariaatin (kansavallan) diktatuuriin on pitkä. Ne ovat ihmiskunnan kehityksen ajanjaksoja. Ne muuttuvat hitaasti. Kommunistiset puolueet ovat pelkällä olemassaolollaan pitäneet kommunismia konkreettisena käytännön tavoitteena. Sellaisena voi olla kuitenkin vain sosialismi. Marx ja Engels sen määrittelivät havaittuaan, että jokainen aikakausi muuttuu lainmukaisesti uudeksi, kun tuotanto-suhteet ovat muuttuneet tuotanto-voimien kehityksen jarruiksi.

Kapitalismi ajautuu umpikujaan

Kapitalistinen yhteiskunta on tuotantojärjestelmä, joka perustuu yksityiseen pääomien omistukseen ja omistamattomien palkkatyöhön. Sen lakkauttaminen merkitsee jälleen yhden aikakauden päättymistä. Tuotantopääomien yksityisen omistuksen lakkauttamiseen loppuu työn arvon jako palkkaan ja liisarvoon, kun koko työn arvo jää työntekijöille. Siitä he pitävät itsellään osan, jolla tulee hyvin toimeen.

Esimerkiksi Suomessa vuonna (2018) kokonaistuotanto jakaantui siten, että tavaravarastojen korvaamiseen käytettiin 41 %, palkkoihin 10 %, julkiselle taloudelle 23 % ja kapitalistien lisäarvoon 26 %. Tuotantopääomien yksityisen omis-

tuksen lakkauttamisen jälkeen lisäarvon osuus jäisi koko väestön tarpeisiin. Sosialistisen talousjärjestelmän perustana on tuotantopääomien yhteisomistus. Sen toiminta rakentuu periaatteelle; ”jokainen kykijensä mukaan, jokaiselle työssä mukaan”. Kuinka se aikanaan järjestetään, sen päättävät ne sukupolvet, jotka lopettavat kehityksen jarruksi muodostuneen kapitalistisen järjestelmän.

Maailmalajaajuinen kapitalismi on ajautumassa umpikujaan, josta ei ole ulospääsyä. Työtunnit vähenevät ja työttömyys lisääntyy. Kaikkialla myös niin sanottu suhteellinen liikaväestö kasvaa. Se on väestön osa, jonka ajoittainenkin työllistäminen näyttää ylivoimaiselta. Kapitalistien käytössä on kuitenkin suunnattoman suuret kaikkialle ulottuvat mielipiteiden muokkaus- ja väkivaltakoneistot. Niiden osaava väki tekee kaiken mahdollisen, että aikansa elänyt järjestelmä säilyisi.

Ajanoloon se ei kuitenkaan riitä. Palkkatyöläiset ja laajemminkin kansat vaativat muutosta. Paine kasvaa ja johtaa joko spontaanisti tai järjestäytyneesti pääomien yksityisomistuksen lakkauttamiseen. Kapitalismin aikakausi päättyy ja alkaa sosialismin aikakausi. Se alkaa jostain suurvalloista ja leviää nopeasti kunnes maailmantalous on muuttunut sosialistiseksi. Se on vääjäämättöä, sillä ihmiskunnan kehitys on tähänkin saakka tapahtunut lainmukaisesti.

Aikakaudet vaihtuvat

tuotannon kasvun mukana

Saksalaisen Friedrich Engelsin ja amerikkalaisen Lewis H. Morganin mukaan kehitys on kulkenut siten, että alkuyhteisön elinkaari eli metsäläis- ja raakalaishaudaus (matriarkaalinainen ja patriarkaalinainen) oli pisin. Sen loppupuolella vähin erin kehittyivät perheet ja suvut saivat vahvan alun. Alkuyhteisön aikana ei ollut yksityistä omistusta. Kaikki toiminta perustui yhteistoimintaan, jolla hankitut elintarvikkeet jaettiin tarpeiden mukaan. Tuon ajan loppupuolella ihmiset oppivat tuottamaan elintarvikkeita yli yksilöllisen tarpeensa. Siitä alkoi siirtyminen konnaan uuteen eli sivistyskauteen.

Sivistyskauden alussa vähin erin kehittyi orjanomistus ja siihen perustuva tuotantotapa. Se vapautti pienen osan ihmisistä ruumiillisesta työstä, kun yhtä vapaata miestä kohden oli 20 orjaa. Vapaille miehille jäi aikaa pohdiskeluun, joka kehittyi jopa syvälliseenkin ajatteluun. Vapaiden miesten ja heidän sukujensa omaisuuden ja etujensa turvaksi syntyivät myös valtiot. Tuo ajanjakso kesti tuhansia vuosia. Kuvaavaa on, että Spartacus-kapina oli noin 70-luvulla ennen uuden ajanlaskun alkua. Se enteili orjanomistuskauden loppua, mutta se siirtyi uuden ajan puolelle. Sukujen kasvaessa niistä irtaantui ja erikoistui monia käsityöläisten ammatteja. Niiden kasvaessa orjanomistus muuttui kehityksen esteeksi. Lopulta uuden ajanlaskun alettua syntyi valtioiden sisälle läänityslaitos, jossa orjanomistajat muuttuivat läänien maaruhtinaiksi ja orjat vuokratilajilijöiksi. Alkoi feodalismin kausi.

Feodalismin sisällä käsityöläisamatit muuttuivat nopeasti. Koko ajan kehitettiin uusia työmenetelmiä. Uusien keksintöjen myötä syntyi teollisuuden ituja, jot-



Kai Kontturi

ka jatkoivat kasvua. Niinpä maaorjuus muuttui kehityksen esteeksi, kun teollistuva tuotanto tarvitsi palkkatyöläisiä. Karkeasti arvioiden kapitalismi syntyi noin 400–500 vuotta sitten. Nyt näyttää siltä, että sen aika on loppuillaan. Siitä on työttömyyksiineen ja sotineen tullut yhteiskunnallisen kehityksen jarru.

Raakalaishaudaus poiketen koko tähänastinen sivistyksen kausi on perustunut tuotannon yksityisomistukseen. Siksi siirtyminen talousjärjestelmästä toiseen on merkinnyt vain omistuksen laadullisia muutoksia. Ne ovat aina merkinneet omistajien omistamattomiin kohdistamaa riistoa. Marx ja Engels ovatkin todenneet, että ihmiskunnan sivistyskauden koko tähänastinen historia on luokkataistelujen historiaa.

Kapitalismia seuraa sosialismi, kun yksityinen finanssi- ja tuotantopääoma lakkautetaan. Kuinka siirtymä tapahtuu, riippuu pääomien omistajista. On luultavaa, että he eivät suosiolla luovu omistuksistaan eivätkä sen suomasta yhteiskunnallisesta vallasta. Siksi he käyttävät asemansa turvaamiseen poliisia, armeijaa ja koko väkivaltakoneistoa.

Spontaanisti tai järjestäytyneet muutokset

Pääomien yksityisomistuksen lakkauttaminen tapahtuu luonnonvoimaisesti, kun tulevaisuuden näköalat ovat tyystin kadonneet, ihmisten sietokyky loppuu. Siksi yksityisomistuksen lakkauttaminen tapahtuu joko spontaanisti ihmisten tahdosta riippumatta tai järjestäytyneesti ihmisten tietoisesta tahdon ja toiminnan tuloksena. Spontaanisti vaihtoehto merkitsee hurjaa mellakointia ja kapinointia. Yritykset niiden tukahduttamiseksi aiheuttaa valtavaa verenvuodatusta. Toinen

Tällä aukealla keskustellaan marxilaisesta yhteiskuntateoriasta. Historiallisen materialismin osalta kehittämme ja testaamme tulevan opintomateriaalin sisältöä. Kritisoikaa, kommentoikaa ja kirjoittakaa.

vaihtoehto on vähemmän verinen. Kaikki kuitenkin riippuu siitä, kuinka hyvin työläiset ovat tietoisia päämäärästä ja kuinka hyvin he ovat järjestäytyneet.

Kuinka uusi sosialistinen järjestelmä rakennetaan, siitä päättävät ne sukupolvet, jotka toteuttavat pääomien yksityisomistuksen lakkauttamisen. Sen yksityiskohtien ennakoiminen on pelkkää kirpurnylkijöiden sanoilla leikkimistä. Joka tapauksessa sosialismi perii kaiken sen hyödyllisen tiedon ja taidon, jonka ihmiskunta on hankkinut ja oppinut. Kuinka pitkä sosialismin aikakaudesta tulee, sitä ei kukaan tiedä. Voi olla, että sitä seuraavaan kommunistiseen järjestelmään siirrytään vasta, kun kansat eivät enää tiedä, mitä omistus tarkoittaa. Ilmeisesti kommunismissa jokainen osallistuu kykijensä ja halujensa mukaan, mutta saa tarpeidensa mukaan.

Kommunismi on kaukana tulevaisuudessa, mutta sosialismi, finanssi- ja tuotantopääoman yksityisomistuksen lakkauttaminen on joka päivä ajankohtaisempi. Kapitalismi ajaa itseään tietämättään yhä ahtaampaan umpikujaan, josta sillä ei ole ulospääsyä. Uusi aikakausi, sosialismi, lähenee pitkin askelin. Marxin mukaan ”Aave kummittelee Euroopassa – kommunismin aave”, mutta vastoin yleistä käsitystä kommunismi ei ole näköpiirissä olevassa ajassa. Se on kaukana tulevaisuudessa.

Kai Kontturi

KUINKA MUUTTAA MAAILMAA?

Monimutkaistuvassa maailmassa tapahtuu asioita, joista osa on jo menestyksellisesti ratkaistu, mutta paljon on vielä ratkaisuaan odottavia tapahtumia. Paljon on kiinni poliittisesta tahdosta ja edustajista, joille kansa on antanut hallitsevan roolin käyttämässä äänioikeuden muodossa. Eräs yhteiskunnan vahingollisimmista vääristymistä on käytännössä ilmenevä luokkajako, joka pääpiirteissään jakaa kansan kahtia tuotantovälineiden omistajiin ja omistamattomiin, työnantajiin ja työntekijöihin tai porvaristoon ja proletariaattiin. Toiset tekevät työn toisten korjattessa voitot. Tarvitseeko tätä epäoikeudenmukaisuutta enempiä selitellä?

Kansalaisille tarjotaan petollista apua uskonnon maailmasta, mikä väkisin vie ajatukset harhapoluille. Uskontojen puolustajat kärsivät, usein ehkä tietämättään, älyllisen ajattelun puutteesta. Tämän päivän maailmassa uskonnot on nähtävä yhteiskunnallisen kehityksen haittapuolina, joista olisi vapauduttava siirryttäessä tieteelliseen asennoitumiseen suhteessa maailman ilmiöiden selittämiseen.

Kansojen herättäjää ei tällä hetkellä ole

Vallankumoukselliseen tilanteeseen ei ole näköpiirissä syyttäjää, joka tempaisi kansan laajat kerrokset mukaan taisteluun paremman huomisen puolesta. Kapitalistisen yhteiskuntajärjestyksen nykyiseen uusliberalistiseen vaiheeseen ollaan jo tyytymättömiä, mutta vielä ei ole selvää suuntaa muutoksen voimille. Yksittäinen väkivalta, esim. pommiattentaatti, jota mm anarkis-

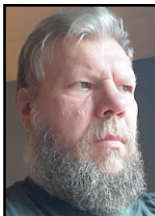
tit ovat välillä suosineet ”teon propagandana”, ei ole oikea tie vallankumoukselliseen toimintaan, jonka tulevat mahdollistamaan vain asemastaan luokkatietoiset ihmiset. Itä-Saksan tiedustelupalvelun esimies Markus Wolf kirjoittaa muistelmissa ”Kasvoton mies”(WSOY): ”Summittainen terrorismi vastasi meidän silmissämme kiven heittämistä pankin ikkunan läpi: se tuntui hetken tyydyttävältä, mutta se ei estä pankkia avaamasta seuraavana päivänä oviaan normaaliin tapaan.”

Seikkailupolitiikan sijasta olisi syytä saada kohotettua kansalaisten tietoisuustasoa oleellisista ajankohtaisista kysymyksistä. Yhteiskunnassa vallitseva porvarillinen hegemonia, ideologinen herruus, olisi syytä korvata tieteellisen tiedon perusteilla, koska silloin oltaisiin lähimpänä demokratian ihanteita. Eihän demokratian mittana voida pitää sitä, että maassa on parikym-

mentä puoluetta. Pikemminkin se on osoitus vakavista eturistiriidoista eri kansalaisryhmittymien keskuudessa. Tänäpäni ei oikein tiedetä mihin suuntaan yhteiskunnan pitäisi kulkea, perusjaon pysyessä edelleen oikealla tai vasemmalla, mikä usein selviää pintaa raapaisemalla.

Tieteellinen maailmankäsitys apuvoima

Mikä sitten olisi ihmisen parhaimmaksi apuvoimaksi todettu tieteellinen maailmankäsitys? Neuvostofilosofi Anatoli Rakitov päättää pienessä mainiossa kirjassa ”Tieteellisen tiedon rakenne”(Kustannusliike Edistys) tieteellisen ajattelun pääpiirteiksi seuraavia: **1) objektiivisuutta**, joka ilmenee pyrkimyksenä selvittää tutkittavien ilmiöiden todelliset syyt ja lainalaisuudet, riippumatta siitä, ovatko ne meille mieleen vai eivät, sopivatko ne yhteen terveen järjen kanssa vai ovatko sen kanssa ristiriitaisia, vahvistavatko ne vai kumoavat auktoriteettien ja itse tutkijan käsitykset, **2) toleranssia** eli kykyä hyväksyä toisten mielipiteet, teoriat ja hypoteesit, jos ne sopivat paremmin yhteen faktojen kanssa tai jos niillä on suurempi selitys- ja ennustusvoima kuin tutkijan omilla käsityksillä, **3) todistettavuutta**, joka saa ilmauksensa vaatimuksessa, ettei pidä uskoa sanaan, vaan kaikki on tarkistettava logiikan tai kokeen



Kai Leivo

valossa, **4) täsmällisyyttä ja yksiselitteisyyttä**, jotka ilmenevät pyrkimyksenä muotoilla teoriat ja hypoteesit selkein termein, mahdollisimman lakonisella kielellä, ettei pääsisi syntymään mitään kaksimielisyyttä tai tulkinnanvaraisuutta, **5) järjestelmällisyyttä**, jolla tarkoitetaan pyrkimystä kiteyttää tieteelliset tiedot sellaisiksi järjestelmiksi, jossa tieteen faktat ja lait ovat tietysti perättäisyysjärjestyksessä, minkä ansiosta voidaan mahdollisimman pienellä voimien kulutuksella saada suurin mahdollinen määrä tuloksia, **6) dynaamisuuksi**, ts alituista valmiutta uudistamaan tieteellisiä teorioita ja menetelmiä sekä tarkistamaan aikaisempia arvioita ja tuloksia.”

”Tehtävänä on maailman muuttaminen”

Suomessa jo edesmennyt huomattava filosofi Pertti Lindfors (1927-2007) kannatti tieteellisen tiedon diktatuuria. Marxilaiset kannattavat tieteellistä maailmanselitystä. Historiallisen materialismin, aineellisen todellisuuskäsityksen mukaan aine eli materia on alun ja loputon, ikuinen ja luomaton. Uutispäivä Demariin Erkki Hartikainen (jonka teosta ”Tieteellinen maailmankatsomus” tulisi Kommunistien liiton julkaiseman ”Dialektisen materialismin perusteet”-kirjasen kanssa jakaa

valtion painatuksena ja postitukseksi jokaiseen suomalaiseen kotiin) kirjoitti Pertti Lindforsin 80-vuotis-syntymäpäivän johdosta mm. seuraavaa: ”Lindfors katsoo, että loogisen empirismin ns. kolmanteen vaiheeseen kuuluu olennaisena osana cyberneettinen tieteteoria, jonka mukaan tiede ja sen filosofia määritellään itseään ja ympäristöään tarkasteleviksi ja tarkastelun perusteella itseään (ja mahdollisesti ympäristöään) korjaaviksi järjestelmiksi. Korjaus tapahtuu ns. invarianssiperiaatteiden mukaisesti.”

Tiede on kumulatiivista ja harvemmin antaa kaikista asioista lopullisia totuuksia, mikä pitää ajattelun joustavana ja dogmeista vapaana. Marx ja Engels kehittivät sosialismin utopiasta tieteksi löytämällä yhteiskunnallisen kehityksen lainalaisuudet. Nyt olisi jälleen aika soveltaa tuota tiedettä yhteiskuntaan. Neuvostoliiton kuolema ei ollut sosialismin kuolema. ”Filosofit ovat vain eri tavoin selittäneet maailmaa, mutta tehtävänä on sen muuttaminen.”(Marx) Ja muuttaminen tässä merkitsee siirtymistä sosialistiselle kehitysuralle, kohti kansalaisten itsehallinnollista yhteiskuntaa. Kehittyvän ihmiskunnan kannalta se on välttämättömyys, joka pitäisi toteuttaa jo tällä vuosikymmenellä, ainakin ottaa askeleet jo siihen suuntaan.

Kai Leivo
Lohja

Muistamattomuuden tärkeydestä Euroopan tulevaisuudelle

Sitkeydellä, joka ansaitsisi paremman käytön, Länsi tyrkyttää ihmiskunnalle yhtä ja samaa historiallista väitettä. Se yrittää itsepin-
taisesti saada kaikki uskomaan, että Neuvostoliitto ja Stalin ”pääs-
tivät Toisen maailmansodan valloilleen.” Etsien yhä uusia ja uusia
”todisteita” vääristyneelle historian näkemykselleen, he pyyhkivät
uutterasti pois oman osuutensa kokonaisten kansojen hävittämi-
sestä ja ryöväämisestä.

Sosialidemokraatit julis- tuksen takana

Vuoden 2019 syyskuussa Europar-
lamentti hyväksyi päätöslauselman
”Eurooppalaisen muistin tärkeydes-
tä Euroopan tulevaisuudelle.” Siinä
julistettiin Neuvostoliiton ja Kolman-
nen valtakunnan ”yhtäläisestä vas-
tuullisuudesta” Toisen Maailman-
sodan valoilleen päästämässä.”
Tämän julistuksen puolesta äänes-
ti myös Saksan Sosialidemokraatti-
nen puolue (SSDP). Eikä siinä ollut
vielä kaikki. Kehittäen väitettä ”NL:n
vastuullisuudesta”, SSDP:n edusta-
jat julistivat J.V. Stalinin ”syyllisek-
si natsijärjestelmän luontiin.” Hei-
dän sanojensa mukaan, ei kukaan
muu kuin Stalin ”toi esiin” teesin si-
tä, että läntinen sosialidemokratia
on ainoastaan ”fasismin muunnos.”
”Käänsä samalla kommunistit taiste-
luun sosialidemokraatteja vastaan”
ja ”riisti heidän potentiaalisen liitto-
laisensa natsismin vastaisessa taiste-
lussa” tosiasiallisesti ”puhdisti Hitle-
rille tien valtaan.” Tekisi niin mieli sa-
noa, kuka tahansa esiintyisi, mutta
Saksa kuitenkin vaikenisi!

Länsimielisillä ”Historioit- sijoilla” usein muistihäiriö

Mutta tämäkin on vähän. SSDP:n
edustajien väitteitä kannatti saksa-
lainen ”historianliitto.” ”Argumentti-
na” se käytti seuraavaa sitaattia Sta-
linin teoksesta: ”Fasismi on porva-
rillinen taisteluryhmä, joka nojaa
sosialidemokratian aktiiviseen tu-
keen. Sosialidemokratia on käytän-
nöllisesti fasismin maltillinen sivus-
to. Nämä organisaatiot eivät ole toi-
sensa poissulkevia, vaan täydentä-
vät toisiaan. Ne eivät ole vastakoh-
tia vaan kaksoisveljiä.” Sen, että Hit-
lerin valtaannousua rahoitti suur-
kapitalismi, joka oli tiiviissä yhtey-
dessä amerikkalaisiin ja britannia-
lasiin pankkeihin, läntiset sociali-
demokraatit ja läntiset ”historioit-
sijat” luonnollisesti ”unohtivat.” Tä-
män tapaisissa kysymyksissä heillä
on aina ”muistihäiriö.” Meidän (Ve-
näjän) historioitsijoidemme olisi pi-

tänyt heti reagoida tämmöisiin julis-
tuksiin. Mutta he pitivät parempana
vaieta. Vielä pahempaa, kun avaat
yhden meidän keskeisistä tv-kan-
avista ja kuulet tällaista: ”Kerran Josif
Stalinin virheen vuoksi kommunistit
veivät Hitlerin valtaan. Neuvostoliit-
to, kommunistit päättivät tukea Hit-
leriä, etteivät sosialidemokraatit tu-
lisi valtaan.” Tässä tilanteessa ei jää
muuta mahdollisuutta, kuin ottaa it-
se selvää, kääntyen alkulähteille.

”Fasismin maltillinen si- vusto” niinkö?

J.V. Stalinin artikkeli ”Kansainvä-
liseen tilanteeseen” aikakausilehti
Bolshevik 20. syyskuuta vuonna
1924: ”Muutamat ajattelevat, että
... Kun olivat käynnissä ratkaisevat
taistelut, porvaristo tarvitsi taiste-
lujärjestöä, fasismia, mutta nyt kun
proletariaatti on lyöty hajalle, por-
varisto ei enää tarvitse fasismia ja
se voi vaihtaa sen ”demokratismiin”
parhaana keinona voittonsa lujitta-
misessa. Tästä tehdään se johtopää-
tös, että porvariston valta on lujittu-
nut, että ”pasifismin aikakautta” on
pidettävä pitkäaikaisena ja vallan-
kumousta Euroopassa pitkäksi ajak-
si lykättynä.

Tämä esitys on täysin väärä.
Ensiksikin, ei ole oikein, että fasismi
on ainoastaan porvariston taistelu-
järjestö. Fasismi ei ole ainoastaan so-
tilas-tekniinen käsite. Fasismi on por-
variston taistelujärjestö, joka nojaa
sosialidemokratian aktiiviseen tu-
keen. Sosialidemokratia on objektiiv-
isesti fasismin maltillinen sivusto. Ei
ole perusteita olettaa, että porvaris-
ton taistelujärjestö voi saavuttaa rat-
kaisevaa menestystä taistelussa tai
maan johtamisessa ilman sociali-
demokratian aktiivista tukea. Niin vä-
hän on myös perusteita ajatella, että
sosialidemokratia voi saavuttaa rat-
kaisevaa menestystä taistelussa tai
maan johtamisessa ilman porvaris-
ton taistelujärjestön aktiivista tukea.
Nämä järjestöt eivät kiellä vaan täy-
dentävät toisiaan. Ne eivät ole vas-
takohtia vaan kaksosia. Fasismi on
näiden kahden perusorganisaation

epävirallinen poliittinen liittouma,
joka syntyi imperialismien sodanjäl-
keisen kriisin oloissa ja tarkoitettu
proletaarista vallankumousta vas-
taan. Porvaristo ei voi pysyä vallassa
ilman tällaisen liittouman olemassa-
oloa. Sen vuoksi olisi virheellistä aja-
tella, että ”pasifismi” tarkoittaa fasis-
min hävittämistä. ”Pasifismi” nykyi-
sessä tilanteessa on fasismin va-
kiinnuttamista vetämällä etualalle
sen maltillisen sosialidemokraatti-
sen sivuston. (J.V. Stalin teokset osa
6 s.306)

Voiko luottaa murhaajiin?

Vertaamalla läntisten kirjoittajien
esittämää katkelmaa alkutekstiin,
ei voi olla huomaamatta seuraavaa.
Katkelmasta voi tehdä johtopäätök-
sen, että Stalin todella piti sociali-
demokratiaa ”natsismin muunnokse-
na”, SSDP:tä osana SKSTP:tta (Sak-
san kansallissosialistinen työväen
puolue): Mutta alkutekstissä näem-
me, että hän puhui muusta – siitä,
että natseja ja sosialidemokraatte-
ja rahoitetaan yhdestä ja samasta
lähteestä so. läntisestä pääomas-
ta. Vastaavasti, jälkimmäinen onkin
neuvostovaltion päävihollinen, joka
investoi tulevaan sotaan. Missä hän
on väärässä? Kuka tulee väittämään
sitä vastaan, että saksalaiset poliiti-
kot, riippumatta heidän puoluee-
seen kuulumisesta, silloin ja tänään
ovat riippuvaisia suurpääomasta, jo-
ka ohjaakin Länttä?

**Silloin kun J. V. Stalin kirjoiti
tekstinsä,** oli Saksassa täydes-
sä vauhdissa skandaali Barmat vel-
jesten jutun (talousrikos) ympärillä.
Tuomioistuimien käsittelyn yhteydessä
kävi ilmi, että kaikki saksalaiset so-
sialidemokraattiset johtajat eivät
ainoastaan olleet suurimpien kon-
sERNien ja pankkien omistajien kor-
ruptioimia, vaan käyttivät tällä ta-
valla saatuja varoja kommunistisen
puolueen vastaiseen taisteluun. Mit-
ten olisi tämän jälkeen voinut sopia
heidän kanssaan? Miten olisi voinut
mennä liittoon niiden kanssa, jotka
olivat muutamaa vuotta aikaisem-
min petomaisesti tappaneet Saksan
kommunistisen puolueen perusta-
jat - Karl Liebknechtin, Rosa Luksem-
burgin ja muita? Miten heihin olisi
voinut luottaa?

Komintern 1924 ja 1928: Sosialidemokratia sosiaa- lifaxismia

Alkutekstistä näkee vielä, että Stalin
varoitti sitkeästi lähestyvän sodan
väistämättömyydestä. Hän avoimes-
ti kehotti olemaan elättelemättä il-
luusioita, olemaan uskomatta län-
tiseen ”rauhantahtoisuuteen.” Ja ei-
vätkö seuranneet tapahtumat osoi-
taneet hänen olleen oikeassa?

**Viimein, jos lakkaa uskomas-
ta nykyisiä kertojia** ja tutustuu Ko-
minternin selostusten ja päätösten
pikakirjoitus alkuperäiskappaleisiin,
niin näkee seuraavan kuvan. Ensim-
mäisenä väitteen sosialidemokra-
tiasta ”fasismin muunnoksena” toi
esiin, ei suinkaan Stalin, vaan Gri-
gori Jevsejevitch Radomyisliskij (Zi-
novjev). Hänen selostuksensa pe-
rusteella Kominternin V:s kongres-
si julisti sosialidemokratian ”sosiaa-
lifaxismiksi” ja kieltäytyi liitosta sen
kanssa. Tämä tapahtui vuoden 1924
heinäkuussa siis muutamia viikkoja
ennen Stalinin artikkelia. Zinovjev
oli Kominternin pää. Hänen alai-
siaan olivat ulkomaiset kommunisti-
set puolueet. Missä tässä on Stalin?

Kansan äänessä julkaisimme artikkelisarjan, jossa kerroimme toi-
seen maailmansotaan johtaneista syistä ja kehityksestä. Sota oli
seurausta silloisten markkinavoimien kiistoista maailman uud-
leen jakamiseksi, johon kytkettiin tavoite Neuvostoliiton tuhoami-
seksi. Kapitalistien tavoitteen kärsivät kuitenkin haaksirikon. Edel-
leen yritetään vääntää mustaa valkoiseksi ja tehdä Stalinista ja Neu-
vostoliitosta syyllinen sodan aloittamiseen. Viime syksynä asialla oli
Euroopan parlamentti ja sosialidemokraatit. Keskustelua käytiin Sta-
linin vuoden 1924 kirjoitusten ja Kominternin linjausten perusteel-
la. Aivan aiheellisesti 20-luvulla Kominternin linjaukset näkivät so-
sialidemokraatit Hitlerin liittolaisina. Kuitenkin 30-luvulla Komin-
ternin linjaukset muuttuivat ja pyrittiin rakentamaan lajaa fasismin
vastaista liittoumaa Hitlerin aikomusten kaatamiseksi. Tämä suunnit-
telma fasismin vastaisen rintaman rakentamiseksi sai muotonsa Ko-
minternin 7:nnessä kongressissa v. 1935. Venäjällä kansalaisjärjes-
töjen keskuudessa on ihmetelty EU-parlamentin päätöslauselmaa.
Oheinen artikkeli ”Muistamattomuuden tärkeydestä Euroopan tu-
levaisuudelle” käsittelee sosialidemokraattien syytöksiä ja kir-
joituksia 20-luvulla Venäjällä ja Kominternin piirissä. Artikkelin julkaisi-
tiin Pjataja Gazeta-lehdessä ja sen käänsi suomenkielelle Viljo Heik-
kinen. Kansan äänen julkaisu ”Toisen maailmansodan syylliset” löy-
tyy Kommunistien Liiton kotisivulta kohdasta Opintoaineisto.
www.kommunistienliitto.com



**Katsotaan edelleen. Pikakir-
joitus selostus Kominternin VI:sta
kongressista.** Heinä - syyskuu vuon-
na 1928. Vahvistetaan teesi sosiaali-
demokraattien ”sosiaalifasistisesta”
olemuksesta ja kieltäytymisestä lii-
tosta heidän kanssaan. Alustuksen,
jossa tällaista esitettiin ja jota kon-
gressin edustajat kannattivat, teki-
jänä oli Nikolai Buharin. Missä täs-
sä on Stalin? Seuraava aineisto. Ko-
minternin Toimeenpanevan komite-
an X:nnen istunnon pikakirjoitus se-
lostus. Vuoden 1929 heinäkuu. Ku-
ka on selostuksen tekijä? Otto Kuu-
sinen – sillä hetkellä Buharinin lähei-
sin työtoveri. Missä tässä on Stalin?

Hitler ja Saksan sociali- demokratia

Historiallinen tieto: vuosina 1920 –
1930 Stalin ei kuulunut Kominter-
nin johtoon. Hän oli ainoastaan yk-
si Yleisliittolaisen Kommunistisen
Puolueen (B) keskuskomitean si-
hteereistä. On ymmärrettävää, et-
tä Lännelle ei ole tarkoituksenmu-
kaista arvostella Zinovjevia, Buha-
rinia ja Kuusista. Eivät he vaan Sta-
lin oli Puna- armeijan ylipäällikkö
Suuren Isänmaallisen sodan aikana.
Sen vuoksi on edullista kaataa kaik-
ki hänen päälleen, tehdä generalis-
simuksesta ”syyllinen” Hitlerin val-
taantuloon. Samalla alenee meidän
Voittonne Suuressa Isänmaallises-
sa sodassa 75-vuotis päivän aattona.
Zinovjev, Buharin ja Kuusinen on pa-
rempi ”unohtaa”. Kaksi ensimmäistä
repressoitiin ei ilman Stalinin kann-
tusta. Viimeisestä tuli Hrushstshovin
aikana ”destalinisaation” ideologi.

**Tähän jää lisättäväksi seuraa-
vaa:** sosialidemokratian johtajien
koko olemus tuli selvästi esille Hit-
lerin valtaan tulon jälkeen. Osa heis-
tä luopui poliittisesta toiminnasta ja
eli rauhassa natsikomennon vallites-
sa. Karl Severing, Gustav Noske, Gus-
tav Bauer ja monet muut eivät ylen-
katzoneet saada kohtalaisia maksu-

suorituksia Kolmannen valtakunnan
budjetista ja Hitlerin henkilökohtai-
sesta rahastosta. Toinen osa sociali-
demokraateista sai natseilta suostu-
muksen vapaasti muuttaa ulkomail-
le. Vain muutamia lähetettiin keski-
tysleireihin. Ja vielä osalle heistä,
kuten esimerkiksi nykyisen SSDP:n
”isälle” Kurt Schumacherille natsit
myönsivät jälkepäin vapauden.

Kommunistit keskityslei- reihin

Täysin toinen asia olivat kommuni-
stit, erityisesti ne, jotka liitettiin ”sta-
linilaiseen linjaan.” Kommunisti Erich
Honecker, josta tuli vuosiksi 1970 –
1980 Saksan yhtyneen Sosialistisen
puolueen johtaja, oli vankilassa so-
dan loppuun asti. Puna-armeija va-
pautti hänet huhtikuun 27 päivänä
vuonna 1945. SKP:n johtajaa Ernest
Thälmania pidettiin yksittäissellissä
yli yksitoista vuotta, minkä jälkeen
hänet tapettiin. SKP:n valtiopäivien
81:stä kansanedustajasta 43 jäi Sak-
saan Hitlerin valtaannousun jälkeen.
Kaikki heidät tapettiin petomaises-
ti. 150 tuhatta kommunistipuolueen
jäsentä vangittiin ja heitettiin keski-
tysleireihin. Vuonna 1929 sociali-
demokraattinen hallitus kielsi hei-
tä pitämästä mitään aseita. Natse-
ja kohtaan tällaista kieltoa ei ollut.
Sen seurauksena kommunisteilla
ei ollut mahdollisuutta Hitlerin val-
taan tulon jälkeen järjestää aseelli-
sta vastarintaa. Palatkaamme meidän
historioitsijoihimme, tekee niin mie-
li heille sanoa: historioitsijan tehtävä
on antaa yhteiskunnalle alkulähteitä
ja tosiasioita. Historioitsijoiden teh-
täviin ei kuulu syyttäminen ja tuo-
mitseminen. Yhteiskunta, vaan ei-
vät historioitsijat, päättää kuka on
oikeassa ja kuka syyllinen.

**Jurij Gorodnenko
Pjataja Gazeta, N:51, 17. 12. 2019
Kääntänyt: Viljo Heikkinen,
7.2.2020**

Historian ”uudelleenkirjoitusta”

**Viime aikoina politiikka on tun-
keutunut yhä enemmän histo-
rian setvimiseen ja jopa tutki-
mukseen, mikä näkyy myös vää-
ristelyinä. Tällä kertaa Helsingin
sanomat valehteli Kemin vuo-
den 1949 lakkotapahtumista.
Toimittaja Tommi Nieminen kir-
joitti (HS 16.2.): ”... SDP:n halli-
tuksen ja kommunistien ilmi-
ta johti elokuussa 1949 Kemin
veritorstaihin, työläisten ja po-
liisin väkivaltaisuuksiin, joissa
kuoli kaksi ihmistä.”**

Tässä vääristellään lakkolais-
ten ja lakkovahtien toimintaa, jo-
ka oli rauhallinen mielenosoit-
us. Poliisi ampui yhden ja toi-
nen jäi liikkeelle lähtevän kuor-
ma-auton ruhjomaksi suojaudut-
tuaan sen alle. Poliisi ampui sil-
mittömästi ilmaan ja hakkasi lak-

kolaisia. Väkivalta oli yksipuolista.
**Kysymyksessä oli sisäministe-
ri Aarre Simosen** (sos.dem.) joh-
tama operaatio, jossa poliisi ja jo-
pa maaherra syyllistyivät rikoksiin.
Vain lakkolaisia tuomittiin kuritus-
huoneeseen.

**Niillä on ilmeisesti jokin oh-
jesääntö,** jonka mukaan vasem-
misto pitää haukkua aina ”tasa-
puolisesti”, kun historiaa tongi-
taan. Karkeimmin tämä näkyy pu-
huttaessa natsien keskitysleireistä
ja kaasukammioista. Aina kun ne
mainitaan, pitää tuoda esiin NL ja
Stalin ”vieläkin pahempana”. Nat-
sien uhreista pitää mainita vain
juutalaiset, vaikka suurempi osa
tapetuista oli ateisteja tai muiden
uskontojen edustajia.

**Kalevi Hölttä
Oikeustieteen tohtori
Helsinki**

Venäjän perustuslakimuutos, hallituksen vaihdos ja vallankumous ylhäältä päin

Tammikuun 15. päivä herra Putin piti vuotuisen puheensa parlamentille. Siinä hän mainitsi muun muassa lapsiperheiden tukien tulevista korotuksista ja esitti joukon muutoksia maan voimassa olevaan perustuslakiin. Siitäkin huolimatta, että vielä aivan hiljattain hän oli ehdottomasti torjunut sellaisen mahdollisuuden. Eräät muutokset perustuslakiin ovat luonteeltaan sosiaalisia. Kuten esimerkiksi kohta, että vähimmäispalkka ei voi olla vähimmäistoimeentuloa pienempi tai kohta eläkkeiden vuotuisista indeksitarkistuksista. Muut kohdat koskevat erilaisien valtuuksien muutoksia. Esimerkiksi valtioneuvoston valtuudet muuttuvat.



Tammikuun puolivälissä Putin ilmoitti Venäjällä aikomuksesta muuttaa perustuslakia. Väliittömästi tämän jälkeen hallitus hajotettiin ja määrättiin uusi pääministeri. Venäjän oppositiovoimat ovat vaatineet hallituksen eroa ja samalla politiikan suunnan muutosta. Kansalaisten muodostama kolmas voima ilmoitti, että kyse ei ole politiikan suunnan muutoksesta. Kansalaisten kolmas voima-rintamajärjestö järjesti 8.2.2020 Moskovassa protestin perustuslain muutosta vastaan.

Kyseistä neuvostoa ei edes mainita nykyisessä perustuslaissa ja se toimii neuvoa-antavana elimenä, jossa ovat mukana aluejohtajat ja valtion duuma eli parlamentin alahuone. Valtioneuvostolle esitetään oikeutta nimittää sekä pääministeri että jokainen ministeri erikseen. Huomautan, että koska perustuslain muutokset hyväksytään pakettiratkaisuna, niin sosiaaliset muutokset sisällytetään siihen juuri siksi, että ne helpottaisivat muiden muutosten läpiviemistä.

Eikä tässä vielä kaikki. Heiti muutaman tunnin kuluttua Putinin puheen jälkeen Dmitri Medvedev erosi pääministerin tehtävistään. Eroan hän perusteli sillä, että valtion päämiehen esittämien tulevien perustuslakimuutosten johdosta presidentille on muka annettava toimintavapaus siitä huolimatta, että mainitut muutokset eivät astuisi voimaan vielä seuraavana päivänä.

Kaikki lähteet toteavat poikkeuksetta, että Medvedev sai tietää ”vapaaehtoisesta” erostaan noin tuntia ennen eroilmoitustaan ja ilmoituksen esittäminen ei ollut hänelle mikään helppo tehtävä. Olen jo useita kertoja kirjoittanut, että harvinaisen epäsuositun hallituksen päämiehen päätehtävä on toimia tarvittavalla hetkellä syntipukina ja nyt näyttää siltä, että se hetki oli koittanut. Venäjän valtiovallan ratkaisut eivät aina noudata tavanomaista logiikkaa ja on vielä liian aikaista puhua Dmitri Medvedevin poliittisen uran päättymisestä.

Medvedev federaation turvallisuusneuvoston varapuheenjohtajaksi

Eräät valtiovaltaa lähellä olevat analyytikot väittävät, että Medvedeville on keksitty uusi turvallisuusneuvoston varapuheenjohtajan virka, joka vastaa mukamas varapresidentin virkaa. Putin itse toimii tämän neuvoston puheenjohtajana. Samaisen logiikan mukaan tämä tarkoittaa sitä, että Medvedev säilyttää vielä mahdollisuudet nousta Putinin seuraajaksi. Epäilen kyllä pahemman kerran tätä mahdollisuutta, mutta katsotaan nyt, miten tässä tulee käymään.

Mitä hallituksen uuteen päämieheen tulee, niin hän on selvästikin niin sanottu teknokraattinen pääministeri. Ilmeisestikin oli päätetty, että jonkun raskaan sarjan poliitikon, kuten esimerkiksi Moskovon kaupunginjohtaja Sobjaninin nimittäminen kyseiseen virkaan voisi näyttää eliitin silmissä Putinin seuraajan nimitykseltä. Ja se ei ole toistaiseksi vielä ajankohtaista. Mutta kaikki tämä on toistaiseksi vain jossittelua, erityisesti kun Venäjän hallituksen pääministeriksi ei Putinia lukuunottamatta ole pitkiin aikoihin nimitetty ketään raskaansarjan poliitikkoa.

Mitä tulee taas itse herra Mishustinin pätevyyyteen, niin se voidaan arvostaa hyvinkin korkealle. Poikkeuksena lähes kaikista muista Medvedevin harvinaisen epäpätevän hallituksen ministereistä, Mi-

shustin on hyvin tehokas hallintojohtaja. Jo se, että hän onnistui ottamaan kaikkialla käyttöön verovirastolle reaaliajassa tietoja välittävät laitteistot, on tietenkin ilmiömaineen saavutus. Aika monet ihmiset kuitenkin arvelevat, että työ verovirastossa on saattanut lyödä leimansa herra Mishustinin maailmankatsomukseen ja kuten internetissä kirjoitetaan, hän alkaa entistä hankammin ”tyhjentää” kansalaisten taskuja. Ja tällaista sosiaalista jännitystä ei kukaan tahdo, ei edes itse valtiolta.

Hallituksen vaihdos ei merkitse suunnanmuutosta

Kaikissa joukkokokouksissamme olemme vaatineet hallituksen eroa ja siinä mielessä meidän luulisi nyt olevan iloisia. Mutta me olemme myöskin vaatineet suunnanmuutosta ja sitä ei ole tapahtunut, vaikka valtion propagandaväki ja jopa eräät patriootit ilman lainausmerkkejä ovat viitanneet pääministerin vaihtoon ja hehkuttaneet alkaneesta ”vallankumouksesta ylhäältä päin”.

He väittävät, että Putin on nyt muka viimeinkin vapautunut tai alkanut vapautua uusliberaalien vaikutuksesta. Mutta missä tämä näkyy? Siinäkö, että hän vaihtoi saamattoman sätkynukkensa teknokraatti pääministeriin? Siinäkö, että lapsiperheiden tuet on saatettu alkuperäiselle tasolle? Ennen tätä tukien indeksikorotukset tehtiin virallisen- eikä todellisen inflaation mukaisesti ja se johti näiden tukien todellisen ostokyvyn asteittaiseen heikkenemiseen.

Merkittävälle väestön osalle tämä tarkoittaa kylläkin eräänlaista hengähdystaukoa, mutta mitään radikaaleja muutoksia sosiaalipoliitikassa ei tapahdu. Muutoksista konkursiin menneeseen ja uusliberalistisiin dogmeihin täysin perustuvan talouspolitiikkaan, presidentin puheessa ei mainita halaistua sanaa. Päinvastoin valtion päämies kehuu pääministeriä talouden tasapainon saavuttamisesta. Mutta missä viipyy uusi teollistaminen, josta kaikki patriottiset- ja vasemmistovoimat ovat jo pitkään puhuneet? Missä viipyy oligarkki järjestelmän romuttaminen?

Vai onko ylhäältä tapahtuvan vallankumouksen tunnusmerkkeinä perustuslakiin ehdotetut muutokset? Ei ole mikään salaisuus, että suurin osa perustuslain muutoksista on luonteeltaan toteavia ja osa ehdotetuista muutok-



kalaki (150 euroa). Yrittäjät ovat jo aikoja sitten oppineet kiertämään sitä säättämällä työntekijöilleen 0,1 prosentin peruspalkan. Mikä tässä mielessä muuttuu, jos vähimmäispalkka kirjataan perustuslakiin? Ei mikään.

Mitä tulee ehdotuksiin hallituksen muodostamisesta ja muista sellaisista asioista, niin ne eivät ole vallankumouksellisia luonteeltaan. Esimerkiksi, vaikka hallituksen nykyään muodostaakin duuma, niin presidentillä on koska tahansa oikeus erottaa kuka tahansa ministeri. Se ei muuta periaatteessa mitään. Sama koskee muitakin muodollisuuksia. Tapahtuu vain eräänlainen valtuuksien uudelleenjako valtiovallan eri osien kesken, eivätkä kaikki asiat tule enää olemaan niin paljon riippuvaisia yhdestä henkilöstä, mutta yleistilanne ei muutu.

Venäjän vale-eliitti tahtoo säilyttää valtiovallan periytyvyyden ja nykyisen järjestelmän

Todettakoon myös se, että perustuslakimuutosta on tosiasiaa käsitelty vain hyvin suppealla joukolla. Muodollisesti perustetun perustuslain muutosta valmistelevalle yli sadan jäsenen työryhmästä vain 11 on lainoppineita. Valtaosa on taiteilijoita, ammattiurheilijoita ja muita täysin epäpäteviä henkilöitä. On päivänselvää, että tämä ryhmä ei tule tekemään mitään itsenäisiä päätöksiä. Erityisesti kun ottaa huomioon, että valtion duuma on ensimmäisessä käsittelyssä jo hyväksynyt perustuslakiluonnoksen ennenkuin kyseinen työryhmä ehti edes aloittaa työtään. Perustuslakiluonnos hyväksyttiin yksimielisesti muun muassa Venäjän Federaation kommunistisen puolueen edustajien äänin.

Ei ole ihan selvää, miksi tällainen kiire. Eräät analyytikot puhuvat esimerkiksi herra Putinin terveydentilan äkillisestä huononemisesta. Joka tapauksessa on selvää, että Putin joutuu kohta astumaan syrjään maan aktiivijohdosta, vaikkapa hänen arvovaltansa jatkuvan laskun vuoksi. Virallinen sosiologia, joka ylhäältä toteutetun ohjenuksen jälkeen on onnistunut keksimään uuden menetelmän kannatuksen määrittämiseksi, jatkaa edelleen myös vanhan menetelmän perusteella tehtyjen tutkimustulosten julkaisemista. Kaikki ne osoittavat, että luottamus poliitikko Putiniin on laskenut jo alle 23 prosenttiin.

Tästä huolimatta herra Putin tahtois johtaa edelleen maata kullisseista niin kauan kuin terveys sallii, vaikka toisaalta Venäjän historia ei tunne toistaiseksi tapauksia kullisten takaisesta johtamisesta. Ei ole vielä päätetty, miten tätä menetelmää toteutetaan konkreettisesti. Tuntuu siltä kuin tämän tehtävän toteutus olisi yleensä mahdollista. Tästä syystä pelon tunteet kiehuvat kaikkein ”korkeimmalla” - jokainen valtaryhmittymä vetää itselleen peittoa ja pyrkii haalimaan itselleen mahdollisimman paljon valtuuksia.

Venäjän vale-eliitti tahtoo säilyttää valtiovallan periytyvyyden joko Putinin kanssa tai ilman häntä. Koko tohina perustuslain muutoksista on tähdätty juuri tällaisen periytyvyyden eli nykyisen järjestelmän säilyttämiseen.

Puolueeni esitti vuonna 1993 aloitteen boikotoida kansanäänestystä nykyisestä perustuslaista ja pitää sitä laittomana, ottaen huomioon lukuisat tiedonannot äänestyksen tulosten joukkomittaisesta vääristelystä. Todellisuudessa Perustuslaki ei saanut silloin enemmistöä taakseen. Sitä paitsi muutokset eivät voi muuttaa perustuslain deklaratiivista luonnetta ja parantaa kansanjoukkojen kurjaa asemaa. Tarvitaan radikaalia suunnanmuutosta ja hallintojärjestelmän vaihtamista. Olemme myös varmoja siitä, että Neuvostoliiton perustuslaki on palautettava voimaan, mikä takaisi aikanaan kansalaisillemme todelliset laajat oikeudet ja vapaudet, vaikka se ei tietenkään ole tämän päivän kysymys.

Mutta vaikka perustuslain muutokset merkitsevätkin sinänsä hyvin vähän, niin niiden hyväksymisprosessi on kärjistänyt entisestään eri klaanien välisiä ristiriitoja. Tästä huolimatta voidaan olla varmoja siitä, että poliittinen tulevaisuus, josta olemme jo kirjoittaneet edellisissä artikkeleissamme, on siirtynyt uuteen vaiheeseen.

Valtiovallan on tehtävä myönnytyksiä ja luovittava myös tulevaisuudessa

Jos viime vuonna valtiolta tahottomattaan kärjisti yhteiskunnallisia jännitteitä ja suostui ensi kertaa myönnytyksiin yksittäisissä kysymyksissä (esimerkiksi Etelä-Kurillien saaret, sen jälkeen kun järjestämämme protestit estivät niiden myymisen Japanille, lehtimies Golunoville ujutetut huumeet, valtavan kaato- paikan perustaminen Shijesiin Pohjois-Venäjälle ja niin edelleen), niin nykyään myönnytykset yhteiskunnallisen mielipiteen edessä ovat saamassa yleisemmän ja merkittävemmän luonteen, mistä todistuksena 15. tammikuuta hyväksytyt toimenpiteet.

Mitättömät lapsiperheiden tuet ovat voimistaneet tyytymättömyyttä kansan keskuudessa ja ongelman ratkaisemiseksi valtiolta on eräiden kommentaattoreiden mukaan löysännyt kukkaron nyörejä niiden lisäämiseksi, koska edellisiltä vuosilta valtion kassaan on kerääntynyt suuria summia. Ja mikä on aivan ennenkuulumatonta, yleisen närkästyksen kohteena olleelle Medvedeville annettiin kenkää. Se oli jo vakava tapaus, koska hänen erottamistaan pitkitetiin kriittiseen pisteeseen asti. Nyt valtiovallan mielestä tämä piste oli saavutettu.

Luoviminen on välttämätöntä myös tulevaisuudessa. Alle 20 prosentin kannatus ja supistuvat resurssit eivät jätä valtiollalle vaihtoehtoja. Tuolloin yhä uusien ja uusien reikien tukkiminen valtion budjetissa käy entistä vaikeammaksi ja toisaalta yhteiskunnallinen aktiivisuus tulee väistämättä entisestään voimistumaan. Ja jos joku tahdot nimitää tätä prosessia vallankumoukseksi ylhäältä päin tai uudeksi perestroikaksi, niin lykyä tykö ja siitä vain.

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri 10.02.2020

Holokaustin opetus

Historian apulaisprofessori Antero Holmila Jyväskylän yliopistosta kirjoitti SAVON SANOMISSA 28.1.2020 julkaistussa kolumnissaan ”Velvollisuus muistaa - vai velvollisuus ajatella” holokaustista ja sen kollektiivisista muistoista. Muistaminen on hyvä alkua, mutta se vaatii muistelijalta nöyryyttä tosiasioiden edessä, sanoo Holmila.

Tukholman julistuksessa, jonka 46 valtion johtajat saivat aikaan 20 vuotta sitten, ”Holokausti ravisteli siviilisaatiotamme perustuksiaan myöten.” Epäilemättä lausuma oli aito ja vilpittön yritys tunnustaa uhrien kärsimykset. Perusteiltaan se oli

kuitenkin epäonnistunut, arvioi Holmila.

Holokaustin toteuttamiseen ei osallistunut vain joukko natseja, vaan valtava määrä tavallisia ihmisiä, joista valtaosa tuskin edes kannatti kansallissosialismia. Tämä ei ole mikään synninpäästö natseille, vaan sen historiallisen tosiasian huomioiminen, että natsien lisäksi holokausti oli yleiseurooppalainen projekti, johon osallistui tekijöitä Euroopan joka kolkasta, kertoo tutkimuskohteestaan holokaustista apulaisprofessori Holmila.

Ongelma on se, että olemme jo pitkään etsineet ihan vääränlaisia sanomaa holokaustista. Selviyty-

jät eivät selvinneet myötätunnolla ja inhimillisyydellä. Monet ovat tämän kyynelehtien todistaneet. Usein he selvisivät voimalla, valehtelulla ja varastelulla. Holokaustin valitettava opetus on se, että ääriolosuhteissa ihmiset tekevät äärimmäisiä tekoja - usein hetken mielijohdteesta. Tämän ovat todenneet selviytyjien lisäksi myös sosiaalipsykologit, kirjoittaa Holmila. **”Muistaminen itsessään ei riitä** mihinkään, vaan muistamisen tärkein ominaisuus on toimia kimmokkeena kriittiseen ajatteluun. Siinä piilee holokaustin opetus.”

Elina Tala

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ay-kommunistien toiminta käyntiin

Kommunistien mahdollisuudet muuttaa radikaalisti yhteiskuntaa ovat joukkovoimaisessa ulkoparlamentarisessa toiminnassa. Voimakkein ulkoparlamentaarinen toimija on ammattiyhdistysliike. Se on otettava haltuun. Ottamalla valta ay-liikkeessä voidaan saavuttaa lopulta työväenluokan valtiossa.

Nykyisin kommunistit toimivat ay-liikkeessä yksittäisinä henkilöinä. Toiminta ei ole järjestäytynyttä. Toiminnan ollessa hajanaista ja vaila yhteistä päämäärää, ei ole myöskään voimaa ja mahdollisuuksia suuren muutoksen tekemiseen. Yhteistyölle on huutava tarve.

Ehdotan, että suomalaiset kommunistiset puolueet ja yhdistykset ottavat asiakseen ay-liikkeessä toimivien kommunistien voi-

mien yhdistämisen. Työvälineeksi on välttämätöntä perustaa itsenäinen luokkakantainen järjestö, työnimellä Ay-kommunistit ry. Sen tehtävä olisi koordinoida ja tukea eri ammattiliitoissa ja ammattiyhdistyksissä toimivien kommunistien työtä, linjata yhteisiä ja alakohdaisia tavoitteita, osallistua liittovaaleihin Ay-kommunistien listoilla, sekä järjestää luokkakantaista tiedotustoitmintaa ja työväenluokan tieteelliseen maailmankatsomukseen perustuvaa ja sitä kehittävää aatteellista ja käytännöllistä opintotoimintaa ay-liikkeen jäsenille.

Järjestön yhteisö- ja henkilöjäseninä voisivat olla puolueet, yhdistykset ja yksilöt, jotka jakavat luokkakantaisen katsomuksen, periaatteellisen toimintatavan ja vallankumouksellisen tavoitteen sosialis-

mista. Jäsenpuolueilla, jäsenyhdistyksillä ja henkilöjäsenillä olisi mahdollisuus saada edustajansa järjestön hallintoon.

Liittymällä Demokraattisen Sivistysliiton yhteisöjäseneksi Ay-kommunistit ry:llä on aatteellinen ja käytännöllinen tuki opintotoiminnalle. Yhteyksiä rakentamalla muiden maiden luokkakantaiseen ay-liikkeeseen ja poliittiseen työväenliikkeeseen voidaan yhdistää paikalliset kamppailut yhteiseksi kansainväliseksi luokkataisteluksi.

Muistetaan tuttu, mutta se kaikkein tärkein kommunistien tunnus: Kaikkien maiden proletarit, liittykää yhteen!

Lauri Paronen
Vantaa

Länsimaisen demokratian koko irvikuva

Länsimaisen mahtivaltion päämies syö kylmän rauhallisesti lihamureketta, tapatettuaan toisen valtion kenraalin silmää räpäyttämättä. Ei syytteeseen raakalaismaisesta murhasta. Ei länsimaisten valtioiden tuomitsemista, syyttämisestä terrorismista. Kokoon tuuko Euroopan unioni suunnittelemaan Yhdysvalloille rajuja talouspakotteita? Aikovatko eri valtiot karkottaa Yhdysvaltalaisia diplomaatteja vastalauseena sen raukkamaiselle teolle Irania ja Irakia kohtaan?

Mitä se on se länsimainen demokratia ja vapaus, jota Yhdysvallat on sotien kautta vienyt eri maihin? Muistamme, kuinka vapauden ja demokratian nimissä USA hyökkäsi aikaan Irakiin. Pommitti maan lähes kivikaudelle. Mitä Irak on ollut sodan jälkeen? Demokratian ja vapauden

linnake, niinkö? Entä myöhemmin Libya, jonka päämiehen Gaddafin Yhdysvallat raukkamaisesti tapatti? Molemmat maat ovat kaikkea muuta kuin demokratioita ja vapauden linnakkeita. Sekasortoa ja kaaosta vuodesta toiseen, ei toivoakaan rauhasta, vapaudesta, saati demokratiasta – kiitos USA:n ja länsimaiden sekaantumisen itsenäisiin valtioihin.

Maamme presidentti Niinistö toistuvasti puhuu – hyvistä länsimaisista arvoista! Siis arvoista, jossa saa surutta tapattaa vieraiden valtioiden korkearvoisia henkilöitä joutumatta vastuuseen? Kaiken huippuna maamme halutaan kansan vastustuksesta huolimatta ujuttaa väen väkisin läntiseen Natoon, jossa jo valitettavasti olemme isäntämaasopimuksineen kovasti jalka oven välissä.

Luojan kiitos, ettemme ole vielä täysimääräisesti tuon rikollisjärjestön yksi jäsenmaa, jonka jäsenmaat diktatuurisesti puuttuvat röyhkeästi vieraiden valtioiden asioihin terroritekoja tehden. Ja tällaista jotkut kutsuvat demokratiaksi ja vapaudeksi, joita vielä ylpeänä voidaan esitellä muulle maailmalle.

Ja kuinka ollakaan, odottakaa vain, kohta kaikki lakaistaan maton alle ja länsimainen media kääntää katseet Venäjään ja Kiinaan, löytäen sieltä uhkata maailmanrauhalle. Risivät kätensä, kiittäen ja ylistäen Yhdysvaltoja ja Natoa, jotka pelastavat rauhan maailmaan ja takaavan maapallolla demokratian ja vapauden kehityksen viemisen. Hallelujaa.

Hannu Tiainen
Kihniö 5.1.2020

Muistelmia ja vertauksia nykyaikaan

Tein pitkän uran Jämsänkosken tehtailla eli 42 vuotta 4 kuukautta. Työurani aikana selluloosatehdas lopetettiin 1981 ja aloitettiin paperia tekemään hierteestä. Selluloosatehtaan lopetus vähensi työvoimaa yli 200:lla henkilöllä. Lopetus oli nykyaikaan verrattuna inhimillinen, kukaan ei saanut lopputiliä. Osa väestä pääsi ennenaikaiselle eläkkeelle, osa koulutettiin uusiin ammatteihin. Selluloosatehdas oli auttamattomasti vanhanaikainen ja jatkuvien korjausten alla.

Vanhaan aikaan kaikki juhlapyhät olivat seisokkipyhiä. Silloin korjattiin, jotta päästiin seuraavaan juhlapyhään. Humoristi totesi vaihdettiin uudet rautalangat! Nyt ovat kaikki juhlapyhät myyty, jopa Vappu. Eräs toveri totesi eläkkeelle jäätyään, että piti sekin häpeä vielä kokea, Vappuna töissä.

Ainakaan seisokkipyhistä ei kapitalisteilla pitäisi olla valittamisen aihetta. Kehitys on tehtaalla mennyt huimasti eteenpäin, ei kuitenkaan niin paljon, että robotit tekisivät paperia omin avuin, kyllä siellä vielä ihmisiäkin tarvitaan. Ihmisillä on kuitenkin eräs pahennusta herättävä tapa, vaativat työstään palkkaa.

Jotain on tehtaalla muuttamatonta, koskaan ei kapitalistilla ole varaa palkankorotuksiin. Ei siihen ollut varaa minun ollessani kuorimonhoitajana, eikä siihen tunnu olevan varaa vuonna 2020. Ainaakin kartanonomistaja Valruusi väittää Suomen paperikoneita ajettavan alas tai uusia tehdään vain ulkomaille.

Tämä Valruusi on värikäs mies. Jo aikaisemmin hän väitti, ettei asiakkaista nykyisellä Nordealla ole mitään hyötyä tai iloa, kantavat vain

jaloissaan hiekkaa konttorin lattialle. Uskoisin Valruusin vieneen Nordealta lukuisan määrän asiakkaita. Ei suupaltin porvarinkaan kannattaisi kaikkea mölyä päästää mahastaan. Itse olen ollut Nordean ja sen edeltäjien asiakkaana noin 60 vuotta. Nyt alkaa vanhoilla päivillä vielä tulla mieleen pankin vaihto. Olen erään puolueosaston kirjanpitäjä ja taloudenhoitaja. Tili on ylitetty suurella summalla- 14 euroa 45 senttiä. Ellei makseta ylitystä 10.02.2020 mennessä, menee perintään. En tiennytkään Nordean olevan noin huonossa taloudellisessa jamassa. Maksan 09.02.2020. Loppukaneettina lähettän lakkoileville paperityöläisille ja muillekin kannustavat tsempti, alkää antautuko !

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Nautojen metaani pierut ja –röyhtäykset

Lehmien metaanipäästöt ovat kasvava huolenaihe (! niitä riittää, HaKa), ja haetaan keinoja pienentää pötsistä tulevia kasvihuonekaasuja. Yliopistotutkija Anni Halmemies-Beauchet-Filleau kollegoineen on onnistunut pienentämään nautojen röyhtäilemää metaania. Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellinen tiedekunta palkitsi 10.12.2019 hänet vuoden tutkijana.

Lehmien rehuun lisätty murskattu

rapsinsiemen vähensi ilmastohaittoja ja paransi maidon laatua. Metaanin määrä väheni lähes viidenneksellä ja vedyn kolmanneksella. Maitorasvan syödyttyneiden rasvahappojen määrä laski. Aikaisemmin on kokeiltavana ollut ruistankio (kitupellava) eli camelina, joka on rapsia helpompi viljeltävä. Camelinarehuja pitäisi tutkia enemmän.

Navetoihin täytyisi hankkia Viikin tutkimusnavetan laitteisto:

lehmät yksilöllisesti tunnistava ja ruoat punnitseva rehukuppi, lypsyrobotin lasernäkö, märehitimismittarit ja hengitysilmän kaasuja väkirehukupeista mittaava järjestelmä. Maailma pelastuu!

Hannu Kautto

Lähde: Elina Raukko, Puhtaampia röyhtäyksiä. Ruokavaliota säättämällä voi pienentää karjan hiilipäästöjä, Yliopisto 1/2020

Merentakaa apu porvareille

Isänmaa-nimeä halveeraavat suomalaisporvarit, ryhmää kummemmin jaottelematta, eivät ole koskaan luottaneet omaan suomalaiseseen kansallisuuteen ja voimavaraan. Apua ja tukea on haettu useimmin erinimisiltä Saksan johtajilta. Ei ole ollut nokonnuukaa, onko Saksan johdossa keisari vai natsi, nöyriä poikia oltiin.

Saksalainen kuningaskin oli tulos sa Suomen johtoon, onneksi Saksa hävisi myös ensimmäisen maailmansodan. Toinen yritys epäonnistui myös Saksan hävittyä toisen maailmansodan. Osa suomalaisista kahjoista olisi halunnut sotia Saksan rinnalla katkeraan loppuun asti. Onneksi muutamalta suomalaisjohtajalta löytyi järjenhiven ja suhteet natsi-Saksaan katkaistiin.

Nöyristelyn kohde piti löytää uusi. Sellaiseksi muotoutui Amerikan Yhdysvallat. Sotarikoksiin syylistyneitä suomalaisia oli jo paennut tähän maanpäälliseen taivaaseen. Paljon on Yhdysvallat muuttunut noista ajoista. Se on ollut monessa rikollisessa sodassa; Korea, Vietnam, Irak, Afganistan, muutamia mainiten. Dollareita on palanut valtavat määrät, kaatuneita kasapäin, haavoittuneita vielä enemmän. Voittoisia sotia ei vaan ole osattu käydä huolimatta hienoista pyssyistä. Noita hienoja pyssyjä Suomikin haluaa ostaa, kertoisiko joku miksi? Ollaan-ko nöyristelyssä ja saappaan nuolennassa päästy tuollaisiin tekoihin? Hyi olkoon, sanoisin?

Jos Suomi tyhmyyttään joutuu sotilaalliseen kriisiin Venäjän

kanssa, ei noista aseista ole muuta hyötyä kuin ruumisarkkujen tekijöille. Se mitä väitetään turvallisuudeksi, onkin pahimmanlaatuista turvatomuutta. Aivan suoraan sanottuna- sodan alkaessa ei yksikään jenkki haluaisi kaatua Suomen puolesta. Tyhmyyttä osaavat nämä jenkki-sotilaat käyttää hyödykseen. Esimerkiksi kelpaa Turkin hyökkäys kurdialueelle. Kurdit auttoivat Isisin lyömisessä ja palkinnoksi Yhdysvallat ulkoisti kurdien kurittamisen Turkille. Sotilaitten lukumäärä ja aseitten hienous ei merkitse mitään. Vietnammassa oli puoli miljoonaa jenkki-sotilasta ja yksi suomalainen maanpeturi, mutta kaikesta huolimatta seurasimme television uutisista 1975 jenkki-pakokauhusta lähtöä Saigonista. Toisena esimerkkinä on Afganistan. Jo 18 vuotta Yhdysvallat apupoikineen (myös Suomi) on yrittänyt lyödä Taleban-sissit, mutta heikolla menestyksellä. Lienee Yhdysvalloille suurta nöyryytystä rukoilla Talebania rauhanneuvotteluihin.

Suurin nöyryytys oli kuitenkin Fidel Castron kuoleminen vanhuuteen. CIA yritti yli 600 kertaa salamurhata Castron. Lienee lukuisa määrä CIA:n agenttejakin siirtynyt suorasääristen pataljoonaan. Harvemmin suuren maan johtaja ilmoittaa syyllistytvänsä sotarikoksiin. Trump on uhannut tuhota Iranin kulttuurikohteita. Trump on esimerkiksi, miksi johtajille pitäisi suoriutta mielentilan tutkimus ennen valintaa.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Läntisen talousmallin vaikeudet – lyhyt kertaus

Velka: Eletään velaksi. Mistä se ker- too? Järjestelmä ei toimi, mitäpä muuta se voisi tarkoittaa. Valti- ot ovat veloissa, yritykset ovat veloissa ja kansalaiset ovat veloissa. Eikä kyse ole mistään pienistä summista tai poikkeustapauksista.

Obligaatiolainat: Valti- ot rahoittavat hankkeita lainaamalla rahaa niiltä, joilla sitä vielä on. Tulevaisuus on sidottu näihin kymmeniksi vuosiksi. Keskuspankit ovat nykyään näiden lainojen suurin myöntäjä. Mitä se tarkoittaa? Markkinat eivät joko enää luota valtioihin tai markkinoilta ei yksinkertaisesti löydy tarpeeksi rahaa. Eikö tämä ole hölmöläisten touhua? Ei suinkaan. Tämä on epätoivoista ja säälittävää, mikä on ihan eri asia.

Setelirahoitus: Valti- ot painavat epätoivoissaan suunnattomia määriä paperirahaa. Painetun rahan määrä ei ole missään suhteessa tuotantoon tai talouskasvuun.

Pörssikurssit: Ei ole kovinkaan kauan aikaa siitä, kun New Yorkin Dow Jones Industrial Average -indeksi nousi 10 000 yksikköön ja sitä pidettiin hurjana kehityksenä. Nyt se on jossain 30 000 yksikön paikkeilla. Siinä on ilmaa vähintään kolmannes. Painettu raha ei ole mennyt tuotantoon vaan keinotteluun. Samalla oikea raha (esim. eläkekassat) ja leikki- raha menevät sekaisin kohtalokkain seurauksin.

Verotus: Yhdysvaltojen hallitus ei ole enää juurikaan riippuvainen verokertymästä. Sen sijasta ovat käytössä painokoneet ja määrällinen helpottaminen (QE). Tämä on tuhoisaa sekä taloudellisesti että poliittisesti. Ihan maalaisjärjen pitäisi kertoa, että se varallisuus, joka syntyy työnteosta, on kestävämpää kuin setelirahoitus.

Investoinnit: Rahaa kuluu valtavasti aseiden valmistukseen ja kansainvälisiin seikkailuihin. Kotimaan perusrakenteet rapistuvat. Ylivoi- mainen etumatka kehitystyössä ja innovaatioissa on muuttunut Kiinan peräpeiliin katselemiseksi.

Kansainvälinen rikollisuus: Yhdysvallat on eräiden arvioiden mukaan osallisena kansanvälisessä huumekaupassa ja teollisen mit- takaavan pakkoprosituutiossa, joilla rahoitetaan hämäreperäisiä kansainvälisiä operaatioita. Tämä osa- alue vaikuttaa olevan ainoa todellisen kasvuala.

”Suomi kuuluu länteen” tois- tellaan. Olisin utelias tietämään kuinka paljon länteen me kuulum- me? Yhteiset arvomme ovat demo- kratia, avoimuus ja moniarvoisuus. Onko todella näin? Mitä muuta yhteistä meillä on? Toivottavasti ei ainakaan yhteinen taloudellinen, poliittinen ja moraalinen alamäki.

Tauno Auer
Helsinki 3.2.2020

Pariisin rauhansopimusta rikotaan

Toisen maailmansodan päättyminen Neuvostoliiton voittoon 9.5.1945 avasi maailmalle ja monille kansoille, myös Suomelle, tien rauhaan ja todelliseen kansanvaltaan. Maamme sodanjälkeisen kehityksen perustan vahvisti Pariisin rauhansopimus, joka allekirjoitettiin 10.2.1947. Suomi ratifioi rauhansopimuksen 18.4.1947. Neuvostoliitto ratifioi sen viimeisenä 15.9.1947, kun viisi Saksan liittolaismaata oli sen ensiksi ratifioinut. Pariisin rauhansopimus on YK:n Yleiskokouksen vahvistama Kansainvälinen laki, joka ei pääty siihen, ettei sitä noudateta. YK:n Turvallisuusneuvosto voi tuollaiset ”yksipuoliset mitätöinnit” ja tulkinnat palauttaa noudatettavaksi. Eurooppa ja koko maailma oli joutunut käymään 1900-luvulla kaksi tuhoisaa maailmansotaa, jotka militaristinen Saksa aloitti. Siksi painopiste Pariisin rauhansopimuksessa asetetaan sille, ettei Saksalle enää uudelleen tule tähän mahdollisuutta.

Suomen keskeiset rauhanehdot ja sotilaalliset rajoitukset

Pariisin rauhansopimuksen allekirjoitus tarkoitti sodan päättymistä ja rauhanehtojen hyväksymistä. Niissä Suomi (1) sitoutui takaamaan kaikille kansalaisille ihmisoikeudet ja poliittiset toimintaoikeudet riippumatta rodusta, uskonnosta, sukupuolesta, kielestä. (2) Suomi takasi sanan-, paino-, julkaisu-, uskonnon-, poliittisen mielipiteen- ja kokoontumisvapauden. (3) Suomi sitoutui hajottamaan fasismin luonteiset poliittiset ja sotilaalliset järjestöt, sekä kaikki Neuvostoliiton ja YK:n vastaista propagandaa harjoittavat järjestöt. Suomelta kiellettiin mm. ydinaseen hankinta, valmistus ja kokeilu sekä ohjukset, kosketuksesta räjähtävät merimiinat, torpedot, sukellusveneet ja pommikoneet. Ilmavoimien yhteisvahvuus saa olla 60 konetta ja 3 000 sotilasta.

Operaatio Pax

Suomi reagoi Saksan yhdistymiseen (VTM Marjo Uutela, väitöstutkimus 12.1.2018 H:gin yliopisto) ”julistamalla yksipuolisella päätöksellä Pariisin rauhansopimuksen aserajotusartiklat mitättömiksi -ydinasekieltoa lukuun ottamatta.” ”Väitöskirja käsittelee uusien arkistolähteiden valossa, miten Suomi irtautui v.1990 Pariisin rauhansopimuksen sotilasartikloista ja YYA-sopimuksen lausumasta ja miten sen taustalla ohjaava motiivi oli sotilaspoliittinen.” Asia lähti vireille marraskuussa 1989 Puolustusministeriön ehdotuksesta. Ulkoministeriö esitteli Presidentti Mauno Koivistolle Puolustusvoimien kiinnostuksen saksalaisiin ja japanilaisiin asejärjestelmiin. Vuonna 1987 ”Pres. Koivisto myönsi ensimmäistä kertaa luvan Pariisin rauhansopimuksen vastaisen saksalaisen lentokoneen hankinnalle ilman, että Neuvostoliittoa tai Iso-Britanniaa konsultoitin... jo aikaisempia 1962 ja 1983 Suomen teke-

miä rauhansopimuksen ja YYA-sopimuksen vastaisia tulkintoja/hankkeita Neuvostoliitto vastusti”.

Neuvostoliitto vastusti

Neuvostoliitto vastusti voimakkaasti vuoden 1990 ns. Operaatio Paxin Suomen aserajotusartiklan yksipuolista mitätöimistä Pariisin rauhansopimuksen vastaisena. Neuvostoliiton voimakas vastustus tuli suomalaisille yllätyksenä, sillä nyt oli ”laskettu” pres. Mihail Gorbatsovin linjausten/ajatusmaailman varaan. ”Neuvostoliitto vaati Suomelta vahvistusta, ettei se ylitä Rauhansopimuksessa mainittuja määrävahvuuksia ja pysy ydinaseettomana maana”. Kun suomalaiset eivät toimittaneet varustautumisestaan erillisiä sitoumuksia, niin Neuvostoliitto lähetti Suomelle asiasta virallisen nootin 6.11.1990.

”Jälkipuinti päättyi vasta, kun Suomi toimitti Neuvostoliitolle vastausnoottinsa 22.11.1990. Siinä todettiin, että Suomi irtautui HALLITUKSEN syyskuisessa päätöksessä Rauhansopimuksen sotilasartikloista, mutta turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perusteet säilyvät ennallaan”.

Sodan pelko kasvaa- Pariisin rauhansopimusta rikotaan

Samaan aikaan nyt kun Suomen taivaalla jyrisevät hävittäjäkoneet, valamedian puheet, uutiset ja kirjoitukset sekä lausunnot koventuvat ja käyvät vihapuheeseen suorastaan yllyttäväksi, ja markkinoidaan ajatusta ”Saab Gripen Suhoi tappajasta” (Venäjällä Suhoi-koneita). F-35:ttä koskevassa haastattelussa USA:n majuri Levine sanoi, että toimintaympäristö täällä Suomessa voi potentiaalisesti olla tappava. Ilta-Sanomat 11.2-20 tuo selkeästi esille, että vihollinen on Venäjä. Vihapuhe ja valeutiset ja ”maalittaminen” Venäjistä, pres. Putinista ja venäläisistä on medioissa yleistynyt. Samat ”lähteet” vaikenavat tosiasia-

oista esim. Syyrian sodassa, EU:n ja USA:n vaikutuksesta Ukrainan/ Krimin tilanteeseen ja pakote-seuraamuksiin. Ei mainita, että ydinaseiden sijoittamista Suomen maaperälle ei kielletty Isäntämaa-sopimuksessa, toisin kuin Ruotsissa...

Ilmapiiri Suomessa on muutettu pelottavalla tavalla. Maamme ulkopoliitiikasta vastaavan johdon, presidentti Sauli Niinistön sekä hallituksen ja eduskunnan pitäisi nyt tajuta, että tällaisella kehityksellä on vakavia seurauksia. Poliittisen johdon vaikenemisella hyväksytään vihamielinen julkinen ulostulo ja rauhanomaista kehitystä horjuttava toiminta, joka pyrkii systemaattisesti viemään maattamme törmäyskurssille Venäjän kanssa.

USA:n hävittäjät päivystävät Pietarin naapurissa

Hävittäjähankinta F-35 tarkoittaa, että USA:lla olisi ”kaikissa tilanteissa” Suomessa Pietarin lähellä 62 hävittäjää, jotka eivät ole Suomen hallinnassa, eivät liiku metriäkään ilman USA:n Nato-johtoista operointia, eikä Suomi voi myöskään viimekädessä sitä estää. Nato-yhteensovitettujen hävittäjien hankinta olisi Naton sotapolitiikan tukemista 10 000 miljoonalla eurolla ja lisäksi tulisi 30 vuodeksi eteenpäin hävittäjien kulut maksettavaksi ja se kaikki olisi pois kansalaisten hyvinvoinnista. Samalla Suomi sitoutuu poliittisesti tukemaan USA:n NATO-johtoista vihamielistä sotapolitiikkaa.

Militarisoinnista luovuttava

Suomi ei tarvitse tällaista asevarustelua. Pääministeri Sanna Marinin (SDP) viherpunahallituksen on tehtävä täyskäännös ja muutettava Suomen ulkopoliittikka takaisin rauhanpolitiikkaan, josta kansallamme on sodanjälkeisten rauhanvuosien kokemus. Suomen kansan suuri enemmistö antaa tukensa rauhalle ja ystävyydelle naapurimaiden kanssa. Nato-jäsenyyden vastustus on ennätyslukemissa, yli 60 % ja nuorten miesten kieltäytyminen armeijasta on lisääntynyt merkittävästi.

Reine Lindeman
Tampere

Lähteet:
Väitöstutkimus: VTM Marjo Uutela 12.1.2018, Helsingin yliopisto, V.1990 Operaatio Paxi.
Tiedote samasta aiheesta: Talous ja Yhteiskunta, Helsingin yliopisto 15.12.2017, Pasi Komulainen

Ilmailunäytös vai sirkusesitys

Muitten kuin Suomen etuja ajavien henkilöitten ”ahkeruuden” ansiosta Suomen taivaalla pöräävät eri maitten hävittäjälenkokoneet. Yhdysvaltain ja Natojohtajien käskystä Suomen pitää hankkia Hornettien tilalle nykyaikaisempia lentokoneita. Jotta suomalaisia veronmaksajia saataisiin huijattua kannattamaan ainakin 10:n miljardin euron turhaa ja turvattomuutta lisäävää hankintaa järjestetään tarjouskilpailu-niminen teatteriesitys.

Valintahan on tehty jo aikoja sitten, ei nykyisessä jenkkejä nöyristelevässä tilanteessa kukaan uskalla esittääkään muita kuin jenkien koneita hankittavaksi. Jos tarkoituksena olisi ollut Suomen puo-

lustaminen, olisi hankinta kohdistunut puolustusaseisiin eikä hyökkäysaseisiin. Asekaupan tarkoituksena on saada Suomi jälleen astinlaudaksi hyökkäykselle Venäjälle. Hommaahan on jo harjoiteltu. Historia ei ole suomalaisia militaristeja opettanut, ettei Venäjän luonnonvarojen ryöstö ole onnistunut eikä se onnistu uusiltakaan yrittäjiltä.

Venäjä voi ensi-iskulla tuhota Suomen lentokentät ja varakentät, joilta uudet ja hienot Hornetit nousevat ilmaan? Naton koneet eivät kuulemma saastuta ilmaa, kun perästä kuuluu vain vesihöyryn sihinä. Israel on keksinyt luomuydinaseen, joka tappaa vain vihollisen, mutta ei rinnalla seisovaa ystävää.

Ehkä on ratkaistu tuo ilmaan pääsy ongelmakin.

Olisiko nyt kuitenkin sopiva hetki suomalaispäättäjillä kertoa, mistä rahat otetaan uusiin aseisiin. Joka päivä luemme lehdistä ja muista tiedotusvälineistä, kuinka vähissä ovat rahat kunnilla ja valtiolla. Kaikkien pitäisi vain talkootyönä tehdä virkan-sa ja hommansa. Koska vain Yhdysvallat ja Nato tarvitsevat Suomeen hankittavia koneita, heidän pitäisi ne myös maksaa. Tämä olisi minun mielestäni oikeudenmukainen ratkaisu.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo Jäm-sänkoskelta

Törkimys ja terroristi

Labour on Englannin keskusta-vasemmistolainen ja sosialidemokraattinen työväenpuolue. Puolueen johtajana toimi 1994 – 2007 Tony Blair. Hänen käskystään puolueen ohjelmasta poistettiin tavoite ”tuotannon tekijöiden yhteisestä omistuksesta.” ”Kolmannen tien” kulkija Blair innostui Margaret Thatcherin voitokkaasta Falklandin sodasta ja liittyi Georges ben Bushin aloittamaan Irakin sotaan.

Britannia oli ”Yhdysvaltain ainoa merkittävä liittolainen” vuonna 2003 Irakin sodassa. Blair käytti Irakin sodassa brittien hyväksi havaitsemaa siviili-kohteiden tuhoamista lentopommeilla. Toisessa maailmansodassa britit tuhosivat saksalaisen Dresdenin kaupungin palopommeilla sen sijaan, että olisivat pommittaneet sotilaskohteita, se oli liian vaarallista. Brittilädyt julistivat Tony Blairin törkimykseksi sen vuoksi, että hän sulloi päälyspaidan helman alushousujen sisään. Ladyja eivät häirinneet Bagdadiin pudotetut tuhannen kilon lentopommit.

Kansanedustaja Anna Kontula yritti mennä mielenosoittajien mukana Israelin saartamalle Gazan palestiinalaisalueelle. Kristillisdemokraattien puheenjohtaja Sari Essayah paheksui Kontulan tekoa selittäen EU:n todenneen palestiinalaisten Hamas-järjestön terroristijärjestöksi. EU on hankkinut omilla teoillaan oikeutukset määritellä toisten kansojen johtajat terroristeiksi. Kristillisdemokraatin moraaliteologian mukaan EU-maiden osallistuminen USA:n johdolla useiden valtioiden tuhoamiseen ei ole terrorismia vaan oikeuttaa julistamaan oikeuksiaan puolustavast palestiinalaiset terroristeiksi. Hurskaus on huipussaan, kun läntiset demokratiat juhlivat Berliinin muurin hävittämistä ja samanaisesti Israel rakentaa uutta muuria Gazan ympärille ja rajoittaa veden-saantia alueelle, jossa asuu 1,9 miljoonaa ihmistä. Heistä 40 % elää YK:n mukaan köyhyydessä. Vapaan maailman johtaja ja Israelin ”rauhanrakentaja” Trump pystyttää teräsaitaa Meksikon rajalleen.

Suomessa harjoitellaan koelentoja eri maissa valmistetuilla hävittäjillä, että voidaan ostaa sen jälkeen isäntämaa USA:sta paras Nato-yhteensopiva seuraaja Horneteille. Vasemmistossa pohditaan hävittäjähankintojen hintaa ja sitä olisiko tykistön kehittäminen tehokkaampi tapa torjua perivihollisemme Venäjän hyökkäystä. Kaikki vasemmalta oikealle ovat yksimielisiä, että vihollinen on Venäjä. Sitä vihollisuutta ei ole jätetty vaalimatta.

”Kapitalistit eivät ole tyhjämpäiväisiä jaarittelijoita. He ovat toiminnan miehiä.” J. Stalin. Porvaristo julistaa meille joka hetki nykyisen talousjärjestelmän ikuista erinomaisuutta ja varustautuu samanaisesta kukistamaan vallankumousyritykset aseellisesti. Porvaristolla on vuosisatainen kokemus vallanpitämisestä, eikä hallitseva luokka ole keran valtaan päästyään jättänyt lujittamatta valtaansa. Mielipidemuokkaus on tärkein vallanpitokeino, mutta se ei takaa vallan säilymistä yhteiskunnan murroskohdissa. Sen varalta tarvitaan ”rauhanjärjestö” Natoa ja siihen yhteen sopivia asejärjestelmiä isäntämaineen. Oman maan armeijaa ei välttämättä voi aina komentaa ”rauhhoittamaan” mielenosoituksia.

Yleisradion musiikkiohjelmatkin ovat osa Neuvostoliiton ja sosialismin historian käyttämistä kommunismin vastaiseen ”valistukseen.” 19.1.20 Outi Paananen kertoi Narrin aamulaulussa Lina Prokofjevin kovasta kohtalosta. Lina joutui vankileirille vakoilusta syytettynä käytyään useita kertoja USA:n ja Britannian lähetystöissä. Kun asiat irrotetaan historiallisesta ympäristöstä, saadaan nykytarpeita tukeva kertomus. Lina Prokofjevin kohtalo oli karu kuten monen muunkin siihen aikaan. Neuvostojohto kävi epätoivoisia neuvotteluja saada Ranska ja Britannia Saksan vastaiseen liittoon ja estää siten natsien hyökkäys. Mutta läntisillä demokraatioilla oli aivan toisenlaiset tavoitteet.

Kiky – AY- johdon luomus. Ammatillisten keskusjärjestöjen johtajat allekirjoittivat työehtosopimuksiin sisältyvät palkattomat talkootunnit. Työnantajajärjestöt pitävät kiinni sovituista sopimuksista ja kuittaavat isännilleen maksamatonta työtä. Ei ole kumma jos ammattiyhdistysliike rapautuu, kun työntekijät joutuvat taistelemaan omien johtajiensa hölmöyksien korjaamiseksi.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 28.1.2020

Mitä on kommunismi?

Suurimman osan elämästäni olen luullut kommunismin merkitsevän pelkkää paha. Mitä olen sitten saanut selville tuon sanan sisällöstä? Yritän sitä selvittää.

1800- luvun kirjoituksissa kommunistit yhdessä muiden työläisten kanssa vastustivat sotia ja niihin varustautumista. Suomessa 1936 Elsa Rautteen kirjoittama laulu Veli – sisko, kuvannee parhaiten köyhän kansan sodanvastaisia tuntemuksia. Oikeastaan sanaan kommunismi voi sisäistää lähes kaikki hyvät ja toivottavat asiat. Ihmisten välinen ystävyys ja tasa-arvo, köyhyyden poisto, terveydenhoito, ihmisarvoiset asunnot, koulutus kaikille kansallisuuteen ja varallisuuteen katsomatta, uskonnonvapaus ja muut kiitettävät ja kauniit toiveet.

Kommunismi on sisältönsä puolesta suomenkielen kaunein sana.

Mutta miksi jotkut täyttävät lottolipukkeen? Eikö kommunisti ajattele niin, että jokaisen terveen ihmisen pitää elää rehellisellä työllä, ruumiillisella tai henkisellä? Onhan lottovoiton tavoittelu henkistä huumetta, toivetta nauttia toisten tekemästä työstä kapitalistien tavoin. Se saastuttaa ajattelun hyväksymään vääryyteen ja ahneuteen perustuvan järjestelmän. Olisikohan loton ja tupakan sijaan hyödyllisempää käyttää ropon-sa vaikka oman työväenlehden tukemiseen.

Unto Kiiskinen
tietokirjailija Jokioinen